

Socialisten

Conferentie 25 september 2022

tweede bundeling

Inleiding	5
I. Onze doelstellingen en ons politieke project	6
Samen voeren we de strijd voor een socialistische toekomst.	6
1 Nieuwe start.	6
2 Tegengestelde klassenbelangen.	6
3 Socialisme.	6
4 De eerste stappen.	7
5 Echte democratie.	7
6 Ecologie.	8
7 Feminisme en zelf-emancipatie.	8
8 Strijd tegen racisme.	9
9 Vrede en ontwapening.	9
10 Bewegingen voor verandering.	9
11 Actie als strijdmiddel.	9
12 Sociale revolutie.	10
13 Linkse frontvorming.	10
14 Internationalisme.	10
II. Naar een democratische landelijke organisatiestructuur	12
De conferentie en het tijdspad naar een organisatiestructuur	12
De organisatiestructuur	12
III. De opbouw van De Socialisten	16
1. Van het lokale naar een landelijke organisatie	16
2. Het functioneren als een landelijke politieke partij	16
3. De opbouw van de lokale groepen/afdelingen	17
4. De bewegingen en de strijd.	17
5. ROOD	18
6. Verkiezingen	18
7. Scholing	19
8. De website en de sociale media.	19

9. Een grotere publieke bijeenkomst.	19
Ingezonden bijdragen	20
Lokale groepen	20
Socialisten Nijmegen	20
Sectie 1:	20
Sectie 2:	20
Sectie 3:	21
Socialisten Noord	21
Socialisten Overijssel	22
Socialisten West Brabant	23
Hoofdstuk 1.	23
Hoofdstuk 2.	24
Hoofdstuk 3.	24
Collectieven	26
Communistisch Platform	26
Tekstuele wijzigingen door middel van suggesties in Google Docs. hier te bekijken: https://docs.google.com/document/d/1Wq7-mG7Ek8Lx2fPZF3celbSI33SluiNN/edit?usp=sharing&oid=107744425217111578024&rtpof=true&sd=true	26
Hele tekst	26
Deel I	26
Deel II	27
Deel III	27
Netwerk Internationaal en anti-oorlog	29
Netwerk Klimaat	29
Individen	31
Arends, Gijs	31
1. Onze Doelstellingen en ons politieke project	31
2. Naar een democratische landelijke organisatiestructuur	33
3. De opbouw van De Socialisten	34
Boudens, Floris	34
Eerst de vorm:	34
Dan de inhoud:	34
Cozijn, John	36
Een nieuwe socialistische partij is nu nodig en mogelijk	36
De Socialisten als een brede socialistische partij	39

Haan de, Foppe	42
Jong de, Alex	43
Waarom een partij nodig is	44
Wat voor soort partij?	45
Eggermont, Michel	46
Discussiestuk naar aanleiding van de eerste versie van de koersdocumenten.	46
De toon	47
Garzón, Diego	48
Motivatie leden herstellen en vast houden	48
Voorwaarden voor steun/opzetten campagnes	49
Heinen, Rosa	50
Rikhof, Walter en Horlings, Gerardus	50
Tekstuele opmerkingen	50
Inhoudelijke voorstellen	52
Onze doelstellingen en ons politieke project	53
Samen voeren we de strijd voor een socialistische toekomst!	53
Opzet/toelichting	53
Nieuwe start	53
Tegengestelde klassenbelangen	54
Socialisme	54
De eerste stappen	55
Echte democratie	55
Ecologie	55
Feminisme	56
Strijd tegen racisme	56
Vrede en ontwapening	56
Bewegingen voor verandering	57
Actie als strijdmiddel	57
Sociale revolutie	57
Linkse frontvorming	58
Internationalisme	58
Jacobs, Emil	58
Joziasse, Maggie	63
Wat vinden jullie dat De Socialisten toe zou moeten gaan voegen aan het landschap van linkse organisaties die zich bezighouden met linkse partijpolitiek, belangenbehartiging en ideële doelstellingen?	63

Wat zijn jullie ideeën en wensen voor een democratische organisatiestructuur en hoe voorkomen we dat we ondemocratisch worden?	71
Welke thema's zouden prioriteit moeten hebben bij het opbouwen van De Socialisten en hoe gaan we ons concreet op de lange termijn inzetten voor die thema's?	72
Wat hebben we gedaan/wat zijn onze ervaringen/wat hebben we bereikt? Deze vraag is vooral gericht aan lokale groepen en netwerken, wij waarderen het als jullie ons informeren en verslag uitbrengen over jullie activiteiten, omdat het landelijke organisatiecomité onmogelijk van alles precies op de hoogte kan zijn. We willen ook graag vragen of de lokale groepen deze oproep voor inbreng via hun eigen kanalen en sociale media bij hun betrokkenen kan promoten.	72
Meijer, Erik	72
Discussieinbreng: zo maken we onze partij sterk en machtig	72
WE STONDEN ER BIJZONDER GOED VOOR.	72
WE ZOCHTEN DE VERKEERDE KENMERKEN.	73
VASTGELOPEN IN TE VEEL VRAGEN.	73
HET PERMANENTE DEBAT GAAT ALTIJD VERDER.	74
INSPIRATIE DOOR BUITENLANDS SUCCES.	74
KERNPUNTEN VOOR EEN NIEUWE PARTIJSTART.	75
EEN WERVENDE OPROEP NAAR BUITEN.	76
MET BOOSHEID BEREIK JE GEEN SOCIALISME.	77
EENHEID VOOR MACHTSWISSELING EN MAATSCHAPPIJVERANDERING.	77
Motie: resolutie	78
Turner, Colin	79
Antiracistische taal en schrappen vage discriminatieaanpak	79
Otterdijk van, Matthijs	80
Kritiek op onze visie en de partijvorm	80
Onze visie	80
De partijvorm	81
Visser, Fetse	82

Inleiding

Beste kameraden,

In deze bundel treffen jullie het commentaar aan dat we als redactiecommissie ontvingen in reactie op de eerste versie van onze teksten. Zoals jullie kunnen zien, waren de reacties van zeer uiteenlopende aard. Een deel van de reacties betreft concrete wijzigingsvoorstellen, andere zijn van meer algemene aard. We hebben geprobeerd de reacties voor zover mogelijk te verwerken in de nieuwe versies die jullie bij deze ontvangen. We raden iedereen aan deze versies goed te lezen en te overwegen of de voorgestelde voorstellen en feedback naar tevredenheid zijn verwerkt. We hebben niet alle suggesties overgenomen: natuurlijk kunnen alle al gedane wijzigingsvoorstellen gehandhaafd worden. Natuurlijk kan het ook zo zijn dat deze nieuwe versies juist weer andere reacties oproepen.

Om de discussie op de 25ste zo goed mogelijk te laten verlopen, moeten er concrete voorstellen liggen. We vragen jullie daarom om naar aanleiding van deze nieuwe versies alternatieve formuleringen op te sturen en aan te geven wat jullie geschrapt zouden willen zien.

Er zijn drie soorten voorstellen mogelijk:

1. Toevoegen:
2. Wijzigen in:
3. Schrappen:

Specificeer jullie voorstellen als volgt; blz. X, regel X: wijzig '....' in '....'.

Eventueel kan er een toelichting gegeven worden, maar hou er rekening mee dat om vooruit te komen, we nu concrete, alternatieve formuleringen nodig hebben.

Wijzigingsvoorstellen kunnen uiterlijk 14 september worden ingediend.

Op 18 september zullen de wijzigingsvoorstellen worden gepubliceerd om kameraden de kans te geven deze te bestuderen in de aanloop naar 25 september.

Met kameraadschappelijke groet,
De Redactiecommissie

1 I. Onze doelstellingen en ons politieke project

2 Samen voeren we de strijd voor een socialistische toekomst.

3 1 Nieuwe start.

4 Wij zijn niet de eerste of enige partij van links in Nederland. Ons bestaan als zelfstandige
5 partij is geen doel maar middel. Veel mensen zien een partij als alleen een vereniging die
6 aan verkiezingen deelneemt en mensen aanlevert voor de uitvoerende macht. In onze
7 opvatting is een partij veel meer dan alleen die parlementaire kant. Onder partij verstaan wij
8 ook meer dan een ontmoetingsplek voor activisten of een uitvalsbasis voor mensen met
9 linkse opvattingen. Het gaat ons om een op de toekomst gerichte alomvattende organisatie
10 die een project van machtswisseling en maatschappijverandering als doel heeft. De strijd
11 voor het socialisme is al anderhalve eeuw aan de gang, op wereldschaal en in Nederland.
12 Van de vele partijen die hier met dat doel werden opgericht kregen achtereenvolgens SDB,
13 SDAP, CPN, RSAP, PSP en SP voldoende kiezersbijval om door te dringen tot in het
14 parlement.

15 Als verse 'laatkomer' hebben we de plicht steeds te laten zien wat wij extra kunnen bijdragen
16 aan de linkse beweging. Anderen aan de linkerzijde zijn in de loop van de tijd uiteengevallen
17 in vele partijen met elk een eigen geschiedenis, eigen kenmerken, eigen aandachtspunten
18 en eigen doelgroepen. Wij komen ze niet in de weg lopen. Zij doen vaak nuttige voorstellen
19 die wij graag ondersteunen. Wij zijn tegenstanders van sektarisme en vinden het is
20 belangrijk dat links samen stappen vooruit zet.

21 Wat die anderen niet, niet meer of nog niet doen is het doelgericht werken aan de overgang
22 van kapitalisme naar een radicaal andere sociaal-economische ordening, een waarin de
23 economie onder democratische controle staat: socialisme. Voor opeenvolgende
24 Nederlandse partijen was die transitie de belangrijkste reden voor hun oprichting en
25 voortbestaan. Na 2000 is zo'n inzet echter geleidelijk steeds meer gaan ontbreken. Die
26 toespitsing op socialisme verdient voortzetting. Ons bestaansrecht ontlenen we eraan dat
27 die plaats nu vacant is. Als wij het niet doen doet niemand het. Daarom maken wij daarmee
28 een nieuwe start.

29 2 Tegengestelde klassenbelangen.

30 Wij komen op voor de belangen van allen die nu geen zeggenschap hebben over de
31 productiemiddelen en hun inkomen moeten verwerven door als werknemer of als
32 schijnzelfstandige hun arbeid te verkopen aan wie wel de baas is over het kapitaal. Lang
33 profileerden partijen die opkomen voor het socialisme zich vooral als 'arbeiderspartij'.
34 Uitgesproken kritiek op de bestaande kapitalistische samenleving komt ook van mensen die
35 zichzelf niet in de eerste plaats zien als arbeider maar worden gemotiveerd vanuit de
36 groepsbelangen van onder meer vrouwen, studenten, politieke vluchtelingen, mensen van
37 kleur, LHBTIQ+-ers, arbeidsmigranten en alternatieve leefgroepen. Ook voor deze groepen
38 geldt dat de belangen van arbeid en kapitaal aan elkaar tegengesteld blijven.

39 3 Socialisme.

40 Socialisten willen de wereld veranderen en hebben daarvoor een plan. Niet langer mag onze
41 samenleving worden beheerst door de onvoorspelbare en vaak onredelijke vrije markt, die

1 hoopt groei en winst te bevorderen door arbeidslonen en milieukosten laag te houden en
2 ook de uitgaven voor sociale zekerheid, publieke diensten en volkshuisvesting te beperken.
3 Wij keren ons tegen de B.V. Nederland, die uitgaat van verdienmodellen voor private
4 ondernemers in plaats van wat we nodig hebben in een voor ons allen leefbare
5 samenleving. De kern van ons veranderstreven is dat werkers, consumenten en gekozen
6 volksvertegenwoordigingen samen beslissen over onze economie in plaats van op winst
7 beluste kapitaalverschaffers. Gemeenschapsbezit van fabrieken, banken, delfstoffen,
8 transportbedrijven, publieke diensten, grond en huurwoningen moet voortaan een veel
9 verdergaande democratie, gelijkwaardigheid, kwaliteit, solidariteit, zekerheid en
10 zorgzaamheid garanderen. Socialisatie van de economie is de enige echte oplossing voor
11 maatschappelijke tekorten en de ecologische crisis. Met deze socialisatie als einddoel
12 komen we als socialisten ondertussen op voor alle maatregelen die verbeteringen opleveren
13 op het gebied van werk, huur, inkomen en milieu. We beseffen dat dergelijke maatregelen
14 slechts deeloplossingen zijn, die zolang het kapitalisme bestaat permanent onder druk
15 blijven staan van kapitalistische belangen. Pas door het onder democratische controle
16 brengen van de economie kan onze strijd worden voltooid.

17 4 De eerste stappen.

18 We starten de socialisatie met zeven maatregelen:

- 19 - Het terugnemen van openbaar vervoer, postbezorging en energievoorziening in
20 gemeenschapshanden,
- 21 - Instelling van een niet-commerciële staatsbank voor een veilig betalingsverkeer van
22 loonafhankelijken en uitkeringsgerechtigden,
- 23 - Terugkeer van de huidige woningcorporaties tot woningbouwverenigingen met een
24 herstelde bewoners-democratie,
- 25 - Onteigening van bouwgrond voor nieuwe woonwijken waardoor die sneller,
26 gemakkelijker en goedkoper in het bezit van gemeenten komt,
- 27 - Versterking van de nu nog tekortschietende werknemerszeggenschap in de
28 bedrijven.
- 29 - Afschaffing van wettelijke aanbestedingsverplichtingen waarmee overheden
30 voorheen zelfstandig vervulde taken uit handen hebben gegeven, en
- 31 - Uitschakeling van de private zorgverzekeraars door oprichting van een Nationale
32 Gezondheids Dienst zoals die al in 1948 werd doorgezet door de Britse Labour Party.
33 Deze stappen leveren nog geen socialisme op maar versterken de strijd van de
34 arbeidersbeweging en passen in het doorbreken van de kapitalistische status quo.

35 5 Echte democratie.

36 Vanouds bestaan er bevoorrechte elites die vanuit hun on-democratische overmacht de rest
37 van de samenleving hun wet willen opleggen. Lang geleden vooral adel en
38 grootgrondbezitters, later private ondernemers in industrie en handel die hun markt steeds
39 verder willen verruimen. Tegenwoordig gaat het vaak om aandeelhouderswaarde,
40 lastenverlichting, winstmaximalisatie en managers-macht. Die elites willen niet worden
41 gehinderd door zeggenschap van hun werkers binnen het eigen bedrijf of concurrentie door
42 niet op winst gerichte coöperaties en overheidsbedrijven. Gemeenten, provincies en staat
43 zijn vaak meer dienstbaar aan de wensen van ondernemers dan aan de behoeften van de
44 inwoners en de bescherming van hun leefmilieu. De parlementaire democratie zoals wij die
45 tot nu toe kennen beperkt zich tot wetgeving, overheidsfinanciën en het uitspreken van

1 richtinggevende wenselijkheden. In de meeste bedrijven en overheidsdiensten hebben de
2 werkers weinig invloed. De economie maakt nog geen deel uit van de democratie.
3 Wij willen een echte democratie. Bewoners van sociale huurwoningen beslissen over de
4 betaalbaarheid, het onderhoud en de verbetering van hun woningen. Wijkbewoners
5 beslissen over de kwaliteit van hun nabije woonomgeving. Werkers beslissen over de koers
6 van hun bedrijf. Studerende hebben samen met docenten het recht om mee te beslissen
7 over de opzet van hun onderwijs. En wij allen samen bewaken de kwaliteit van de uitkomst
8 van het totaal.

9 6 Ecologie.

10 De leefbaarheid van onze wereld is in gevaar. Het kapitalisme wil altijd blijven groeien,
11 waardoor het steeds meer grondstoffen verkooft. Dat verhindert een planeet waarop mens
12 en natuur kunnen floreren zonder elkaar tekort te doen. De groei die het neoliberalisme na
13 1980 bewerkstelligde werd betaald met woningnood door vermarkting, het uitkleden van
14 publieke diensten, een zeer groot aandeel flexibele arbeid tegen te laag loon en verlies van
15 biodiversiteit. Landschappen worden verwoest voor de winning van delfstoffen en niet-
16 hernieuwbare grondstoffen worden uitgeput. Voortgaande opwarming veroorzaakt de groei
17 van woestijnen en vernietiging van laagland door overstromingen. Zeeën worden leeggevoerd.
18 Soorten planten en dieren sterven uit. De gevolgen van winstgevend productieprocessen
19 worden afgewenteld op natuur en gemeenschap.
20 Altijd gericht op winst is het kapitalisme is niet in staat tot lange-termijn maatregelen die
21 noodzakelijk zijn om de ecologische crisis aan te pakken. Innovatie, gericht op een groene
22 technologie, is een nuttige stap vooruit maar ontoereikend als er verder niets verandert. Met
23 tegenzin beginnen regeringen zich te bemoeien met de problemen van klimaatopwarming,
24 CO2 en stikstofverbindingen, maar dat wordt vaak nog sterk afgeremd door de belangen van
25 ondernemingen en de vrees voor hoge kosten. Initiatieven en acties voor ingrijpende andere
26 keuzes nemen toe. Socialisten behoren zich daarmee te verbinden. In onze besluitvorming
27 zullen natuur, milieu, klimaat en dierenwelzijn de overhand moeten krijgen.

28 7 Feminisme en zelf-emancipatie.

29 Vanouds gaat onze strijd voor het socialisme over meer dan alleen de verhouding tussen
30 arbeider en kapitalist. Socialisten steunen ook zelf-emancipatoire bewegingen. Lang was de
31 socialistische beweging er vooral een van witte mannen. Andere groepen hadden het
32 moeilijk om zich als volwaardig deel van de beweging te doen gelden. De socialistische
33 beweging organiseerde altijd al veel vrouwen, maar hun eigen ongelijkwaardige en
34 achtergestelde positie speelde daarbij veel minder een rol. Vrouwen vormen ruim de helft
35 van onze samenleving. Zij hebben vanouds minder macht, ze verdienen minder en met hun
36 behoeften wordt minder rekening gehouden. Binnen onze samenleving is ook de positie van
37 mensen met een lichamelijke of geestelijke beperking kwetsbaar. Wereldwijd komen
38 transgenders en non-binaire personen op voor hun belangen. Recht doen aan al deze
39 achtergestelde groepen is een belangrijke taak voor socialisten.
40 Als socialisten streven we naar eenheid van de werkende klasse tegenover het kapitaal.
41 Daarom verzetten we ons tegen alle vormen van relatieve achterstelling en steunen we
42 emancipatiebewegingen tegen alle vormen van onderdrukking en discriminatie.

1 8 Strijd tegen racisme.

2 West-Europese landen hebben een traditie van koloniale veroveringen, slavenhandel en
3 andere pogingen om de rest van de wereld te overheersen. Er kwam een
4 superioriteitsgevoel op, waarin de wereld draait om witte mensen en alle anderen slechts
5 geschikt waren voor het aanleveren van goedkope arbeid en goedkope grondstoffen.
6 Kleinkinderen van zogenaamde gastarbeiders en nazaten van tot slaafgemaakten
7 ondervinden discriminatie en achterstelling, vooral op het gebied van werken en wonen.
8 Vaak is de positie van mensen die recent zijn gevlucht voor oorlog, rampen, politieke
9 vervolging of economische ineenstorting zeer kwetsbaar. Wij steunen hun strijd voor
10 fatsoenlijke behandeling en een gelijkwaardige positie.

11 9 Vrede en ontwapening.

12 Oorlogen zijn in het kapitalisme een vorm van ondernemen, in het voordeel van de
13 heersende klasse en in het nadeel van de grote massa. Politieke en economische elites zijn
14 op jacht naar expansiemarkten, grondstoffen, invloedssferen, satellietstaten en
15 transportlijnen. Ze juttten mensen die de macht niet hebben op tot haat tegen andere
16 volkeren en gebruiken soldaten en belastinggelden voor het realiseren van hun ambities. Ze
17 zoeken binnenlandse populariteit door krachtsvertoon tegenover de buitenwereld.
18 Wapenindustrieën profiteren van de groeiende bewapening. Atoombewapening bedreigt het
19 voortbestaan van mens en natuur al vele decennia. Militaire blokken zoals de NATO dienen
20 om de belangen van heersende klassen te beschermen. We streven naar het einde van alle
21 militaire machtsblokken, te beginnen met Nederland uit de NATO. Door oorlog slaan
22 mensen op de vlucht, vinden velen een vroegtijdige dood en worden natuur en cultuur
23 verwoest. Socialisten verzetten zich tegen oorlogsdreiging, oorlogsvoorbereiding en
24 wapenhandel. We komen we op voor erkenning van het democratische recht op
25 zelfbeschikking van naties.

26 10 Bewegingen voor verandering.

27 De echte pressie en mobilisatie voor verandering vinden niet enkel plaats via
28 verkiezingspartijen maar juist via vakbeweging, woonbeweging, klimaat-milieu-
29 natuurbeweging, migrantenorganisaties, ouderenbonden, patiëntenverenigingen,
30 jongerengroepen, consumentenorganisaties, dierenwelzijnsbeweging, vredesbeweging,
31 pressiegroepen voor internationale solidariteit en vele anderen. Samen omvatten zij
32 miljoenen mensen, een veelvoud van de georganiseerde linkse kiesverenigingen. Overheid
33 en overheidsbeleid moeten worden aangepast aan hun wensen, en daarbij vinden ze
34 ondernemersorganisaties en gevestigde partijen tegenover zich. Die uiteenlopende
35 belangenorganisaties en ideële bewegingen hebben met elkaar gemeen dat ze vaak botsen
36 op verdienmodellen, overheidsbezuinigingen en marktbelangen. Die belangentegenstelling
37 maakt ze in uiteenlopende mate antikapitalistisch. Bewegingen verbinden zich liefst niet met
38 één voorkeurspartij maar trekken wel graag op met een groep van voor hun doelstellingen
39 bruikbare partijen. Linkse partijen zijn van nut als tussenschakel tussen de vele bewegingen
40 en de aan hun wensen aan te passen overheid.

41 11 Actie als strijdmiddel.

42 De veranderingen die wij nastreven zullen we niet cadeau krijgen. De belangen van
43 machtige minderheden die alles bij het oude willen laten zijn te sterk. Buitenparlementaire
44 actie is een middel tot bewustwording en het uitoefenen van druk om misstanden aan de

1 orde te stellen en door brede steun veranderingen door te zetten. Het is vaak ook het enige
2 middel om betrokkenheid van slachtoffers te organiseren en toegevingen af te dwingen.
3 Voor groepen die als gevolg van bezuinigingen of winststreven door anderen hun werk,
4 woonruimte en voorzieningen dreigen te verliezen is actie een onmisbaar redmiddel. Doel is
5 een meerderheid in de publieke opinie bijeen te brengen en stukje bij beetje veranderingen
6 te organiseren die telkens smaken naar meer. Resultaat in de strijd versterkt de
7 veranderbeweging, nederlagen leiden vaak tot ontmoediging en het inslaan van zijpaden.
8 Acties zijn er niet om afzonderlijke organisaties te profileren maar om gewonnen te worden.
9 Daarin spelen verschillende organisaties elk hun eigen rol.

10 12 Sociale revolutie.

11 De tegenstelling tussen arbeid en kapitaal kan alleen worden opgeheven door de
12 transformatie van kapitalisme naar socialisme. Dit overgangsproces wordt vanouds door
13 socialisten aangeduid als een sociale revolutie. Om daarin te slagen moet links onafhankelijk
14 blijven van elke verplichting om het kapitalisme in stand te houden. Dat is een goede reden
15 om de bestuursmacht niet te delen met partijen die vooral zijn opgericht om het kapitalisme
16 meer ruimte te geven. Daarin zit een belangrijk verschil tussen ons en andere linkse partijen
17 zoals PvdA, SP en GroenLinks, die eventueel wel bereid zijn tot langdurige afspraken over
18 zo'n 'klassensamenwerking'. Wij maken er geen geheim van dat we streven naar een
19 regering die los staat van belangenvertegenwoordigers van op winst gerichte
20 ondernemingen. Noodzakelijke compromissen tussen partijen mogen wat ons betreft niet ten
21 koste gaan van handelingsvrijheid van op verbetering gerichte linkse organisaties en van de
22 positie van allen die afhankelijk zijn van de verkoop van hun arbeid of een
23 inkomensvoorziening door de overheid.

24 13 Linkse frontvorming.

25 Socialistische pioniers zagen zichzelf als een eenheidsbeweging, soms wel intern verdeeld
26 over revolutie op eigen kracht of meerderheidsvorming door bestuurlijke samenwerking met
27 progressieve krachten van niet-socialistische en burgerlijke herkomst. Na het uiteenvallen
28 van de socialistische bewegingen in verschillende stromingen in de vroege twintigste eeuw
29 werd samenwerking in een eenheidsfront noodzakelijk. Met de opkomst van een
30 afzonderlijke groene stroming en het ontstaan van min of meer linkse doelgroep-partijen
31 werd partijpolitiek links verder opgedeeld, en het belang van samenwerking tussen
32 afzonderlijke partijen nog meer actueel. Goed samenspel tussen verschillende linkse
33 stromingen blijft noodzakelijk om de macht van het kapitalisme te breken en meerderheden
34 te vormen voor verandering. We streven naar samenwerking in sociale bewegingen en
35 politiek tussen linkse en progressieve krachten. Tegelijkertijd zullen wij onze eigen
36 socialistische voorstellen verdedigen. Linkse samenwerking is noodzakelijk om te
37 verhinderen dat delen van links zich laten misbruiken voor steun aan rechtse regeringen en
38 meehelpen rechts beleid uit te voeren.

39 14 Internationalisme.

40 Het gaat socialisten om een wereldstrijd. Het kapitalisme is een internationaal verschijnsel
41 en ook wij dienen ons op een internationale schaal te organiseren. Als socialisten in
42 Nederland zijn ontwikkelingen in Europa en binnen de EU voor ons van groot belang. Binnen
43 Europa wordt al intensief gewerkt in een grensoverschrijdende gezamenlijke strijd. Die wordt
44 mede mogelijk doordat het bestaan van de EU ons voorziet van gemeenschappelijke

1 bedreigingen én van een gemeenschappelijk strijdperk, waarin de tegengestelde belangen
2 van enerzijds kapitalisme en militarisme en anderzijds de arbeidersbeweging en de
3 milieustrijd scherp zichtbaar worden. Nederland liep in de EU jarenlang voorop in de druk
4 om te bezuinigen op overheidstaken, private markten te verruimen en ten koste van armere
5 landen handelsvoordelen te oogsten. Samen met vakbeweging en milieubeweging komen
6 binnen de EU linkse partijen op voor veranderingen in sociale en ecologische richting, en
7 wordt gekozen voor internationale solidariteit met gebieden buiten Europa.
8 De meest linkse posities in Europa worden ingenomen door de linkse koepelpartij 'European
9 Left' en de parlamentsfractie 'The Left in the European Parliament'. Die fractie (1995-2021
10 bekend als: GUE/NGL) is een belangrijk aanspreekpunt voor op Europees niveau actieve
11 veranderbewegingen, heeft altijd grote invloed op wat andere linkse fracties doen en
12 organiseert vaak samen met die fracties en anderen meerderheden voor verbetering. Die
13 twee meest linkse koepelorganisaties op Europees niveau brengen uiteenlopende
14 socialisten bijeen, vaak onderscheiden in linkse sociaaldemocraten, de meest linkse
15 groenen, communisten, trotskisten, maoïsten, enz. Socialisten.org wil volwaardig meedoen
16 aan dit gezamenlijke Europese werk en internationale solidariteitsbewegingen versterken.

1 II. Naar een democratische landelijke 2 organisatiestructuur

3 Naast politieke doelstellingen en visie op hoe we De Socialisten willen opbouwen is het ook
4 noodzakelijk om in dit richtingendocument een voorzet te doen voor de organisatiestructuur
5 die we willen inrichten voor De Socialisten na deze conferentie. Om dit zo overzichtelijk
6 mogelijk te maken hebben we deze puntsgewijs behandeld en onderverdeeld in twee
7 onderdelen. Onderdeel één: de conferentie en het tijdsfad naar een organisatiestructuur; en
8 onderdeel twee: de organisatiestructuur.

9 Het is van groot belang ons te realiseren dat we, hoewel we misschien wel allemaal voor
10 ogen hebben, nog geen (massa)partij met duizenden leden zijn, en dat voorlopig ook niet
11 zullen worden. Deze organisatorische punten zullen na de eerste conferentie dienst doen als
12 handvaten en basis voor de verkozen leiding bij het schrijven van statuten en structuren.

13 Deze structuur kan de basis leggen voor een partij.

14 Op dit moment is het echter noodzakelijk om enkele vereenvoudigingen in
15 organisatiestructuur te hanteren om als organisatie werkbaar te blijven en niet te verzanden
16 in een grote bureaucratische klucht. Op basis van de volgende organisatorische punten kan
17 de leiding van De Socialisten statuten oprichten die werkbaar zijn voor de organisatie zoals
18 die nu bestaat qua grootte. Deze statuten zullen aangepast kunnen en moeten worden bij
19 het groeien van de organisatie. Het is echter zonde van onze tijd en energie om nu al
20 voorstellen op te nemen in een richtingendocument terwijl we weten dat we niet de
21 organisatiegrootte hebben om deze voorstellen op te nemen.

22 De conferentie en het tijdsfad naar een organisatiestructuur

23 Op de conferentie van 25 september stemmen we over een leiding en over het
24 Op de conferentie van 25 september stemmen we over een leiding en over het
25 richtingendocument. Na deze eerste conferentie (25 september) koersen we af op een
26 volgende conferentie, een half jaar tot acht maanden later (eind maart). Op deze tweede
27 conferentie is het de bedoeling dat we stemmen over statuten en structuren die opgesteld
28 zijn door de leiding aan de hand van het richtingendocument dat op 25 september, op de
29 eerste conferentie, is vastgesteld.

30 Dit betekent dat de, op 25 september, gekozen leiding praktische zaken kan en moet
31 vervullen in de tussentijd. Dus naast het schrijven van statuten en en optekenen van
32 structuren komt er een praktische taak bij die het besturen van de nieuwe organisatie
33 omhelst. Dit zal dan met name betrekking hebben op praktische zaken zoals het inschrijven
34 van een vereniging, een rekening openen, etc.

35 De organisatiestructuur

36 De volgende concrete punten zullen de leiding handvaten moeten bieden bij het opstellen
37 van statuten en een organisatiestructuur. Van belang is dus dat deze concrete punten elkaar
38 niet tegenspreken en daadwerkelijk moeten kunnen fungeren als leidraad voor de nieuwe
39 organisatie.

40

- 41 1. Een fusie van de lokale verenigingen tot één landelijke vereniging is
42 noodzakelijk om te kunnen functioneren als een landelijke vereniging onder
43 de noemer 'De Socialisten'. Dit betekent dat de lokale Socialisten groepen die
44 al een vereniging geworden zijn worden verzocht te fuseren, dit betreft op het

- 1 moment van schrijven: Amsterdam (Democratisch Socialisten Amsterdam),
2 Rotterdam (Socialisten 010) en Utrecht (Socialisten 030).
- 3 2. Deze landelijke vereniging werkt in een democratisch samenwerkingsverband
4 van de lokale Socialisten groepen, hierna te noemen: afdelingen. Deze
5 afdelingen zullen een autonoom karakter behouden.
- 6 a. Vooruitlopend op een formele fusie dragen Amsterdam (Democratisch
7 Socialisten Amsterdam), Rotterdam (Socialisten 010) en Utrecht
8 (Socialisten 030) hun actuele ledenbestand over aan de landelijke
9 vereniging, teneinde besluitvorming door congressen mogelijk te
10 maken.
- 11 3. Omdat we geen los zand organisatie willen worden is het nodig onze
12 organisatie op te bouwen aan de hand van een hiërarchie. Het is uitermate
13 belangrijk dat deze hiërarchie volledig democratisch is en zich altijd kan
14 beroepen op de herroepbaarheid van gekozenen. Ook betekent het opstellen
15 van structuren niet dat afdelingen geen grote mate van autonomie zullen
16 behouden of dat alle macht bij een klein groepje leden ligt. Om dit te
17 controleren is het dus van belang om een democratische structuur vast te
18 stellen samen, namelijk;
- 19 a. De democratische structuren van deze vereniging bouwen we op
20 basis van het volgende concept: de minderheid is ondergeschikt aan
21 de beslissingen van de meerderheid; een deel van de organisatie is
22 ondergeschikt aan het geheel van de organisatie. Alle lagere organen
23 zijn ondergeschikt aan hogere organen. Zo zijn alle organen
24 ondergeschikt aan de landelijke leiding: het landelijk bestuur, maar is
25 de landelijke leiding ondergeschikt aan het congres. Minderheden
26 hebben hierbij wel altijd recht op hun eigen (afwijkende) meningen.
27 Zolang de beslissingen van de meerderheid uitgevoerd worden,
28 bestaat er de ruimte voor- en hebben leden het recht om- alternatieve
29 politieke platforms te steunen en zichzelf binnen de vereniging te
30 organiseren in tijdelijke of permanente facties of tendensen.
- 31 4. Elke (lokale) afdeling is verantwoordelijk voor hun eigen werkterrein, maar
32 wel binnen de kaders van de (landelijk) genomen besluiten, in het kader van
33 de democratisch centralistische structuren.
- 34 5. Elke politieke positie in de vereniging is democratisch verkiesbaar en de
35 leden van de vereniging hebben het recht om deze verkozenen te herroepen.
- 36 6. Het hoogste orgaan van de vereniging tussen twee congressen is het
37 landelijk bestuur. Dit bestuur bestaat uit minstens negen mensen. Op het
38 moment van schrijven is dit relatief aan het aantal leden/betrokkenen van De
39 Socialisten een groot landelijk bestuur. Een groot landelijk bestuur betekent
40 de mogelijkheid tot de meeste representatie uit de lokale afdelingen en de
41 verschillende werkgroepen, waaronder de jongerenorganisatie.
- 42 7. Binnen het landelijk bestuur zullen drie posities in functie verkozen worden:
43 de voorzitter, de secretaris en de penningmeester. Deze drie functies zullen
44 samen het dagelijks bestuur vormen die verantwoordelijk zijn voor het reilen
45 en zeilen van de vereniging namens het landelijk bestuur. De overige zes
46 functies zullen als 'algemeen bestuurslid' verkiesbaar zijn, waarvan één van
47 deze zes bestuursleden specifiek als vertegenwoordiger van ROOD

1 afkomstig moet zijn. Deze persoon wordt vanuit ROOD aangedragen door
2 middel van stemming binnen ROOD.

- 3 8. Deze zes algemeen bestuursleden kunnen verantwoordelijkheden
4 toegewezen krijgen binnen het bestuur waarbij ze zorg dragen voor
5 bijvoorbeeld contact met de jongerenorganisatie, een bepaalde werkgroep,
6 een lokale afdeling, etc.
- 7 a. Het landelijk bestuur moet als orgaan dienst doen als hulp
8 verstrekkend, voorbereidend en uitvoerend in de organisatie. Zij legt
9 verantwoording af aan het congres.
- 10 9. Het landelijk bestuur draagt zorg voor handvaten en begeleiding voor de
11 lokale afdelingen.
- 12 a. Het is van belang dat de lokale groepen niet fungeren als uitvoerende
13 tak van de wens van het landelijk bestuur. Om dit te voorkomen
14 bouwen we de organisatie natuurlijk met democratische structuren,
15 waarbij het congres het hoogste orgaan is en de lokale groepen veel
16 eigen autonomie behouden.
- 17 10. Het landelijk bestuur draagt zorg voor handvaten en begeleiding voor
18 werkgroepen zoals:
- 19 a. klimaat
20 b. wonen
21 c. internationaal
- 22 Werkgroepen kunnen worden aangesteld door het bestuur of het congres.
23 Een werkgroep kan zelf initiatieven nemen en voorstellen voorleggen aan het
24 bestuur. Een werkgroep werkt binnen het kader van de algemene lijn zoals
25 vastgelegd door congressen of het bestuur.
- 26 11. Het landelijk bestuur draagt zorg voor handvaten en begeleiding voor de
27 jongerenorganisatie:
- 28 a. ROOD vormt de jongerenorganisatie van De Socialisten. Hierbij blijft
29 ROOD een eigen vereniging, met een eigen bestuur en eigen
30 statuten, en houdt zij dan ook eigen politieke autonomie. De
31 Socialisten zullen ROOD helpen en ondersteuning bieden waar nodig.
- 32 12. Om het contact tussen het landelijk bestuur en de lokale afdelingen,
33 werkgroepen en jongerenorganisatie breed en toegankelijk te houden, vindt
34 er een keer per jaar een ledencongres plaats, waar sprake is van een
35 afdelingsafvaardiging. Hierbij geven we de reglementaire verplichting mee dat
36 minderheidsopvattingen niet door de meerderheid uit de afvaardiging
37 mochten worden geweerd. Zo lang de grootte van de organisatie het toelaat
38 kan deze afvaardiging ook 1:1 zijn. En op de (mogelijk tweedaagse)
39 congressen hanteren we geen beperking tot één spreker per afdeling; alle
40 uiteenlopende meningen moeten gehoord kunnen worden. Het congres is het
41 hoogste orgaan; alles en iedereen is hieraan ondergeschikt.
- 42 13. Een controlerend, democratisch, orgaan moet opgetuigd kunnen worden om
43 tussen congressen door het bestuur te controleren. De vormgeving van dit
44 controlerend orgaan kan tijdelijk of permanent zijn en zal door congressen
45 aangepast en vormgegeven kunnen worden.
- 46 14. Om een veilige sfeer te handhaven en het toezicht op de toepassing en de
47 interpretatie van de statuten te verzekeren worden er twee
48 vertrouwenspersonen verkozen door het congres. Deze

1 vertrouwenspersonen zullen een eerste aanspreekpunt zijn voor leden bij
2 ongewenst gedrag van elke vorm. De vertrouwenspersonen zijn geen lid van
3 het landelijke bestuur en zijn onafhankelijk van de leidende organen. Zij
4 kunnen aanwezig zijn op alle vergaderingen van alle organen. Ieder lid of
5 ieder orgaan van de organisatie kan een beroep doen op deze
6 vertrouwenspersonen. De vertrouwenspersonen denken mee over de
7 sancties die mogelijk op te leggen zijn aan leden bij ongewenst gedrag.
8 15. Eventuele kandidatencommissies en eventuele getrapte besluitvorming
9 (afgevaardigdencongressen) komen pas aan de orde als we zo groot zijn
10 geworden dat anders de besluitvorming vastloopt.

1 III. De opbouw van De Socialisten

2 We willen naar een landelijke socialistische partij met een democratische
3 organisatiestructuur.

4 We willen naar een groei van het aantal leden en van de afdelingen, zowel qua omvang als
5 qua aantal.

6 We willen de positie van De Socialisten in de vakbeweging en de sociale bewegingen
7 versterken, onze rol in de strijd vergroten en socialistische perspectieven inbrengen.

8 We willen een stabiel fundament voor een socialistische partij leggen.

9 We zoeken als De Socialisten structureel samenwerking met de socialistische
10 jongerenbeweging ROOD.

11
12 De tekst over de opbouw van De Socialisten heeft als doel om bouwstenen aan te dragen
13 om dit te bereiken, maar probeert tegelijkertijd uit te gaan van de realiteit van de organisatie.
14 De discussie over de opbouw van de organisatie kan geen wensenlijstje worden. We
15 moeten uitgaan van onze mogelijkheden. Op dit moment is onduidelijk hoeveel actieve leden
16 we echt hebben. En hoeveel leden zich willen inzetten voor de landelijke taken. Die zijn tot
17 nu toe neergekomen op een te kleine groep.

18 1. Van het lokale naar een landelijke organisatie

19 Door de start vanuit de lokale verenigingen/groepen is veel aandacht geconcentreerd
20 gebleven op het lokale. Dat had gevolgen voor de aandacht van de landelijke taken. Die zijn
21 uitgevoerd door een beperkt aantal mensen. Het "secretariaat" werd grotendeels gedragen
22 door één persoon. Als we naar een landelijke organisatie willen is het noodzakelijk dat we
23 daar verandering in aanbrengen. Dat zal er ook aandacht moeten zijn voor de landelijke
24 taken en de bereidheid om daar tijd in te steken.

25 Er zijn een aantal punten die in de overgangperiode van belang zijn. Voordat we een
26 landelijke partij zijn is er geld nodig om dat proces – vergaderruimte, internet, productie van
27 materiaal, reiskosten et cetera - te bekostigen. Op het moment dat we een landelijke partij
28 worden dan zal er een contributieregeling moeten komen die zowel met het landelijke als het
29 lokale rekening houdt.

30 Om te voorkomen dat de kleinere lokale groepen nog eens zes maanden moeten wachten
31 om zich aan te kunnen sluiten bij een structuur, is het noodzakelijk dat ze zo snel mogelijk
32 kunnen aansluiten bij de bestaande landelijke vereniging.

33 2. Het functioneren als een landelijke politieke partij

34 Het afronden van de fusie van de drie lokale verenigingen, de aansluiting van de kleinere
35 lokale groepen en individuele leden, en het opstellen van de nieuwe statuten zullen
36 prioriteiten van het nieuwe bestuur moeten zijn. Alsmede het vaststellen van een programma
37 voor de komende jaren.

38 Voor zowel het opstellen van de statuten als het vaststellen van het programma is het
39 verstandig commissies samen te stellen met bestuursleden en leden uit de organisatie.

40

41 We moeten voorkomen dat we ons teveel naar binnen richten. Op lokaal niveau hebben we
42 ons door de deelname aan de verkiezingen en op andere manieren naar buiten gericht. Op
43 landelijk niveau voor een gedeelte door de netwerken. De landelijke discussies gingen
44 logischerwijs en onvermijdelijk over het opzetten van onze organisatie. Het is nu tijd om naar

1 buiten te treden. We zullen ook politieke standpunten in moeten gaan nemen over actuele
2 ontwikkelingen en maatschappelijke vraagstukken.
3 Een actueel voorbeeld onderwerp is natuurlijk de oorlog in Oekraïne. Die discussie is
4 gevoerd in het netwerk internationaal en vrede. Gegeven de omstandigheden is dit logisch.
5 Dit soort discussies zullen in de toekomst ook een discussie van het bestuur en afhankelijk
6 van het belang van het onderwerp ook van de hele organisatie moeten worden. Een andere
7 actuele kwestie is die van de prijsstijgingen, energiecrisis, inflatie, de grote winsten van de
8 bedrijven, de ongelijkheid, de armoede en steeds meer mensen die niet meer rond kunnen
9 komen. We streven niet naar monolithische eenheid, en accepteren dus dat er binnen onze
10 partij verschillende stromingen met onderlinge meningsverschillen kunnen bestaan, zolang
11 deze zich binnen het politieke raamwerk van het koersdocument begeven. Het zal een taak
12 van het bestuur zijn om deze discussie te faciliteren, onze standpunten te communiceren en
13 te besluiten hoe we als partij in wording actief kunnen worden rond deze thema's.
14 De landelijke organisatie moet van nut zijn voor lokale afdelingen en netwerken maar ook
15 zichtbaar zijn voor niet-leden om sympathisanten en nieuwe leden aan te kunnen trekken.
16 Daar waar mogelijk en wenselijk is de netwerken bij die discussies en ontwikkeling van de
17 campagnes te betrekken. In samenwerking met lokale afdelingen moeten landelijke
18 campagnes vorm krijgen per stad en regio.

19 3. De opbouw van de lokale groepen/afdelingen

20 We hebben twee grotere lokale groepen, namelijk Utrecht en Rotterdam. Die laten zien dat
21 er een potentieel is voor een nieuwe socialistische organisatie. Ook al is dat in de huidige
22 omstandigheden beperkt. Op voorwaarde dat we daar geduldig maar vastberaden aan
23 werken.

24 In Amsterdam is er het potentieel voor een grotere lokale groep, maar daar is de boel na de
25 verkiezingscampagne ingezakt. Het nieuwe, gedeeltelijk jeugdige, bestuur pakt de zaken
26 met nieuw elan en gestructureerd aan. Hopelijk kunnen zij met steun van de leden het
27 potentieel in die stad realiseren.

28 Maar dat is een smalle basis voor een nieuwe socialistische partij. De groei van bestaande
29 en nieuwe kleinere lokale groepen is een prioriteit. De eerste voorwaarde daarvoor is dat ze
30 deel uit kunnen maken van een landelijke structuur en daar ook bij betrokken worden. De
31 tweede is dat ze kunnen aansluiten bij landelijke campagnes en projecten.

32 En er is behoefte aan landelijke campagnes om op aan te kunnen sluiten. Van belang is ook
33 om te leren van elkaars ervaringen, grotere afdelingen om te helpen. Naar buiten treden met
34 onze eigen standpunten, en zichtbaar deelnemen aan mobilisaties is noodzakelijk om
35 mensen die al lid zijn betrokken te houden, en nieuwe leden te werven.

36
37 Het nieuwe bestuur gaat, in samenwerking met lokale groepen, mensen die zich hebben
38 opgegeven als lid maar nog of niet meer actief zijn, benaderen. Daarnaast gaan we een
39 ledenwervingscampagne starten, gericht op iedereen die de strijd tegen het kapitalisme en
40 voor het socialisme belangrijk vindt.

41 4. De bewegingen en de strijd.

42 Centraal in onze strategie staat de opbouw van bewegingen en de strijd.

43

44 Actief zijn in de vakbeweging en de sociale bewegingen staat centraal in onze activiteiten en
45 onze strategie naar het socialisme. Enerzijds hebben we leden met heel veel ervaring in

1 deze bewegingen, anderzijds hebben we verschillende achtergronden. We richten ons op
2 de opbouw van een sterke arbeidersbeweging en sterke sociale bewegingen, niet op de
3 opbouw van frontorganisaties. We willen deelnemen aan de bestaande bewegingen en
4 daarin onze socialistische ideeën naar voren brengen. Een landelijke organisatie moet
5 hiervoor het benodigde materiaal produceren; op sociale media, in de vorm van flyers,
6 brochures et cetera.

7 Het kan nuttig zijn om een bijeenkomst “Socialisten actief in de vakbeweging en de sociale
8 bewegingen” te organiseren om die ervaringen te delen en om tot een gemeenschappelijke
9 aanpak te komen. Dit biedt ook de mogelijkheid om activisten waarmee we samenwerken uit
10 te nodigen voor die bijeenkomst.

11 Op dit moment hebben we drie netwerken om ons optreden in de bewegingen en acties
12 vorm te geven. Dat zijn klimaat, internationaal en vrede, en wonen.

13 Het vakbondsnetwerk is niet van de grond gekomen. Voor een socialistische organisatie die
14 de arbeidersklasse centraal heeft staan in haar strategie kan dat niet. Het (her)activeren van
15 het vakbondsnetwerk zal na de conferentie een belangrijke taak voor het landelijke bestuur
16 zijn. Het landelijke bestuur kan daar een begin mee maken door een inventaris te maken
17 van welke leden er al betrokken zijn bij de vakbewegingen en deze uit te nodigen voor een
18 bijeenkomst.

19 Er zijn twee belangrijke politieke onderwerpen waarvoor we op dit moment nog geen
20 netwerk hebben. Dat zijn antiracisme en vrouwen/feminisme. Het is belangrijk dat die er
21 gaan komen, maar zonder dat we dat forceren. Ook hier kunnen we beginnen met het
22 inventariseren van welke leden al actief zijn in deze bewegingen en hen te vragen wat zij
23 nodig hebben. Vooral in de eerste fase van ons bestaan zullen onze middelen beperkt zijn.
24 Keuzes omtrent op welke gebieden we actief gaan zijn, en hoe we dit vorm gaan geven, zal
25 gedeeltelijk afhangen van waar bestaande leden al actief zijn. We moeten vermijden dat
26 deelname aan netwerken van de Socialisten mensen hindert bij hun activisme (omdat het
27 bijvoorbeeld te veel tijd kost).

28 5. ROOD

29 Een belangrijk voordeel bij de opbouw van De Socialisten is dat er al een
30 jongerenorganisatie is die zich bij ons wil aansluiten, namelijk ROOD. Een belangrijk deel
31 van de leden van De Socialisten is afkomstig uit ROOD en dat zal in de toekomst niet
32 anders worden. Een socialistische organisatie is in grote mate afhankelijk van de aanwas,
33 de energie, het elan en het optimisme van de jeugd. Het is daarom van het grootste belang
34 dat we daar waar mogelijk ROOD helpen met de uitbouw en versterking van hun
35 organisatie.

36

37 Als landelijke partij moeten we ROOD uitnodigen deel te nemen aan onze activiteiten en
38 discussie. De samenwerking moet geen eenrichtingsverkeer zijn; op landelijke en lokaal
39 niveau moeten we zoeken naar mogelijkheden om elkaar te helpen, aan elkaars activiteiten
40 bij te dragen en elkaar te versterken.

41 6. Verkiezingen

42 Onze eerste activiteit was deelnemen aan de verkiezingen. We zijn geen partij die zich enkel
43 op verkiezingswinst richt, maar we zien het belang van deelname aan verkiezingen om onze
44 alternatieven en onze organisatie bekend te maken. Om die redenen willen ook we gekozen
45 worden in de vertegenwoordigende organen. Bovendien kunnen we daar de stem

1 vertegenwoordigen voor de onderdrukten en degenen die opkomen voor hun belangen door
2 actie te voeren of protesten te organiseren.
3 Maar niet iedere verkiezing is even belangrijk en onze mogelijkheden zijn beperkt. Daarom
4 maken we iedere keer een weloverwogen keuze.

5 7. Scholing

6 Er zijn verschillende thema's waarvan leden aangeven dat ze deze belangrijk vinden zoals
7 klimaat, feminisme, en antiracisme. Een scholingsgroep moet eraan werken om zowel een
8 socialistische analyse van deze thema's te verspreiden als ruimte te bieden aan eventuele
9 discussies die er onder leden bestaan.

10

11 Als een nieuwe organisatie met leden met verschillende politieke achtergronden zal er veel
12 werk te verrichten zijn om in het ontwikkelen van ons eigen ideologische profiel.

13

14 Scholing moet zich echter ook richten op praktische vaardigheden en kennis, zoals over
15 lokale politiek. We hebben al veel kennis en vaardigheden in huis. Hier een inventarisatie
16 van maken en organiseren dat deze doorgegeven wordt zou een eerste taak moeten zijn.
17 Vanuit het bestuur moet met lokale initiatieven samengewerkt worden in het organiseren van
18 scholingen. Ook hier zou er samengewerkt kunnen worden met ROOD aangezien deze al
19 een scholingswerkgroep hebben.

20 8. De website en de sociale media.

21 De website en de sociale media zijn belangrijke middelen om onze standpunten bekend te
22 maken en meer mensen te bereiken. We kunnen dat op verschillende manieren gaan
23 uitvoeren. Hoe we dat precies gaan doen, hoe ver we daar in gaan, moeten we de komende
24 periode beter uitwerken. Net zoals voor scholingen en werk in sociale bewegingen, moet het
25 bestuur een inventarisatie maken van wat er is mogelijk qua het produceren van artikelen,
26 commentaar en uitbouw van een social media profiel.

27 Het liefst krijgt sociale media een eigen werkgroep. Leden daarvan hoeven niet per se lid
28 van het landelijk bestuur te zijn, maar moeten hier natuurlijk wel nauw mee overleggen.

29 In eerste instantie zal de prioriteit moeten liggen bij het promoten van de naamsbekendheid
30 van de Socialisten, onze standpunten en onze eigen activiteiten. Het ontwikkelen van een
31 eigen huisstijl moet zo snel mogelijk vorm krijgen.

32 9. Een grotere publieke bijeenkomst.

33 Een grote(re) – afhankelijk van onze mogelijkheden – publieke bijeenkomst om ons te
34 presenteren, eventueel met spreker(s) uit het buitenland, is wenselijk. Vooral ook omdat bij
35 een goede invulling we daar als gehele organisatie naar toe kunnen werken en mensen van
36 buiten de partij voor kunnen interesseren. Maar de aandacht voor de fusieconferentie en het
37 gaan functioneren als landelijke organisatie betekent waarschijnlijk dat we daar pas in het
38 najaar van 2023 de ruimte voor zullen hebben. De volgende conferentie zal concretere
39 stappen richting deze publieke bijeenkomst kunnen en moeten nemen.

Ingezonden bijdragen

Lokale groepen

Socialisten Nijmegen

Laatste versie geschreven door Robby Bender, gebaseerd op het overleg van 23 augustus en met goedkeuring van de afdeling.

Kort vooraf: het lijkt mij en de rest van Socialisten Nijmegen transparant om te melden wie de auteurs waren van het stuk. Dit werd nu niet vermeld.

Sectie 1:

Om te beginnen zijn wij het niet eens met de nadruk op, en de strategie wat betreft Europese Fracties en het Europese parlement. Met zo'n beginnende organisatie als wij is het nog niet handig om hier serieuze aandacht aan te besteden en al helemaal niet om al bepaalde standpunten over het Europese parlement vast te leggen. Deze politiek ligt nog te ver in de toekomst.

Daarnaast denken wij dat het gebruik van het woord "elite" om de heersende klasse aan te duiden, geen goed idee is. Het woord wordt in de laatste jaren geassocieerd met complottheorieën, en ook al wordt het hier niet zo bedoeld, toch moeten we rekening houden met de connotaties die mensen er uit kunnen halen. Daarnaast is de term te vaag. Als voorbeeld werd er in het stuk aangegeven dat managers ook deel waren van deze elite. Dit vinden wij incorrect en laat ook zien dat een vage term zoals "elite" dit soort fouten makkelijker teweeg brengt.

Dan over de zeven specifieke standpunten die wij aan het begin van deze organisatie zouden kunnen overnemen. We weten niet zeker of dit slechts een voorbeeld was van standpunten die we voorlopig zouden kunnen hanteren, of een daadwerkelijk voorstel voor een beginnend programma. Hoe dan ook waren wij het met elkaar eens dat het hiervoor nog te vroeg is. We stellen voor om specifieke standpunten te discussiëren en te vormen door middel van discussieavonden tussen 25 september en de geplande opvolging in maart, en daarna. Verder nog specifiek: wij raden aan om het standpunt van gratis OV te veranderen in gratis publieke voorzieningen (waaronder ook het OV valt).

Daarnaast kwamen de standpunten in de tekst ook een beetje uit het niets vallen; we misten dus überhaupt een goede onderbouwing. Dit was sowieso al een probleem over de gehele tekst. Conclusies konden beter onderbouwd worden en de analyse moet verdergaan.

Sectie 2:

We zijn het niet eens met de voorgestelde organisatiestructuur. Om te beginnen wordt er niet goed uitgelegd wat een congres betekent. Sommigen van ons dachten dat ermee een algemene ledenvergadering werd bedoeld, en andere dachten dat het ging om een orgaan van delegaten/ ledenafvaardiging. Ook is het in de tekst niet duidelijk of er met "ledencongres" en "congres" hetzelfde orgaan wordt bedoeld. Vervolgens wordt er ook nog eens een raad van afgevaardigden beschreven met als taak om het bestuur te controleren en "om overleg binnen de vereniging zo overzichtelijk en makkelijk mogelijk te maken". Het stroomlijnen van discussie is altijd al lastig om goed te doen en mede hierdoor kwamen wij

uit tot de volgende conclusie: Er worden te veel organen voorgesteld. Wij pleiten voor een structuur met een algemene ledenvergadering (ALV) als hoogste orgaan en een bestuur die wordt verkozen en op elk moment kan worden ontbonden door de ALV. Democratie moet zo direct mogelijk, dus zolang we direct kunnen blijven stemmen over de koers van de organisatie, moeten we dat zo inrichten. We willen dus afvaardigingen zo lang mogelijk vermijden.

Sectie 3:

Op 25 september zal er hoogstwaarschijnlijk nog niet besloten worden om een officiële partij op te richten. Maar enkel een losse vereniging vormen met een samenwerkingsverband tussen afdelingen zal te weinig houvast geven aan de nieuwe afdelingen die structuur en richting zoeken. Daarom stellen wij dit voor: We stellen een voorlopig bestuur of commissie aan die tot maart de leiding neemt om alle afdelingen samen te brengen onder één organisatie, maar deze commissie zal geen bindende macht hebben en enkel een adviesorgaan zijn. Vervolgens zal het worden ontbonden zodra we kiezen om een bestuur met macht te verkiezen en een officiële partij te vormen. Maar dat is op een later tijdstip. Op deze manier is de structuur al aangebracht, namelijk een ALV met een bestuur, en kunnen we vanaf september echt beginnen met het opbouwen van de organisatie qua standpunten en mobilisatie, maar zijn de afdelingen nog niet ondergeschikt aan het landelijke bestuur. Verder moeten de standpunten echt van onder worden besloten. Dus werkgroepen, discussieavonden en andere vormen van lokale en nationale vergaderingen moeten worden georganiseerd. Met deze inrichting kunnen we zelf besluiten wanneer we een partij willen zijn en tot die tijd hebben we de middelen om het te bespreken.

Socialisten Noord

Uitkomsten discussie Socialisten Noord m.b.t. voorsteldocument Socialisten.org

Wij zijn op het allerlaatste moment voor de deadline samengekomen om het voorsteldocument en de discussie te bespreken, namelijk tijdens onze vaste vergadering op de 4e woensdag van de maand. De 4 aanwezige leden (en 1 afwezige met schriftelijke bijdrage) hebben de discussie goed voorbereid. Dit stuk is echter niet langs de kadergroep gegaan, dus houd dit in het achterhoofd.

Ten eerste reactie op het voorstel deel I

- de volgorde en grote van orde van punten zijn niet heel logisch (7 programmapunten m.b.t. het functioneren van het staatsapparaat voor grote principiële kwesties)
- Vrede en ontwapening: er moet een expliciete analyse komen over oorlog en imperialisme
- Internationaal: het internationale alinea gaat teveel over alleen europa

Over deel II is onze centrale vraag: hoe waarborg je autonomie in balans met centrale besluitvorming. Dit is het belangrijkste vraagstuk in de structuren, ongeacht verenigingsvorm.

Reactie op het voorstel deel III

- Je moet socialisten maken, scholing en organisatie is onze belangrijkste taak
- Alle organisatie(-groei) vloeit voort uit deze voedingsbodem en verspeiding van tegenpropaganda.

- Discussie en publicatie (tekst/audio/video) om te scholen sterkt onze organisatie ook intern.

Reactie op de discussie wel/niet een partij te vormen

- We moeten het concept 'partij' actief scheiden van parlementarisme. We moeten niet teveel piekeren over wanneer het eventueel zou vervallen in opportunisme, maar juist een politiek principe vastleggen in de beginselen over het nut van deelnemen aan verkiezingen, en de limieten van het parlement.
- Een onbestemd samenwerkingsverband blijven helpt de verschillen niet uit te werken. De verschillen ga je wellicht zelfs uitvergrooten door apart te blijven. Als wij een grote verzamelbeweging willen zijn, met ruimte voor minderheidsopvattingen en facties/tendensen, dan zou dit in een 'partij' net zo moeilijk zijn als in een 'beweging'.
- Het organiseren van een herkenbare en functionele landelijke organisatie is opdracht no. 1, voor perspectief en aantrekking.
- We zijn niet per se tegen het vormen van een partij, maar wel tegen een parlementaire oriëntatie. Dat laatste zou onze onderscheidende eigenschap moeten zijn.
- Een partij die principieel niet meedoet aan verkiezingen, of een vergaand minimumprogramma heeft voor regeren, valt meer op dan een beweging die zich erbuiten zet.

We hopen met dit verslag een bijdrage te kunnen leveren aan een inhoudelijke discussie op het partijvraagstuk. We hopen dat deze discussie niet vervalt in subjectieve definities, of problemen van eenheid die bij beide organisatievormen voorkomen toeschrijven aan de een of de ander. De discussie moet blijven bij concrete argumenten hoe ons te profileren en wat onze principes t.o.v. het parlement zouden moeten zijn.

Socialisten Overijssel

We zijn voor de vorming van een landelijke partij, maar alleen als daar voldoende draagvlak voor bestaat. Dit betekent onder andere dat er voldoende mensen bereid moeten zijn om de taken die horen bij het opzetten en draaiende houden van een landelijke organisatie uit te voeren. Daarbij moeten er ook voldoende mensen beschikbaar blijven voor de afdelingen en netwerken. We vinden het daarom belangrijk dat er op de conferentie meer duidelijkheid komt over dit draagvlak zodat we op basis daarvan een beslissing kunnen nemen.

Als de vorming van een landelijke partij niet haalbaar blijkt te zijn dan kunnen we voorlopig verder gaan met een federatieve structuur zoals Bram Jumelet heeft voorgesteld.

We hopen natuurlijk dat we wel kunnen besluiten om te koersen op de vorming van een landelijke partij. In dat geval zouden we graag zien dat mensen zo snel mogelijk op één of andere manier lid kunnen worden, dus nog voordat we volgend jaar een partij oprichten. De afgelopen tijd was het namelijk moeilijk om mensen te interesseren en vast te houden voor De Socialisten vanwege het ontbreken van een landelijke organisatie en van een perspectief.

Als partij kunnen we wat toevoegen aan de bestaande min of meer linkse partijen door een expliciet anti-kapitalistisch standpunt in te nemen. We streven naar een democratisch socialisme waarbij de productiemiddelen in gemeenschapsbezit komen en worden ingezet voor de maatschappelijke behoeftes in plaats van voor winstmaximalisatie. De focus van de partij ligt uiteraard op de ruim begrepen arbeidersklasse, de mensen die het belang en de potentiële macht hebben om het kapitalisme te verslaan. We moeten daarbij niet een zware

retoriek hanteren die voor de meeste mensen onbegrijpelijk is en de mensen die we willen bereiken van ons vervreemdt.

Voorlopig moeten we ons vooral richten op het ondersteunen van acties en sociale bewegingen die aansluiten bij onze doelstellingen waarbij we streven naar radicalisering. Om meer ruimte te creëren voor socialistische en Marxistische ideeën zullen we veel in scholing en debat moeten investeren. Deelname aan verkiezingen kan nuttig zijn maar heeft niet de hoogste prioriteit.

Voor het behoud van een democratische structuur is het belangrijk dat het debat binnen onze partij actief wordt gefaciliteerd. Als iemand een voorstel heeft dan moeten alle leden de mogelijkheid hebben om hier kennis van te nemen en er op te reageren, bijvoorbeeld via een online forum. Bij voldoende steun kan er een debat worden georganiseerd en worden de leden hierover vooraf geïnformeerd. Verder is het belangrijk dat er diversiteit is in de leiding van de partij. Naast zaken als kleur, gender en regio gaat het er daarbij ook om dat belangrijke stromingen in de partij vertegenwoordigd zijn zodat er geen tegenstelling tussen een grote minderheid en de partijleiding gaat ontstaan. Hoewel het in de praktijk vaak moeilijk is zou onze interne partijcultuur een weerspiegeling moeten zijn van onze socialistische idealen.

Socialisten West Brabant

We hebben als Socialisten West Brabant het stuk besproken en willen graag een korte feedback geven aan de redactie. We proberen dit kort en bondig doen. We hopen dat onze punten bijdragen aan het verbeteren van het stuk.

Als eerste zijn we positief over het stuk, we denken dat het de goede richting op gaat maar we vinden het ook ambitieus.

Hoofdstuk 1.

Als eerst valt het op dat het stuk duidelijk door verschillende mensen is geschreven en dat bepaalde termen wisselende gebuikt worden (arbeiders/werknemer Of De Socialisten/Socialisten.org). Het zou goed zijn als dit een stuk consequenter met bepaalde termen wordt omgegaan. Hierbij opgemerkt dat we een duidelijk voorkeur hebben voor de term arbeider i.p.v. werknemer.

Hierbij vinden we het eerst hoofdstuk te lang en ontbreekt het aan een duidelijk logische volgorde is lopen er diverse doelstellingen door elkaar. De paragraaf over de Eerste stappen hoort hier niet thuis, maar zou een afsluitend hoofdstuk kunnen zijn van de gehele bundel, een soort eerste politieke eisen. 'De eerste stappen' is ook geen logisch gevolg van de rest.

Het abstractieniveau verschilt tussen de paragrafen flink. Dit zou uniformer en korter moeten. Daarnaast bevatten sommige paragrafen een uitgebreide historische duiding en ander totaal niet en wordt bij feminisme gelijk ook maar even transgender rechten ondergeschoven, terwijl de niet hetero relaties (homo, bi etc.) nergens terug komt.

De historisch laag voegt niet altijd veel toe en lijkt ook niet te rijmen met de wens om 'afstotende geheimtaal van revolutionaire marxistische incrowd' te vermijden. Het is ons ook niet altijd duidelijk wat het nut is van deze historische inkadering.

Wij willen dan ook eigenlijk graag verwijzen naar de 7 pijlers zoals wij voor ons in socialisten West Brabant hebben opgezet. (<https://www.socialistenwestbrabant.nl/onze-pijlers/>) ongeveer dezelfde onderwerpen komen aan bod maar op een kortere en bondigere manier opgeschreven. Nu is ook op onze pijlers en de verwoordingen daar kritiek mogelijk, maar het lijkt ons beter format als wat er nu is. Het maakt duidelijk waar we staan en geeft handvaten om verder aan te bouwen.

Tot slot vinden we het stuk over internationalisme niet goed, vooral in combinatie over wat er hoofdstuk 3 staat over Europa. Later in ons stuk komen we hier nog op terug.

Hoofdstuk 2.

We zijn erg gevallen over de term Democratisch Centralisme en denken dat deze term er uit moet. De uitleg die er nu bij staat kunnen we ons wel vinden, maar in hoeverre is dat niet een normale democratische werkwijze? Daarnaast staat democratisch centralisme haaks op de wens een brede massa partij te worden en past deze bestuursvorm beter bij een (Leninistische) kaderpartij waar discipline kan afgedwongen worden. Het staat ook haaks op het idee van een soort federatie van diverse linkse organisaties waar allerlei verschillende opvattingen leven. We zien deze term dan ook graag verdwijnen.

Daarnaast vinden we dat Rood standaard een plek moet hebben binnen het bestuur (dus bijvoorbeeld de Rood voorzitter krijgt automatisch een zetel in het bestuur van de socialisten).

Ook dient het onderdeel over de vertrouwenspersoon verder worden uitgewerkt, buiten een eerst aanspreekpunt blijft het onduidelijk wat de rol hiervan is.

Kort hebben we het ook gehad dat het goed is als een aandacht komt voor werkgroepen of commissies, waarbij er wel een bestuurslid verantwoordelijk is maar dat veel werk door andere leden wordt gedaan. Bij Sociale media wordt met dit idee gespeeld, maar we denken dat dit op een hoop andere onderdelen ook kan. Dit kan het bestuur ontlasten en zorgt er juist voor dat leden zich nuttig kunnen maken op onderdelen waar zijn kundig in zijn.

Tot slot, en dit is kleiner bier, de termen als voorzitter, secretaris en penningmeester passen meer bij een burgerlijke organisatie. Socialistten doen dit traditioneel anders.

Hoofdstuk 3.

Wat ons opvalt is dat algemeen statische of tactische overwegingen door elkaar lopen met hele praktische punten. We denken dat het goed als hier een onderscheid in gemaakt wordt. Eerst algemene overwegingen (bijvoorbeeld over scholing en sociaal media). en later in het stuk deze praktischer invullen (bijvoorbeeld scholing materiaal, facebookpagina, de grote bijeenkomst najaar 2023 etc). Dit geeft het bestuur ook concrete handvatten waar zij aan moet gaan werken de komende tijd.

We onderstrepen dat wat geconstateerd wordt dat landelijke standpunten hebben over onderwerpen belangrijk is en dat een landelijke structuur de aantrekkingskracht van de De Socialisten kan vergroten.

We hebben ook een discussie gehad over het aantrekken van mensen, hierbij mensen die bijvoorbeeld al actief zijn in diverse bewegingen etc. en deze aan je binden, kort samengevat is het nadeel hiervan dat links in zijn algemeenheid niet groter wordt, je verschuift alleen maar met de poppetjes. Maar wat volgens ons ook belangrijk is om ons te richten op de 'buitens chil'. Dus mensen die nog niet actief zijn of heel bekend zijn met socialistische theorie. Maar juiste deze mensen interesseren, overtuigen en activeren. We missen bij scholing dan ook algemene basisscholing.

Tot slot het stuk over Europa, hoewel iets over analyse en de nut en noodzaak wel iets te zeggen is denken we dat we als De Socialisten hier nog geen rol hebben. We zijn volle bak bezig uit te vinden wie we zijn, hierbij hoort enige bescheidenheid. Nu als verbinder willen opwerpen voelt als boven ons gewicht boksen, waarbij het misschien wel goed voor links in zijn algemeen het zeer zeker de Socialisten als organisatie niet gelijk verder helpt. We vragen ons ook af en hoeverre Bij1 en PvdD op ons zit te wachten als verbinder.

Met vriendelijk groet

Rene Spiegels namens Socialisten West Brabant.

Collectieven

Communistisch Platform

Tekstuele wijzigingen door middel van suggesties in Google Docs. hier te bekijken:
<https://docs.google.com/document/d/1Wq7-mG7Ek8Lx2fPZF3celbSI33SluiNN/edit?usp=sharing&oid=107744425217111578024&rtpof=true&sd=true>

Hele tekst

Vervang 'partij' door 'vereniging'

Toelichting: Zoals in de oorspronkelijke inbreng van CP staat uitgelegd, pleit CP er niet voor om nu al een partij te worden. Dit punt verdient in aanvulling op onze beantwoording van vraag 1 nadere toelichting, aangezien het als belangrijk meningsverschil wordt aangeduid in de inleiding van de bundeling en om te voorkomen dat er misverstanden ontstaan over waarom we hier voor pleiten.

De voornaamste reden dat we van mening zijn dat De Socialisten op dit moment nog geen partij moet worden, is dat er op dit moment onvoldoende basis is voor eenheid tussen de deelnemers aan dit samenwerkingsproject om gezamenlijk met een concreet en volledig programma te kunnen komen. Ten minste niet zonder dat het project ofwel onmiddellijk uit elkaar valt doordat grote delen van de leden zich niet achter punten die voor hen onoverkomelijk zijn willen scharen, ofwel doordat het programma juist zo vaag wordt gehouden en deze moeilijke discussies verhult, dat deze meningsverschillen niet worden besproken en het project op een later tijdstip, wanneer ze onvermijdelijk aan de orde komen, eveneens uit elkaar valt.

Dit neemt niet weg dat we op termijn naar een partij toe willen werken. Daarom pleiten we er wel voor dat De Socialisten op dit moment een vereniging moet worden, met leden en besluitvormstructuren waarin de verschillende groeperingen en individuen die er deel van uitmaken vertegenwoordigd zijn. De basis voor eenheid vinden we op een beperkt aantal basispunten waar iedereen zich in kan vinden, zoals eerder toegelicht in ons antwoord op vraag 1. CP wil zich inzetten voor eenheid op basis van de punten: onafhankelijke organisatie van de arbeidersklasse; radicale democratie; sociale revolutie; en internationalisme, op basis waarvan een kort, beperkt programma gevormd kan worden. Punten waarop we momenteel geen eenheid kunnen vinden, kunnen we dan buiten De Socialisten en binnen onze eigen organisaties oppakken.

Deel I

Pagina 2, vanaf regel 22. "Van de partijen ... de linkse beweging" verwijderen

Toelichting: het doel van dit project is niet een leegte in de Tweede Kamer op te vullen voor parlementaire winst, maar om een vereniging te hebben waarin links elkaar kan vinden en organiseren en de klasse kan bereiken.

Pagina 8, onder kopje 'Internationalisme'.

Internationalisme gaat verder dan alleen Europa en het EP. We zijn niet enkel solidair met Europese arbeiders, maar met alle arbeiders op de wereld. Volgens CP ontbreekt dus onder dit kopje enig standpunt of het benoemen van een visie op internationalisme buiten de EU. In ons antwoord op vraag 3 is te lezen wat wij onder internationalisme verstaan.

Deel II

Pagina 11, regel 33, punt 13. Dit punt heeft uitleg nodig. Hoe vaak overlegt die raad? Heeft de raad uitvoerende macht? Staat ze boven het bestuur met haar beslissingen (is dat het hoogste uitvoerend orgaan van de organisatie?) of is ze meer raadgevend? Zou die een soortgelijke functie als de partijraad binnen de SP hebben?

Deel III

Pagina 12, vanaf regel 29. “Om te voorkomen dat de kleinere lokale groepen nog eens zes maanden moeten wachten om zich aan te kunnen sluiten bij een structuur, is het waarschijnlijk wenselijk dat daar een tijdelijke oplossing voor komt.”

De logische oplossing is dat het bestuur gaat stemmen over het aansluiten van nieuwe lokale groepen als afdelingen.

Pagina 13, regel 24-31 verwijder “In zijn bijdrage ... de structuur bepalen”.

Toelichting: Dat een paar SP'ers beweerden dat ze zich wel bij een (vermoedelijk gevestigde) partij aan zouden willen sluiten betekent niet dat een minipartij die de huidige Socialisten formeel zou kunnen worden voor die (of andere) mensen aantrekkingskracht zou hebben.

Pagina 12-13, regels 43-2 “Een actueel voorbeeldonderwerp ... organisatie moeten worden.” Hier gaat het niet om een concrete wijziging, maar wel om een concreet voorbeeld van het CP-standpunt dat er onvoldoende basis voor eenheid is om nu al van De Socialisten een partij te maken. Immers wordt genoemd dat de oorlog in Oekraïne een punt is waarop we als organisatie een standpunt over moeten innemen. Dat lijkt op dit moment niet mogelijk, omdat het over een fundamentele kwestie gaat waarvan we weten dat er geen eenheid over is tussen de verschillende deelnemende organisaties. Wat duidelijk is, is dat uiteraard niemand voor de oorlog is. Maar even duidelijk is dat de standpunten van CP en dat bijvoorbeeld ook naar voren komt uit de beantwoording van Gijs Arends op vraag 1, niet overeenkomt met bijvoorbeeld dat van Grenzeloos, die pleit voor steun aan het Oekraïense verzet in al zijn vormen. Het is goed voorstelbaar dat deelnemers en organisaties die het ene standpunt voorstaan, geen deel zouden willen uitmaken van een partij waarin het andere standpunt wordt verdedigd. Maar dit betekent niet dat samenwerking op basispunten waar we het wel over eens zijn, onmogelijk is.

Pagina 13, regel 32-33 “En er is behoefte ... om te helpen.”

We zouden graag hier meer uitleg zien over campagnes en duurzame structuren, bijvoorbeeld door toe te voegen: “Door het vormen van een samenwerkingsproject kunnen wij samen met diffuse stromingen en groepen een gezamenlijke politieke werkwijze ontwikkelen. We kunnen samen scholingen, bijeenkomsten, overleggen en acties

organiseren. Het is vooral belangrijk om een werkwijze te ontwikkelen waardoor we ook buiten verkiezingscampagnes de arbeidersbeweging actief kunnen houden. Alleen zo bouwen we een sterke beweging op die tijdens de verkiezingen vooral haar macht laat zien, in plaats van de verkiezingen als het enige moment van actie te zien en parlementaire politiek als het enige podium. Door duurzame politieke campagnes op te zetten kunnen we een cruciale bijdrage maken in het landschap van linkse politiek, dat nu gedomineerd wordt door ineffectieve en/of reactionaire NGO's en enkel op electoralisme gefocuste partijen. Daaraan kunnen we in de komende maanden als De Socialisten werken, gebaseerd op belangrijke onderwerpen zoals de wooncrisis, klimaatverandering en vakbondswerk. De al opgerichte landelijke netwerken en lokale werkgroepen kunnen het begin zijn van meer uitgewerkte, landelijke interventies die de bestaande actoren en organisaties in de verschillende sociale bewegingen bij elkaar brengen en een socialistische analyse bij die verschillende linkse strijdterreinen introduceren/promoten. Daarnaast is het belangrijk dat we ons in de meer theoretische discussies over linkse politiek in Nederland mengen met bijdragen gebaseerd op marxisme en een duidelijke revolutionaire strategie. We kunnen met elkaar binnen De Socialisten die interventies voorbereiden met gebruik van interne bulletins en door het bestuur gecoördineerde overleggen."

Pagina 14, regels 1-11 "Het vakbondsnetwerk is ... zij nodig hebben."

We zien de reden niet waarom vakbondswerk als prioritair wordt gezien boven bijvoorbeeld antiracisme. We zouden dus graag die twee alinea's herschreven zien, met plannen voor het bestuur om alle netwerken na de conferentie te ondersteunen:

"Netwerken zoals het vakbondsnetwerk, antiracisment netwerk en feminisment netwerk zijn niet opgericht of onvoldoende van de grond gekomen. We kunnen na de conferentie beginnen met het inventariseren van welke leden al actief zijn in deze bewegingen en hen te vragen wat zij nodig hebben. Het landelijke bestuur kan na de inventarisatie die leden en andere geïnteresseerden uitnodigen voor een bijeenkomst.

We moeten vermijden dat deelname aan netwerken van de Socialisten mensen hindert bij hun activisme in lokale afdelingen en werkgroepen - we willen juist dat de netwerken die lokale activiteiten ondersteunen met de landelijke uitwisseling van ervaring en kennis."

Pagina 15, regels 14-16 "Een scholingsgroep moet ... onder leden bestaan."

In plaats van nog een scholingsgroep op te richten (naast de lokale scholingsinitiatieven in de afdelingen en deelnemende organisaties, de ROOD-scholingswerkgroep enz.), lijkt het ons nuttiger om een scholingsnetwerk op te richten met een lid van het landelijke bestuur verantwoordelijk voor het functioneren van dit netwerk. Zo kunnen lokale scholingen landelijk gepromoot worden en hebben we samen als organisatie kennis van de potentiële onderwerpen en scholers. Dat bestuurslid kan dus ook als contactpersoon functioneren voor De Socialistenwerkgroepen/-afdelingen die een scholing over een bepaald onderwerp willen organiseren, door hen door te sturen naar deskundigen en te informeren over goede locaties, enz.

Pagina 15, regels 22-30 onder kopje, "De website en sociale media".

Voeg hier iets toe over een uniforme huisstijl. Tijdens de gemeenteraadsverkiezingen hadden de drie Socialistenpartijen hun eigen huisstijl en vormgeving. Dat was ook logisch, het waren eigen partijen, tijd was krap en ze waren toegespitst op hun eigen stad. Zodra De Socialisten een landelijke vereniging worden, is het zaak om meteen een duidelijke en uniforme huisstijl te hebben waaraan we meteen in één oogopslag herkend worden. Dit kan het huidige logo blijven, maar er kan ook voor een andere stijl gekozen worden. Dit moet geregeld zijn voordat er veel via sociale media en dergelijke naar buiten getreden wordt. Het lijkt triviaal en is deels ook een bijzaak, maar het is belangrijk voor de uitstraling van ons project. Zodra we op 25 september hebben besloten in welke vorm we voorwaarts gaan, is het zaak dat dit op korte termijn geregeld gaat worden. Mogelijk kunnen zelfs ijverige vormgevers aan de slag met ideeën voor de conferentie zodat er tijdens de conferentie al over misschien 3-5 voorstellen gestemd kan worden. Het kan ook aan het te kiezen bestuur overgelaten worden.

Netwerk Internationaal en anti-oorlog

Als socialisten is het zaak ons ook met internationale zaken bezig te houden. Er hebben enkele landelijke netwerk vergaderingen plaatsgevonden waar het anti-oorlog werk is besproken.

Nog voor de oorlog in Oekraïne begon is vanuit De Socialisten en Rood het initiatief genomen met vredesactivisten en diverse organisaties te overleggen wat te doen. Hieruit is voorgekomen dat er sinds de oorlog is begonnen wekelijkse een vredesactie in Amsterdam is, waar men geïnformeerd wordt, diverse organisaties en partijen, onder andere de FNV toespraken houden en drie eisen worden uitgedragen: Stop de oorlog, Russische troepen weg uit Oekraïne en Europa kernwapenvrij.

Zie: <https://www.stopdeoorlogamsterdam.nl/>. De taak van de Socialisten is te mobiliseren naar deze acties en in diverse plaatsen acties en themaavonden organiseren aansluitend bij de actualiteit van deze oorlog. Op één van de wekelijkse acties heeft een DSA-spreker aandacht gevraagd voor de afbraak van arbeidsrechten in Oekraïne.

Zie <https://www.equaltimes.org/> , waartegen een internationale petitie is gestart.

Tevens is er initiatief genomen tot een landelijk platform. Deze is - na lang overleg - begonnen met een petitie. <https://tegendeoorlog.nl/index.php/>. Als er genoeg ondertekeningen zijn van individuen en organisaties dan volgt een bredere campagne. Dat wij onze stem laten horen is hard nodig, niet in de laatste plaats omdat tal van kritische partijen en organisaties aarzelen om zich uit te spreken. Taak van de Socialisten is om hierin wel het voortouw te nemen. We kunnen niet, - omdat het initiatief tot deze oorlog niet van NAVO-zijde komt - onze ogen sluiten voor het geweld en voor de wereldwijde gevolgen van deze oorlog voor het internationale proletariaat.

Netwerk Klimaat

Het Netwerk Klimaat heeft meegeholpen bij de mobilisatie voor de Klimaatmars van 19 juni. Er is daar ook een pamflet van ons verspreid. Verder is er op 2 juli een debat over degrowth gehouden.

In de toekomst willen we doorgaan met het ondersteunen of opzetten van acties en debatten op het gebied van milieu en klimaat, waarbij de praktische uitvoering vooral bij de afdelingen ligt.

Daarnaast willen we ons ook gaan richten op het ontwikkelen van de opvattingen van De Socialisten op dit gebied. Onze insteek is daarbij dat de ecologische crises niet binnen het kapitalisme kunnen worden opgelost, maar alleen binnen het Ecosocialisme. Dit laat echter nog veel ruimte voor discussie, bijvoorbeeld over de wenselijkheid van economische groei en de inzet van bepaalde technologieën en oplossingsrichtingen. Hoe denken we over energiebelastingen en subsidieregelingen en hoe zorgen we ervoor dat energie weer een publieke zaak wordt? Ook binnen De Socialisten liggen de meningen hierover verdeeld. Het is belangrijk dat we hierover met elkaar in debat gaan in de hoop dat dit leidt tot een breed gedragen standpunt.

Individen

Arends, Gijs

1. Onze Doelstellingen en ons politieke project

Blz. 3 regel 13: verander 'Doelgericht werpen wij ons op als het nieuwe stuur voor allen die een links alternatief willen voor het thans heersende kapitalisme' in 'Doelgericht werpen wij ons op als links alternatief voor het thans heersende kapitalisme'.

Blz. 3 regel 25: vervang 'verse 'laatkomer"' door 'nieuwe partij'

Blz. 3 regel 26-30: 'Anderen aan de linkerkant zijn in de loop van de tijd uiteengevallen in vele partijen met elk een eigen geschiedenis, eigen kenmerken, eigen aandachtspunten en eigen doelgroepen. Wij komen ze niet in de weg lopen. Zij doen vaak nuttige voorstellen die wij graag ondersteunen. Wij zijn tegenstanders van sektarisme en vinden het belangrijk dat links samen stappen vooruit zet'.

Inhoudelijk mee oneens. Onze partij moet het vertrouwen winnen van de arbeidersklasse voor de strijd voor het socialisme. We moeten juist aantonen dat andere partijen niet consequent voor de belangen van de arbeidersklasse en andere onderdrukte groepen staan of niet in staat zullen zijn de strijd tot een goed einde te brengen. We moeten andere partijen nadrukkelijk wél in de weg komen lopen.

Blz. 4 regel 1-2: verander 'Lang profileerden partijen die opkomen voor het socialisme zich vooral als 'arbeiderspartij' en was hun streven gericht op 'vorming van een arbeidersregering'.' in 'De arbeidersklasse heeft belang bij de verwezenlijking van een socialistische samenleving én de maatschappelijke macht om dit te bereiken.'

Blz. 4 regel 6-7: verwijder 'Zij werken vaak in dienst van niet-commerciële instellingen en overheden'.

Alles onder het kopje 'De eerste stappen': verwijderen of elders opnemen

Blz. 5 regel 4-5: vervang 'elites' door 'groepen' of 'klassen', verwijder streepje in 'on-democratische', vervang 'wet' door 'wil'

Blz. 5 regel 5-8: 'Lang geleden vooral adel en grootgrondbezitters, later private ondernemers in industrie en handel die hun markt steeds verder willen verruimen. Tegenwoordig gaat het vooral om aandeelhouderswaarde, lastenverlichting, winstmaximalisatie en managers-macht.'

Inhoudelijk rommelig. Vervang alles vanaf 'later' door 'kapitalisten die uit zijn op winstmaximalisatie'.

Blz. 5 regel 8-10: vervang 'Die elites willen niet worden gehinderd door zeggenschap van hun werknemers binnen het eigen bedrijf of concurrentie door niet op winst gerichte

coöperaties en overheidsbedrijven' door 'De gevestigde politiek vertegenwoordigt de belangen van deze machthebbers.'

Algemeen over 'Echte democratie': inhoudelijk vaag. Een socialist is niet voor democratie omdat het zo 'onrechtvaardig' is dat werkende mensen niets over hun werk te zeggen hebben, maar om klassenbewustzijn op te wekken en om een stap te zetten richting het socialisme. Om het socialisme te bereiken is democratie nodig, maar het is geen doel op zich. Het doel is een klassenloze maatschappij.

Blz. 5 regel 23: vervang 'Het voortbestaan van onze wereld' door 'De leefbaarheid van onze wereld'

Blz. 5 regel 28-29: schrijf 'langetermijnmaatregelen' aan elkaar

Blz. 5 regel 38-42: verwijder 'Lang ging het in de strijd voor het socialisme voornamelijk om een strijd van vooral witte mannen om de belangen van diegenen die hun arbeid verkochten en te duur slechte woningen huurden. De socialistische beweging organiseerde altijd al veel daarmee solidaire vrouwen, maar hun eigen ongelijkwaardige en achtergestelde positie speelde daarbij veel minder een rol.'

Blz. 6 regel 1-3: vervang 'Nieuw is dat wereldwijd transgenders en non-binaire personen opkomen voor hun belangen. Ook hun gelijkberechtiging is van het grootste belang' door 'De strijd van transgender en non-binaire mensen voor hun rechten verdient eveneens onze steun.'

Blz. 6 regel 5-12: herschrijven, benoemen dat racisme de werkende klasse verdeelt en neem de basale internationalistische eis voor open grenzen in de tekst op

Blz. 6 regel 14-15: vervang 'Autoritaire' door 'Kapitalistische', vervang 'elites' door 'machthebbers'

Blz. 6 regel 23-25: verwijder 'Tegelijk komen we op voor het recht van naties om zelfstandig hun eigen staat te organiseren, te behouden en te herstellen.' Ik zie deze zin als een foefje om steun voor Oekraïne in het huidige conflict mogelijk te maken. Socialistten mogen geen steun geven aan kapitalistische regeringen en moeten steeds staan voor de belangen van de wereldwijde arbeidersklasse, zelfs als een ander deel van de arbeidersklasse zich niet internationalistisch opstelt.

Algemeen over 'Vrede en ontwapening': Het is belangrijk om in deze sectie op te nemen dat socialistten onafhankelijke klassenpolitiek willen voeren, d.w.z. geen kapitalistische regeringen zullen steunen (zeker niet in tijden van oorlog), dat socialistten revolutionaire oorlogen niet afwijzen en dat we tegen de NAVO zijn, een reactionair en imperialistisch instituut.

Blz. 6 regel 26-40: verwijderen of herschrijven, verwijder in ieder geval de lange opsomming van de verschillende soorten organisaties. Regel 32-34 zijn inhoudelijk verward: we moeten niet kapitalistische staat smeken om hervormingen of illusies cultiveren, maar strijden tegen de kapitalistische staat en hervormingen afdwingen.

Blz. 6 regel 41: vervang 'Actie als strijdmiddel' door 'Buitenparlementaire strijd' o.i.d.

Blz. 7 regel 9-10: verwijderen

Blz. 7 regel 14: vervang 'moet links' door 'moeten socialisten'

Blz. 7 regel 21-24: verwijder 'Noodzakelijke compromissen tussen partijen mogen wat ons betreft niet ten koste gaan van handelingsvrijheid van op verbetering gerichte linkse organisaties en van de positie van allen die afhankelijk zijn van de verkoop van hun arbeid of een 24 inkomensvoorziening door de overheid.'

Blz. 7 regel 25-42: verwijderen, inhoudelijk rommelig. Er bestaat geen afzonderlijke 'groene' 'stroming': het is 'groen' liberalisme of reformisme, burgerlijke politiek met een 'groen' lakje. Verder is het niet erg als andere 'linkse' of 'progressieve' partijen meedoen aan regeringen met rechtse of andere kapitalistische partijen. Dat toont namelijk duidelijk aan dat zij niet staan voor de belangen van de werkende klasse en een breuk met het kapitalisme. Dat geeft ons de kans om ons op te werpen als alternatief.

Blz. 8 regel 1-21: Inhoudelijk oneens en rommelig. Vervangen door een sectie die internationalisme definieert als 'de erkenning dat de belangen van de arbeidersklasse overal ter wereld hetzelfde zijn', de EU beschrijft als een kapitalistisch en reactionair instituut, de eisen voor open grenzen, opvang van vluchtelingen, uittrede uit de NAVO en kwijtschelding van schulden aan arme landen bevat en veel minder specifiek ingaat over een strategie voor Europese verkiezingen, die we later moeten vaststellen.

Algemeen: concrete hervormingseisen toevoegen: verhoging minimumloon, pensioenleeftijd, generationaliseerd zorgstelsel, gratis onderwijs enzovoort.

2. Naar een democratische landelijke organisatiestructuur

Dit stuk bevat geen concrete praktische stappen richting een partij. Dat is wel nodig om sceptici ervan te overtuigen dat het haalbaar is om een nieuwe partij te stichten. Vervang dit hele deel door een uitwerking van voorwaarden om over te gaan tot de oprichting van een partij. Dit zouden de volgende kunnen zijn:

Aanname van 'Onze doelstellingen en ons politieke project' als programmatische basis voor de toekomstige partij;

Omvorming van De Socialisten tot een actiecomité tot oprichting van een socialistische partij, fusie van de drie plaatselijke verenigingen en opname van werkgroepen;

Vaststellen aantal benodigde leden (bijvoorbeeld 400 actieve leden) en plaatselijke en landelijke bestuursleden, campagne om de naamsbekendheid van ons project te vergroten en leden te winnen voor een toekomstige partij, zoektocht naar bestuursleden. (Dit zal ook op de conferentie worden besproken.);

Verkiezing van voorlopig bestuur, dat statuten en de structuur van een komende partij zal voorbereiden en de campagne zal leiden;

Vorbereiding tweede conferentie, waar de oprichting van de nieuwe partij zal plaatsvinden, zodra de voorwaarden zijn bereikt.

Dit plan geeft ons concrete doelen om naartoe te werken. Het oorspronkelijke stuk kan worden gebruikt voor de uitwerking van de organisatiestructuur.

3. De opbouw van De Socialisten

Algemeen: aanpassen in lijn met de aanpassing van deel II.

Boudens, Floris

Geachte redactiecommissie,

Vanuit Socialisten Utrecht heb ik een discussie begeleid over het eerste hoofdstuk van de tekst die jullie hebben rondgestuurd. Er zijn een aantal suggesties die ik wil doen over de tekst na deze te hebben gelezen, herlezen en bediscussieerd met leden. De opvattingen zijn in principe de mijne, maar hier en daar ben ik wel geïnspireerd door kameraadschappelijk debat. Jullie kunnen ervoor kiezen om deze tekst te publiceren in een tweede discussiebulletin, maar dat is voor mij niet strikt noodzakelijk. Als de verschillende delen van de tekst waarop ik reageer door de opsteller(s) ervan maar een kritisch daglicht gesteld worden, ben ik tevreden. Ik vertrouw erop het door jullie genoemde en gewaardeerde professionalisme, ook correcties toepassen waar nodig betekent.

Eerst de vorm:

De tekst is aan de lange kant, wat mij betreft, er zit ook wat herhaling in. Het punt dat onder de noemer 'teggengestelde klassentegenstellingen' gemaakt wordt komt in andere vorm weer terug bij 'Feminisme', 'De strijd tegen racisme' en eigenlijk ook bij 'bewegingen voor verandering'. Ook bij 'Echte democratie' staan zaken die ik al eerder gelezen, mogelijk is het goed om de tekst kritisch na te lezen op dubbelingen.

De volgorde van de kopjes komt op mij vreemd over. Even uitleggen hoe we ons historisch en politiek situeren bij 'een nieuwe start' is een helder begin, maar 'teggengestelde klassebelangen' staat op die plek raar. Logischer zou zijn 'Socialisme' te laten volgen door de 'eerste zeven stappen', zodat na een definitie van ons Socialisme meteen onze meest onmiddellijke eisen volgen.

Volgens mij kan het eerste hoofdstuk onderverdeeld worden in drie delen. De delen zijn onze plek in de politiek (een nieuwe start, socialisme, eerste zeven stappen), dan een greep uit onze standpunten (t/m Vrede en ontwapening) en Methode (t/m internationalisme). Voor mij is de functie, de noodzaak en reikwijdte van het middenstuk het minst duidelijk. Zijn het aanvullingen op of uitwerkingen van ons socialisme? Is het een uitputtende lijst? Is dit een soort proto-beginselprogramma?

Bij vlagen kan het taalgebruik nauwkeuriger: bijvoorbeeld "mensen van kleur" ipv "mensen met een kleur", "tot slaafgemaakten" ipv "slaafgemaakten".

Soms mag het ook wat vlotter, bijvoorbeeld: "We zijn tegen discriminatie en onderdrukking en steunen bewegingen die zich daartegen verzetten.", ipv "Daarom verzetten we ons tegen alle vormen van relatieve achterstelling en steunen we emancipatiebewegingen tegen alle vormen van onderdrukking en discriminatie."

Dan de inhoud:

Zoals door de redactiecommissie zelf opgemerkt is een belangrijk twistpunt binnen de Socialisten de vraag of het verstandig is om aanstaand congres al tot partijvorming over te gaan. Deze polemiek wordt niet vereenvoudigd door de ondubbelzinnige stellingname

hieromtrent in het eerste hoofdstuk. Vrijwel overal wordt in het hoofdstuk naar de Socialisten verwezen als een partij. In overige hoofdstukken staat het neutraler en preciezer geformuleerd, de Socialisten als 'organisatie'. Het lijkt me verstandig om Socialisten een organisatie te blijven noemen tot het congres zich heeft uitgesproken over dit vraagstuk, dit blijft namelijk altijd het geval onafhankelijk van het besluit van het congres .

Ik begrijp deze zin niet: "Zij [achtergestelde groepen als LHBTIQ+, studenten enz.] werken vaak in dienst van niet-commerciële instellingen en overheden." Is dit feitelijk juist? Ik vind het een boude uitspraak. Er zijn toch ook zekerwel studenten uit de bourgeoisie, of queer topbestuurders enzovoorts? Als het al waar is, hoe is het dan relevant/productief?

Voorts snap ik niet dat ná deze zin ineens lichamelijk of geestelijk beperkingen erbij komen, ik zou deze opnemen in de eerdere opsomming.

Ik heb al met al het idee dat we ons in de hoek hebben geschilderd met deze hele paragraaf, ik zou het in zijn geheel schrappen of herschrijven.

De 'eerste stappen' komen op mij enigszins lukraak over. Een paar problemen: De daarop volgende thema's sluiten niet logisch bij deze eerste stappen aan, waarom wordt er gesproken van de creatie van een staatsbank ipv nationalisatie van de banksector, waarom is het afschaffen van het bijzonder onderwijs of de monarchie geen eerste stap (ik noem maar wat), maar afschaffen van (Europese?) wetgeving over aanbestedingen wel? Ik ben het opzich met de punten wel eens, ook de focus op gezondheidszorg, volkshuisvesting en deprivatisering van publieke diensten vind ik goed verdedigbaar, maar het blijft een arbitraire opsomming. Het is wel de vraag of dergelijke economische hervormingen echt gaan beklijven zonder democratische hervormingen, misschien zou het onder collectief beheer brengen van de overheid ook een eerste stap moeten zijn.

Echte democratie, helder verhaal, goed punt dat democratie niet alleen in burgerlijke parlementen vorm zou moeten krijgen. Wel komt staatsinrichting/parlementaire democratie er nu erg bekaaid vanaf, dat we streven naar een democratische republiek waarin politici modaal verdienen en terugroepbaar zijn door het volk mag wel ergens genoemd in de tekst. Ecologie: dit zijn bekende problemen, maar goed om de urgentie te onderstrepen. De keuze is niet socialisme of kapitalisme, de keuze is socialisme of massa-extinctie. Een suggestie voor een oplossingsrichting zou misschien goed zijn.

Feminisme: Ik ben geen expert maar volgens mij is de emancipatiestrijd van transgenders en nonbinaire mensen niet nieuw? De successen van die strijd zijn dat mogelijk wel, dat weet ik niet zeker. Nog een ander punt, is strikt genomen wel een zaak van het feminisme of gaat het om andere vormen van onderdrukking? Dit is nog een reden, naast leesbaarheid, om onder één paraplu kopje verschillende anti-discriminatoire zaken moeten aan te kaarten. Strijd tegen racisme, een kip/ei probleem: is het superioriteitsgevoel "gekweekt", dat wil volgens mij zeggen, een gevolg van Europese pogingen om de wereld te overheersen, of is het eerder omgekeerd dat een misplaatst superioriteitsgevoel heeft geresulteerd in pogingen tot wereldoverheersing. Dat er een parallelle ontwikkeling is staat buiten kijf.

Vrede en ontwapening: Ik heb enige moeite met het slot: "Tegelijk komen we op voor het recht van naties om zelfstandig hun eigen staat te organiseren, te behouden en te herstellen." Het soevereniteitsidee is doordrenkt van Amerikaanse en dus kapitalistische ideologie. Het gaat uit van een staat die onderdrukkend optreedt tegen opstandige onderdanen, dat kunnen toch ook revolutionair socialistische of dekoloniale onderdanen zijn? Daar zijn we hopelijk niet voor?

Maar naast ideologisch dubieus is de zin ook niet productief, het voorziet in feite meerdere strijdende partijen van validatie. Bijv. Nederland vs. Indonesië (1945-1949), Nederland "herstelt" haar staat, terwijl de Indonesiërs een concurrerende staat organiseren. Poetin zal vast ook wel het idee hebben dat hij een poging doet het oude Rusland te herstellen, terwijl de Oekraïners het idee hebben hun staat te behouden.

Een standpunt dat zo weinig bijdraagt aan vrede en ontwapening kan volgens mij beter verwijderd worden.

Met hartelijke groet,
Floris Boudens

Cozijn, John

Een nieuwe socialistische partij is nu nodig en mogelijk

In de discussie voor de conferentie komen veel te weinig de maatschappelijke omstandigheden waarin we moeten werken aan de orde. Namelijk dat:

De arbeidersklasse ernstig verzwakt is na veertig jaar nederlagen tegen het neoliberalisme. De verschillende crisissen, economisch, energie, klimaat, de positie van de arbeidersklasse en andere sociale groepen verder te verzwakken.

De klimaatverandering steeds ernstiger wordt en een klimaatcatastrofe dreigt.

Extreem rechts en de neofascisten steeds sterker worden.

De socialistische beweging erg verzwakt is door de zwakke arbeidersbeweging, het falen van de sociaal democratie en het ineenstorten van de zogenaamde "socialistische" landen.

Om erger te voorkomen en te zorgen dat een socialistische toekomst mogelijk blijft hebben we onder andere een nieuwe socialistische partij nodig. Een socialistische partij die in staat is de uitdagingen van de komende jaren tegemoet te treden. En dat bepaald voor een groot deel ook het soort van socialistische partij dat we nodig hebben. Niet een partij die zich bezighoudt met de verre toekomst maar met de taken van dit moment. En een partij die alle krachten die daaraan mee willen doen organiseert.

Maar dan wel als partij die de socialisatie van de productiemiddelen en de overgang van kapitalisme naar socialisme voorop stelt. Dat is een andere hoofdreden voor de nieuwe partij. Er bestaat in Nederland geen partij meer bestaat die daarop inzet. De SP en PvdA doen dat niet meer en BIJ1 heeft zich daarvoor nog onvoldoende uitgesproken. Ons bestaansrecht ontlene we eraan dat die plaats nu vacant is: als wij het niet doen doet niemand het.

Ons unieke verhaal is dat we op basis van socialistische uitgangspunten mensen bij elkaar willen brengen rond een breed aantal strijdterreinen: van klassenstrijd, feminisme, klimaat, antiracisme tot wonen en actief zijn in de buurten. Er is geen andere partij die dat als uitgangspunt neemt.

In feite hebben we die start als nieuw partij al begin van het jaar gemaakt door in Amsterdam, Utrecht en Rotterdam zelfstandig te gaan deelnemen aan verkiezingen. En voor veel mensen ben je dan een politieke partij. Door nu te zeggen dat we voorlopig geen partij zijn doen we in hun ogen een stap terug.

Veel SP-leden die het met inhoudelijk (grotendeels) ons eens waren zijn toch in die partij achtergebleven, omdat ze er terecht niets in zien in partijloos worden. Zij zijn wel te winnen voor een betere partij, maar zeker niet voor een vage organisatie die van zichzelf niet weet wat zij eigenlijk wil zijn. Presentatie van een document waarin wij laten zien dat we een beter aan hun inzet beantwoordende partij willen zijn en als zodanig gaan functioneren is noodzakelijk als wij die gelijkgezinden alsnog aan ons willen gaan binden. Ook is er een groep ex-SP leden die interesse in ons heeft, het met ons eens is, maar die de stap nog niet heeft willen maken. Ook voor hun zal het zijn van een serieuze partij met sterke uitgangspunten/pijlers het verschil kunnen maken.

Werving van nieuwe leden zoals onafhankelijke socialisten en activisten uit de sociale bewegingen zal ook beter kunnen lukken door vanaf de eerste dag van oprichting de positie van partij uit te stralen. Weliswaar een nog niet voltooide partij, een partij in opbouw, maar desondanks een partij die alle partijtaken echt wil aankunnen.

ROOD geeft in haar bijdrage aan er naar te streven dat De Socialisten een politieke partij wordt. “Deze partij moet het leiden van werkende mensen kunnen belichamen zoals ROOD dat zelf ook voor zich ziet. Hierin moet het leiderschap van de sociale en vakbeweging voorop staan en het democratische proces binnen de vereniging goed gefaciliteerd worden.” ROOD geeft geen tijdstip en voorwaarden aan waarop De Socialisten een partij moet/kan gaan worden.

Als het koers- en organisatiedocument worden aangenomen dat zijn we het al over veel uitgangspunten eens en die een sterke basis voor de nieuwe partij kunnen vormen. Die pijlers zijn dan:

Socialisatie van de productiemiddelen, niet alleen van de publieke diensten maar ook van de productieve sector

Ecologisch socialisme

Antikapitalisme

Radicale democratie

Het belang van het feminisme en het antiracisme

Solidair met en steun aan alle onderdrukte en achtergestelde groepen

Internationalisme

Tegen het kampisme, tegen alle imperialismes

Voor vrede en ontwapening

Voor het zelfbeschikkingsrecht van de volkeren

Klassenonafhankelijkheid

Eenheid van de arbeidersklasse en de andere onderdrukte groepen

Verandering door strijd, niet door het parlement

Deelnemen aan verkiezingen en parlement niet als doel maar als middel

Geen regerings- of bestuursverantwoordelijkheid met kapitalistische partijen

Sociale revolutie

Voor een democratische en strijdbare vakbeweging

Voor democratische en strijdbare sociale bewegingen
Tegen frontorganisaties, voor de autonomie van de sociale bewegingen
Voor een democratische partijstructuur met tendens- en factierecht
Voor de organisatorische verbondenheid met, maar de politieke autonomie van ROOD

Ook zullen we het ongetwijfeld eens zijn over een radicaal sociaal economisch beleid zoals een hoger minimumloon, automatische prijscompensatie, gratis gezondheidszorg, gratis onderwijs, gratis openbaar vervoer e.d.

Bovendien hebben we ook de programma's voor de gemeenteraadsverkiezingen in Rotterdam, Amsterdam en Utrecht. Wat laat zien dat we het op lokaal niveau een gemeenschappelijk programma kunnen vaststellen. En die waarschijnlijk ook door de kameraden uit de rest van het land worden gesteund.

Waarom zouden we ons dan beperken tot een samenwerkingsverband of een landelijke vereniging op basis van een beperkt aantal uitgangspunten zoals CP voorstelt, als we het er over zoveel uitgangspunten eens zijn. Dan is het een kleine stap op een actueel programma te maken, d.w.z. voor de komende jaren. Zoals we lokaal ook hebben gedaan maar dan landelijk. Dus niet een programma van nu t/m de sociale revolutie, maar een socialistische programma voor de komende jaren. Door een partij te worden hebben we de grootste kans om een stabiele organisatie op te bouwen. En onze rol in de klassenstrijd en de sociale strijd te gaan vervullen.

Alle andere voorstellen hebben dat veel minder. Bram Jumelet wijst terecht op het probleem van de bemensing voor een landelijke organisatie. Maar ook een federatieve organisatie heeft een landelijk apparaat nodig. Waarschijnlijk met minder mensen, maar ook dan moeten er mensen beschikbaar zijn. En het probleem blijft dan dat de meeste leden zich vooral op hun lokale groep blijven richten waardoor we verder uit elkaar kunnen groeien en het landelijk werk ook door te weinig mensen gedaan moet worden. En zoals dat de afgelopen maanden heeft gefunctioneerd kan het niet voortgaan. En een ander probleem is natuurlijk het perspectief van een federatieve organisatie. Hoeveel kans hebben we om te overleven als we op de huidige manier doorgaan. Met name voor de kleine lokale groepen.

Het voorstel om ons om te vormen tot een actiecomité voor een partij is een stap terug en zal veel minder aantrekkelijk zijn voor mensen om lid te worden. We zijn nu al veel meer dan een actiecomité. Rotterdam is een lokale politieke organisatie. Ook landelijk beginnen steeds meer de vorm van een politieke organisatie aan te nemen. We zijn aanwezig bij demonstraties, zijn actief in bewegingen. En het is op die manier dat we leden winnen. Dat Rotterdam relatief zo groot is geworden komt door haar activiteiten, eerst als SP afdeling, daarna als Socialisten 010. Mensen die politiek actief willen worden voelen zich op die manier aangetrokken tot een organisatie/partij. Nu al zijn er mensen die interesse in ons hebben, maar afwachten hoe wij ons als partij ontwikkelen. We hebben veel meer kans om te groeien door verder te gaan op onze huidige koers en die verder ontwikkelen.

Als we verder gaan als partij dan zal dat niet zijn als partij in marxistische betekenis. Ook niet als partij zoals we dat zouden graag zouden willen. Met meer leden bijvoorbeeld. En er zijn terecht twijfels. We zullen de komende zes tot acht maanden verder moeten werken aan het creëren van de beste voorwaarden om als partij te kunnen starten. Door leden te

werven, een landelijke organisatie op te bouwen, een gemeenschappelijk programma te bepalen, de statuten en huishoudelijk reglement vast te stellen en de fusie af te ronden. Maar in de kapitalistische maatschappij waarin we leven en door de systeemcrisis die steeds ernstiger vormen begint aan te nemen is dringend een nieuwe socialistische partij nodig. En de grootste kans om die realiseren is door die stap ondanks de twijfels en onze beperkingen te gaan maken. Niet als partij die niet zich vooral richt op de verre toekomst. Maar op de actuele taken waar socialisten nu voor staan.

De Socialisten als een brede socialistische partij

Het CP wijst in haar bijdrage het concept van een brede organisatie af. Dat is vreemd. Want Socialisten 010 is het voorbeeld van een brede organisatie. En ook De Socialisten is in principe een brede organisatie/partij. Of zoals het CP schrijft: “Het is juist de realiteit dat wij bestaan uit een veelheid van verschillende socialisten, communisten, mensen uit de vakbeweging en sociale bewegingen met elk hun eigen politieke tradities en ervaringen.” En: “Momenteel bestaat De Socialisten uit kameraden afkomstig uit verschillende organisaties en achtergronden die elk hun eigen opvattingen hebben en verschillende werkwijzen hanteren.”

Dat overkomt met het beeld van brede partijen in andere landen. Een brede partij is een organisatie met partijen en individuen met verschillende stromingen en achtergronden. Die Linke is een brede linkse reformistische partij. Het Linkse Blok (Portugal) en de Rood Groene Alliantie (Denemarken) zijn brede antikapitalistische partijen met ongeveer dezelfde uitgangspunten als ons koersdocument. Ze hebben duizenden leden en parlamentszetels. Wijst CP die partijen af? Zou zij in die landen geen deel uitmaken van die partijen en zelfstandig blijven?

De bezwaren van het CP

CP levert kritiek op mogelijke breed linkse formaties, maar kiest daarvoor de meest negatieve varianten uit om kritiek op te leveren.

a. Een brede organisatie waarin alle stromingen zijn vertegenwoordigd inclusief de klassencollaboranistische. Het spreekt voor zich dat we daar ook geen voorstander van zijn en in het geval van De Socialisten is daar geen sprake van. In het koersdocument staat dat we zijn voor klassenonafhankelijkheid en tegen bestuursverantwoordelijkheid met kapitalistische partijen.

b. Een brede organisatie als kiesvereniging, d.w.z. als organisatie die zich vooral richt op verkiezingen. Er ligt geen enkel voorstel daarvoor richting de conferentie. De Socialisten als organisatie die zich vooral richt op de sociale en klassenstrijd. En wel aan verkiezingen deelneemt, maar als middel en niet als doel.

c. Als SP 2.0. met de laagst gemene deler als eenheid. Het zal duidelijk dat daar in de ontwerp teksten voor de conferentie geen sprake van is. We zijn een kwalitatief ander soort partij als de SP met onze radicalere en andere opvattingen over het socialisme, de strijd – antiracisme, klimaat, vrouwen – die wij belangrijk vinden en de democratisch socialistische organisatie met tendens- en factierecht die we willen opbouwen.

d. “Het expliciete gevaar van dergelijke brede organisaties is dat zij de interne grote politieke meningsverschillen niet hebben uitgesproken. Het bestaan van meningsverschillen an sich is geen probleem, maar zonder acceptatie van een programma als basis voor eenheid komen de belangrijke meningsverschillen onvermijdelijk naar voren op het moment dat de organisatie voor grote politieke keuzes staat, vaak met het uiteenvallen van de organisatie als gevolg.”

Ik ga hier in de rest van de bijdrage op in, maar splitsingen binnen links zullen onvermijdelijk zijn. Ook binnen organisaties met vergaande programmatische en strategische eenheid. We hebben een programma nodig, maar hoe radicaal moet dat zijn en waar moet zich dat op richten?

Waarom brede partijen

a. Vanwege de zwakte en de verdeeldheid van links. Partijen begrijpen dat ze zelfstandig weinig kunnen bereiken, weinig kans op groei hebben en realiseren zich dat ze gezamenlijk sterker staan en meer kunnen bereiken. Brede partijen weten vaak een grote groep onafhankelijke linkse mensen, die al die kleine linkse partijtjes niet zien zitten, wel voor zich te winnen. De groep van onafhankelijke leden is in die partijen vaak al na korte tijd de grootste groep leden.

b. Van wege de ernst van de maatschappelijke situatie.

De arbeidersklasse is ernstig verzwakt na veertig jaar nederlagen tegen het neoliberalisme. De verschillende crisissen, economisch, energie, klimaat, verzwakken de positie van de arbeidersklasse en andere sociale groepen steeds verder.

De klimaatverandering wordt steeds ernstiger en een klimaatcatastrofe dreigt.

Extreem rechts en de neofascisten worden steeds sterker.

De socialistische beweging is erg verzwakt door de zwakke arbeidersbeweging, het falen van de sociaal democratie en het ineenstorten van de zogenaamde "socialistische" landen.

Om erger te voorkomen en te zorgen dat een socialistische toekomst mogelijk blijft hebben we onder andere een nieuwe socialistische partij nodig. Een socialistische partij die in staat is en bereid is de uitdagingen van de komende jaren tegemoet te treden. En dat bepaald voor een groot deel ook het soort van socialistische partij dat we nodig hebben. Niet een partij die zich bezighoudt met de verre toekomst maar met de taken van dit moment. En een partij die alle krachten die daaraan mee willen doen organiseert.

c. Als alternatief voor de sociaal democratie.

De sociaal democratie zijn in veel landen verworden tot sociaal neoliberalen, die zich als doel stelt het kapitalisme zo goed mogelijk te beheren, al dan niet door er een sociaal sausje aan te geven. Maar als stuwende kracht voor het socialisme heeft ze al lang afgedaan. Daarom is het noodzakelijk dat er een nieuwe stuwende kracht wordt opgebouwd.

Een brede partij voor de huidige taken

Het zou heel onverstandig zijn als we een partij willen gaan oprichten en opbouwen die streeft naar vergaande overeenstemming over het hele traject tot en met de sociale revolutie. Want die partij gaat er gegarandeerd niet komen. Of anders een in de vorm van verschillende kleine partijen. Op basis van de historische ervaringen van de linkse beweging is er namelijk een veelheid aan opvattingen binnen links gegroeid. En iedereen denkt dat ze gelijk heeft. Want die opvattingen hebben we al heel lang niet kunnen toetsen omdat er al heel lang geen proces van sociale revolutie in een westers land heeft plaatsgevonden. We moeten daarom vooral zorgen dat zo'n sociale revolutie er gaat komen. Dat kunnen we het beste te doen door ons te concentreren op datgene wat nu het belangrijkste is en waarvoor we de grootste groep socialisten kunnen verenigen. En dat is gemeenschappelijk te strijden tegen de systeemcrisis van het kapitalisme.

Een radicale en brede basis voor eenheid

Als het koers- en organisatiedocument worden aangenomen dat zijn we het al over veel uitgangspunten eens en die een sterke basis voor de nieuwe partij kunnen vormen. Die pijlers zijn dan:

Socialisatie van de productiemiddelen, niet alleen van de publieke diensten maar ook van de productieve sector
Ecologisch socialisme
Antikapitalisme
Radicale democratie
Het belang van het feminisme en het antiracisme
Solidair met en steun aan alle onderdrukte en achtergestelde groepen
Internationalisme
Tegen het kampisme, tegen alle imperialismen
Voor vrede en ontwapening
Voor het zelfbeschikkingsrecht van de volkeren
Klassenonafhankelijkheid
Eenheid van de arbeidersklasse en de andere onderdrukte groepen
Verandering door strijd, niet door het parlement
Deelnemen aan verkiezingen en parlement niet als doel maar als middel
Geen regerings- of bestuursverantwoordelijkheid met kapitalistische partijen
Sociale revolutie
Voor een democratische en strijdbare vakbeweging
Voor democratische en strijdbare sociale bewegingen
Tegen frontorganisaties, voor de autonomie van de sociale bewegingen
Voor een democratische partijstructuur met tendens- en factierecht
Voor de organisatorische verbondenheid met, maar de politieke autonomie van ROOD

Ook zullen we het ongetwijfeld eens zijn over een radicaal sociaal economisch beleid zoals een hoger minimumloon, automatische prijscompensatie, gratis gezondheidszorg, gratis onderwijs, gratis openbaar vervoer e.d.

Bovendien hebben we ook de programma's voor de gemeenteraadsverkiezingen in Rotterdam, Amsterdam en Utrecht. Wat laat zien dat we het op lokaal niveau een gemeenschappelijk programma kunnen vaststellen. En die waarschijnlijk ook door de kameraden uit de rest van het land worden gesteund.

Twee testen: Oekraïne en regeringsdeelname

Laten we kijken naar twee testen van die mogelijke eenheid, namelijk Oekraïne en regeringsdeelname.

a.Oekraïne

De kameraden van CP vinden dat we over de oorlog in Oekraïne geen standpunt in kunnen nemen omdat we daar te verdeeld over zijn en dat het een voorbeeld is waarom we nu nog geen partij kunnen vormen. En inderdaad zijn we verdeeld over een aspect van die oorlog, namelijk de steun – vooral in de vorm van wapens – aan Oekraïne zodat ze zich kunnen verzetten tegen de inval van het Russische imperialisme. SAP Grenzeloos is voor, CP en de ex-Revolutie! leden zijn tegen. Maar waar we het over eens zijn is dat we tegen de Russische inval zijn, dat we voor de terugtrekking van de Russische troepen uit het hele grondgebied van de Oekraïne en dat we voor het zelfbeschikkingsrecht van Oekraïne zijn. En dat is het belangrijkste. Die drie punten moeten de basis van onze eenheid zijn, in overeenstemming met onze uitgangspunten. Maar over steun aan de wapenleveranties moeten we van mening kunnen verschillen. Zolang we maar het tendens- en fractierecht hebben en, dat geldt voor beiden want afhankelijk van de keuze, in onze eigen organen voor ons standpunt uit kunnen komen. Als we zover gaan dat we over alles helemaal eens moeten zijn dan komen we nooit tot een sterke partij. En enige wat dan overblijft zijn een

paar kleine partijtjes die zo tevreden zijn over hun eigen gelijk. Het kan toch niet dat internationalisme een van onze pijlers is maar dat we geen standpunt innemen over de oorlog in Oekraïne.

b. Regeringsdeelname

Een van de punten die in een van de bijdragen wordt genoemd is de kwestie van regeringsdeelname. Daar zullen we ongetwijfeld verschillende standpunten over hebben. We zijn het er in ieder geval over eens dat we tegen regerings- en bestuursverantwoordelijkheid met kapitalistische partijen zijn. Maar of we zelf moeten gaan regeren met PvdA en GL daar zullen de meningen over verschillen. Dus als die situatie zich ooit aan gaat dienen dan kan dat tot heftige meningsverschillen leiden en een eventuele splitsing. Maar moeten we ons daar nu al druk om maken. Het lijkt me van niet. Want het is totaal niet aan de orde. Waarom zouden we onze krachten splitsen als we nog heel lang gezamenlijk op kunnen trekken en daardoor veel sterker zijn en een veel grotere invloed hebben op de klassenstrijd en de sociale strijd. Dat betekent dat we in de verre toekomst misschien een keer een groot meningsverschil met een splitsing tot gevolg hebben. Het zij zo. Dan zijn we in ieder geval in een situatie terecht gekomen dat de radicaal socialistische beweging in Nederland weer een sterke positie heeft. Beter dan splitsen dan nu. Als we dan splitsen hebben we waarschijnlijk twee sterke socialistische groepen. Als we nu splitsen, want door nu die keuze te maken gebeurt dat feitelijk ook, hebben we twee keer niets. Splitsingen binnen links zullen onvermijdelijk zijn. Daarvoor zijn er teveel verschillende opvattingen. Belangrijker nog is echter dat we niet zijn voorbereid op de toekomst. Het proces van sociale revolutie zal er heel anders uitzien dat we ons nu kunnen voorstellen. We weten gewoon niet hoe dat er uit zal zien en het zal heel anders zijn dan in het verleden. Bovendien zal de systeemcrisis van het kapitalisme de komende decennia enorme gevolgen hebben op de maatschappij en dus ook op de transformatie van kapitalisme naar socialisme. Wat weer grote invloed zal hebben op onze opvattingen over dat proces. Ook binnen partijen met vergaande programmatische en strategische eenheid. Willen we in Nederland weer een kans maken op een radicale verandering van de maatschappij dan moeten we ons richten op de huidige ontwikkelingen en niet die in de verre toekomst. Als we de strijd tegen het kapitaal, extreem rechts en de klimaatverandering nu niet met zoveel mogelijk socialistische krachten gaan voeren dan komt die toekomst voor het socialisme er niet. Door met zoveel mogelijk mensen een organisatie te vormen, op basis van een radicaal programma dat overeenstemt met de huidige verhoudingen binnen links, kunnen we een rol gaan spelen in de klassenstrijd en de sociale strijd. Dat is veel belangrijker dan het perfecte programma. De klassenstrijd en de sociale strijd zijn de belangrijkste factoren om de verhoudingen in Nederland te veranderen en de transformatie naar het socialisme mogelijk te maken. Beter daarop te richten met een grotere partij met een imperfect programma dan met een – hele – kleine partij met het perfecte programma.

Haan de, Foppe

Beste kameraden redactieleden,

Ik wilde kort reageren op jullie eerste tekstvoorstel voor de vorm van de nationale organisatie.

Als eerst, op p.9-11 lijken jullie nu een soort statuten te presenteren. Er wordt echter nergens uitgelegd hoe werkgroepen tot stand komen, of leden er vrij in zijn die op te richten, welke rol het bestuur hierin heeft, en of zij ook werkgroepen kan verbieden, enzovoorts. Dit lijkt me verheldering behoeven, vooral omdat p11 r15-19 nu een uitputtende lijst lijkt te bevatten van 'de werkgroepen' (hoewel er in de volgende sectie wel de hoop wordt uitgesproken dat er een sociale media werkgroep zal ontstaan, dus dit lijkt onbedoeld.) Iets vergelijkbaars geldt voor scholingen, wie gaat die mogen geven, waar zullen aankondigingen worden gepubliceerd, enzovoorts. Ook hiervan lijkt het me verstandig om expliciete minimale eisen te stellen, vooral ook als het idee is dat lokale afdelingen en werkgroepen deze zelf mogen organiseren.

Dan punt twee. Momenteel stelt p10 r12-32 dat er ruimte moet zijn voor facties of tendensen. Hier ben ik blij om, gezien mijn politieke roeyment uit de SP. Ook pleiten jullie in de regels daarna voor herroepbaarheid, enzovoorts. Om dit handen en voeten te geven, lijkt het me dat de organisatie op zijn minst helder moet zijn over hoe meningsvormende, verdiepende, corrigerende, bekritiserende (enzovoorts) discussie plaats kan vinden binnen de organisatie, in bulletins en/of op fora, hoe dat wordt beheerd, of er in de organisatiemediä sprake is van publicatierecht voor alle leden (en eventueel ook nietleden), enzovoorts. En wie dat moet uitvoeren, en hoe die worden verkozen. Want nu zeggen de 'statuten' hier niets over.

Uiteraard lopen we met zulke voorstellen wel het risico bij te dragen aan de vrees dat leden zullen worden overladen met (zinloze) discussies en inbreng, dus het is denk ik wel zaak om dit in te regelen op een enigszins behapbare manier. r maar nodig lijkt het zonder meer, en als organisatie die stelt meningsverschillen te omarmen lijkt het me erg belangrijk dat we dit niet alleen in woord doen, maar ook in daad, door er structuren voor op te zetten om dit te faciliteren.

Dan als laatste, gerelateerd aan internationalisme/oorlog: op p6 r14 wordt nu gesproken van de oorlogszuchtigheid van "autoritaire" staten. Het lijkt me dat die zin moet worden herschreven naar: "Kapitalistische staten zijn oorlogszuchtig." (al mag het van mij ook anders openen maar in elk geval met die boodschap.) ik hoop niet dat dit toelichting behoeft, maar om het kort te houden: ik kan me het jaar niet heugen sinds 1945 dat Amerika niet in oorlog is geweest met een of meer andere, meestal veel kleinere staten. hetzelfde geldt voor veel andere "democratische" burgerlijke staten. dus laten we volledig zijn in onze kritiek (en ook duidelijk zijn hoe kapitalistische staten hun "defensieve" oorlogen verkopen, primair door zich te beroepen op de noodzaak "vrouwen en kinderen te beschermen").

Hartelijk dank voor jullie harde werk, en succes met de laatste loodjes (voor nu)!

Kameraadschappelijk, Foppe

Jong de, Alex

Het is hoog tijd om de discussie over de toekomst van De Socialisten zo concreet mogelijk te maken. Eigenlijk hebben we in de laatste maanden al te veel tijd en energie verloren aan interne discussies. Als De Socialisten, in welke vorm we dan ook kiezen, een toekomst wil

hebben, dan moeten we na 25 september naar buiten treden met onze ideeën en een eigen politiek profiel opbouwen.

We lopen nu echter het risico in een discussie over woorden terecht te komen waarin kameraden langs elkaar heen praten. Zo is een van de vragen die in de aanloop naar 25 september is opgekomen of De Socialisten een partij of een samenwerkingsverband moet vormen. Helaas is niet altijd even duidelijk wat die woorden voor mensen betekenen, of wat de praktische consequenties zouden zijn van het kiezen voor de ene of de andere vorm. Een partij is voor veel mensen simpelweg een politieke organisatie die aan verkiezingen meedoet, terwijl in bijvoorbeeld de bijdrage van het bestuur van het Communistisch Platform staat geschreven; 'voor ons is een partij veel meer dan een kiesvereniging. Een partij moet een levendig project zijn, die naast het parlement ook een uitgebreide werking heeft in de richting van sociale bewegingen, de vakbeweging en eigen buitenparlementaire activiteiten.' Natuurlijk kan een organisatie zoals deze niet zomaar door een conferentie afgekondigd worden. De vraag is hoe we naar een dergelijke organisatie toe kunnen werken.

In verschillende bijdragen wordt als tussenstap naar een dergelijke organisatie gesteld dat De Socialisten eerst een 'samenwerkingsverband' moet vormen. Dit lijkt me een vergissing, maar ook hier speelt spraakverwarring ons parten. Samenwerkingsverband is een woord dat een vrijblijvende, losse structuur lijkt te suggereren. Maar dit is duidelijk niet waar kameraden die tegelijkertijd een fusie van de bestaande organisaties en de vorming van een landelijke leiding voorstellen aan denken. Het is nogal tegenstrijdig als bijvoorbeeld het bestuur van het Communistisch Platform schrijft een samenwerkingsverband 'op basis van eenheid over in ieder geval een aantal basispunten' na te willen streven, om dan als basispunten verregaande en vrij abstracte principes als radicale democratie, internationalisme, onafhankelijke organisatie van de arbeidersklasse en sociale revolutie te noemen. Betekent dit dat de partij van de toekomst op een nog radicalere basis dan deze vier punten vorm moet krijgen? Dit zou een wel heel smalle basis opleveren.

Waarom een partij nodig is

Socialisme als politieke stroming is bijzonder zwak in Nederland. De SP hanteert nog af en toe het woord socialisme, maar definieert dit op een zeer vage manier als een soort ethisch ideaal. Van de partijen in het parlement is BIJ1 nu de enige die streeft naar een andere sociaal-economische ordening. Ideologisch is BIJ1 nog in evolutie en het ontbreekt de partij aan een duidelijke oriëntatie op de werkende klasse. Tegelijkertijd vragen de huidige crises zoals klimaatverandering en stijgende kosten van dagelijks levensonderhoud om structurele, socialistische antwoorden. Die antwoorden komen er alleen als we daar aan gaan werken. We hebben dringend een politieke organisatie nodig die socialisten bij elkaar brengt, aan sociale bewegingen deelneemt, binnen die bewegingen socialistische perspectieven naar voren brengt, mensen wint voor het socialisme en socialisme opnieuw zichtbaar maakt als politieke stroming. Een dergelijke organisatie zou ik een socialistische partij noemen.

Het politieke koersdocument dat er nu ligt is een voorstel om op radicale basis tot eenheid te komen. De voorgestelde tekst vormt een uitgangspunt voor het bijeenbrengen van mensen die socialisme opvatten als een sociaal-economische ordening van de samenleving en die zich ervan bewust zijn dat hier sociale en politieke strijd voor nodig zal zijn. Het voorstel dat

er nu ligt is radicaler dan bijvoorbeeld de programma's van de SP in de afgelopen dertig jaar. Ook de vier punten die het bestuur van het Communistisch Platform noemt komen er in terug.

Op basis van het voorgestelde koersdocument kunnen we naar een nieuwe socialistische partij streven. Partij-opbouw is geen rechtlijnig proces dat van tevoren uitgestippeld kan worden, maar een proces waarin we voortdurend zullen moeten reageren op veranderende omstandigheden en al doende moeten leren. Een nieuwe partij zal bijvoorbeeld nog niet meteen een uitgewerkt programma hebben, maar juist samenwerking en politieke ervaring zal nodig zijn om samen een dergelijk programma te schrijven.

Er bestaat ook een pragmatische reden om te besluiten een partij te gaan vormen. Als we in dit stadium zouden besluiten dat De Socialisten geen partij is, maar slechts een samenwerkingsverband, zou dat een teken van stagnatie zijn. We zijn immers al sinds geruime tijd een samenwerkingsverband. Sterker nog, een dergelijk besluit zou door veel mensen als een stap achteruit gezien worden. We hebben in drie steden al meegedaan aan verkiezingen, en voor veel mensen is dat bij uitstek het kenmerk van een politieke partij. We riskeren dat mensen die iets op willen bouwen voor iets anders kiezen omdat ons project aan het stagneren is. Die mensen zullen kiezen voor BIJ1, voor zich inzetten in protesten, et cetera. Er zijn opties genoeg. Juist door ons als een partij te presenteren en eventueel, als we dit nuttig vinden, deel te nemen aan verkiezingen kunnen we als organisatie groeien.

Wat voor soort partij?

De socialistische beweging heeft zo'n veertig jaar van diepe nederlagen achter de rug. Sinds de Portugese revolutie, bijna een halve eeuw geleden nu, is er in zogenaamde 'westerse' landen geen serieuze poging meer geweest om het kapitalisme af te schaffen. In een context als de onze moeten we samen nieuwe ervaringen opdoen. Praktische ervaringen, naast theorie en historische kennis, zijn onmisbaar in het ontwikkelen van een nieuwe socialistische strategie. Er is geen enkele stroming die kan claimen de antwoorden te hebben wat betreft strategie, partij-opbouw of hoe een socialistische transformatie van de samenleving eruit zal zien.

Voorals in Nederland zou een puur revolutionair project gedoemd zijn om een kleine groep te blijven. Een kleine linkse groep die de waarheid in pacht denkt te hebben en die zichzelf vooral definieert door kritiek op andere delen van links zal onvermijdelijk geïsoleerd raken. Een dergelijke organisatie maakt weinig verschil in de klassenstrijd.

Waar we naar toe moeten is een brede partij waarin ruimte is voor verschillende opvattingen, zolang deze opvattingen binnen een bepaalde bandbreedte vallen zoals die door de voorgestelde politieke tekst geschetst wordt. Een partij met meerdere stromingen betekent niet dat we 'klassencollaborationistische' stromingen binnen willen halen, of mee willen regeren met rechts. Een brede partij wil niet zeggen een partij zonder principes. De Socialisten moet een partij gaan vormen die plaats biedt aan een zekere politieke pluriformiteit, een plek waar socialisten met verschillende overtuigingen, of het nu om zelfverklaarde communisten of linkse reformisten gaat, samen kunnen werken. We delen met elkaar de noodzaak van onafhankelijke organisatie van de werkende klasse.

We moeten leren leven met meningsverschillen. Wat we niet willen is een organisatie waarin discussie wordt doodgeslagen met clichés over 'niet lullen maar poetsen' of waarin geen ruimte is voor minderheden die maar 'ergens anders moeten gaan voetballen'.

Als leden van De Socialisten hebben we heel verschillende politieke achtergronden, en we zullen in de komende tijd elkaar beter moeten leren kennen en elkaar beter leren begrijpen (de begripsverwarring over termen als partij laat dat al zien). Maar we moeten niet alleen naar onszelf kijken, maar ook naar onze (potentiële) aanhang. Als we niet een steeds kleinere discussiekring willen worden, is het noodzakelijk zijn om de huidige leden (opnieuw) bij het project te betrekken en om nieuwe leden te winnen. We moeten als De Socialisten bewijzen dat we van nut zijn voor verschillende sociale bewegingen en het verbeteren van de positie van werkende mensen. Zo kunnen we mensen in verschillende doelgroepen zoals teleurgestelde voormalige SP-leden en sympathisanten, politiek dakloze socialisten en activisten in sociale bewegingen die op zoek zijn naar een breder perspectief aanspreken. Dan kunnen we nieuwe aanhang verwerven en van de Socialisten een dynamische organisatie maken.

De verdere uitwerking van onze politieke uitgangspunten en strategie moet gepaard gaan met praktisch werk, politieke betrokkenheid bij verschillende sociale bewegingen en georganiseerde onderlinge discussie. We delen met elkaar het streven naar socialisme. Maar de weg naar dit doel moeten we samen ontdekken.

Praktisch gezien zou de conferentie moeten besluiten dat De Socialisten een nieuwe partij gaat vormen zodra aan een aantal concrete voorwaarden voldaan is. De bestaande lokale organisaties moeten fuseren, er moeten statuten komen en nieuwe leden gewonnen worden, en er moet een functionerend bestuur zijn. Het organiseren van financiële middelen (het opzetten van een contributie-regeling dus) zal een prioriteit moeten zijn.

Eggermont, Michel

Discussiestuk naar aanleiding van de eerste versie van de koersdocumenten.

Mijn kritiek komt neer op een viertal punten: de interne consistentie, de toon (jawel de toon) de lengte en het onderwerp bureaucratische vervorming van de arbeiders- en andere sociale bewegingen in combinatie met democratie.

In hoofdstuk III wordt duidelijk gesteld: “de discussie over de opbouw van de organisatie kan geen wensenlijstje worden” en exact dat lijkt hoofdstuk I te doen. In hoofdstuk III staat: “In maart 2023 zijn er de verkiezingen voor de Provinciale Staten. We hebben daarbij niets te winnen en ook als organisatie zijn we er niet aan toe om daaraan deel te nemen”, in hoofdstuk I: “Daarom bouwen we aan een volwaardige partij en niet aan een voor velen geheimzinnige organisatie”.

We moeten wat mij betreft een analyse maken wat we nu zijn en daarbij appreciëren welke stap we nu willen maken. Van een bundeling van groepjes en verenigingen ontstaan na de royementsgolf in de SP naar een landelijke vereniging die een gemeenschappelijke praktijk wenst op te bouwen. Hierin is bundeling zelfs een groot woord, zonder mijn inzet om iets van

een “secretariaat” in leven te houden, bijeenkomsten te blijven organiseren, nieuwsbrieven en discussiebundels te blijven publiceren, was er niet eens sprake geweest van een bundeling.

Ik voel me daarbij veel meer op mijn gemak bij de verwoording in hoofdstuk III. Wellicht heeft dat te maken met de te onduidelijke omschrijving van het doel van de op te richten vereniging. Socialisme is wat mij betreft een samenlevingsvorm, net als kapitalisme dat is, waarbij het centrale kenmerk is welke klasse aan de macht is. Socialisme is daarbij dus niet een set sociale maatregelen, er bestaat niet zoiets als een beetje zwanger (al bestaat er wel schijnzwangerschap).

Het doel zou ik daarom willen definiëren met twee onderdelen:

Het doel van de vereniging is Socialisme, een samenlevingsvorm waarbij de arbeidersklasse, het overgrote deel van de bevolking dat afhankelijk is van het loonfonds, de democratische controle heeft over het geheel van de samenleving, inclusief de economie. Om socialisme te bereiken heeft de arbeidersklasse een politieke partij nodig die deze omwenteling van macht voor elkaar kan brengen. Wij pretenderen niet deze partij te zijn maar streven naar de vorming van zo'n partij.

Dit is inderdaad én geen “volwaardige partij” én geen “voor velen geheimzinnige organisatie”. Dit is volgens mij een valse tegenstelling. In onze ontwikkeling kunnen we wel een landelijke vereniging worden die streeft naar de vorming van een partij voor de verovering van de macht door de arbeidersklasse. Je kunt zo'n vereniging een partij noemen of dit semantiek noemen, maar we zijn niet de partij of vereniging die deze omwenteling tot stand brengt! Het is essentieel dat we deze verwachtingen managen.

De toon

Hoofdstuk I wordt gebracht wat we niet zijn, de paragrafen “opzet” en “een nieuwe start” zijn wat mij betreft te negatief. Er wordt redelijk langdradig op ingegaan wat we niet zijn. Met de nodige omissies, belangrijkste voorbeeld: de SP werd weliswaar opgericht als partij, maar het duurde 23 jaar voordat ze doordrong in de tweede kamer. Juist het idee dat zij de partij was die de omwenteling van de macht voor elkaar ging brengen werd, toen dat niet zo simpel bleek, een oorzaak dat socialisme werd omgevormd tot “ons” socialisme, waarbij het niet meer om de machtsvraag van de klasse ging.

We kunnen mijn inziens prima een vereniging zijn, met het streven naar een arbeiderspartij die de machtsvraag kan stellen, zonder te pretenderen die partij te zijn. De Oekraïne kwestie is daarbij een mooi voorbeeld, die zowel in hoofdstuk I als III naar voren komt. Ja, we hebben een landelijke werkgroep Vrede, maar het aantal deelnemers daarin was beperkt. Er wordt anders gedacht over wapenleveranties aan Oekraïne en de NAVO. Dit wordt echter niet naar voren gebracht in hoofdstuk I, maar gekozen om de NAVO niet te noemen en de frase “Tegelijk komen we op voor het recht van naties om zelfstandig hun eigen staat te organiseren, te behouden en te herstellen.” op te pennen in iets wat als een gezamenlijk programma gezien moet worden. Dit zit wel verbonden aan het concept “volwaardige partij”. Volgens mij is dit onnodig. We kunnen prima een organisatie zijn die het op dat punt oneens is, juist omdat we niet pretenderen de partij te zijn die zichzelf in staat acht de machtsvraag te stellen.

Mijn voornaamste probleem met hoofdstuk I is dat er getracht wordt om een micro-programma op te stellen. De paragraaf “eerste stappen” is wat mij betreft veel te

economistisch. Hoort bv. bij de eerste stappen niet de opheffing van geheimhouding door de staat? Zie bv de extreme tegenstelling tussen hoe de belastingdienst omgaat met toeslagouders en de belastingafspraken met multinationals. Ook het hoofdstuk “tegengestelde klassenbelangen” moet volgens mij gaan over “onafhankelijke klassenpolitiek”. Wij observeren niet zozeer de verschillen tussen klassen, maar zijn er onderdeel van en kiezen partij.

Maar... bepleit ik nu om zulke punten in te voeren in hoofdstuk I van het koersdocument? Neen. De stap die we nu zetten, het vormen van een landelijke vereniging, behoeft geen micro-programma, we hoeven geen “volwaardige partij” nu te worden. Daarmee raak ik ook aan de lengte van met name hoofdstuk I van het koersdocument. We kunnen het eens zijn dat onderwerpen belangrijk zijn, zonder daarmee pasklare programmapunten (compromissen?) te hebben.

Wat ik echter wel mis in ons koersdocument is een bespreking van de bureaucratische vervorming van de arbeiders- en andere sociale-bewegingen. Dit heeft wellicht te maken met mijn ervaringen in de arbeidersbeweging de afgelopen 30 jaar, maar vechten voor democratie, de macht van de (gewone) leden is een fundamenteel onderdeel van onze strijd. Wellicht heeft dit ook te maken met het gemis aan democratische/politieke eisen in “de eerste stappen”, maar voor een klasse die onafhankelijke klassenpolitiek kan ontwikkelen is macht in de eigen organisatie essentieel. We moeten daarom organisaties als de FNV niet slechts als “bondgenoten” waarmee we samenwerken zien, nee, we zijn een onderdeel van de beweging en steunen alle voorstellen ter verbetering van de democratie in deze organisaties.

Ten slotte: Ten aanzien van hoofdstuk II heb ik slechts één probleem. Het instellen van een partijraad. Ik heb een tweetal problemen met dit voorstel. Ten eerste brengt het een soort van federalisme in de landelijke vereniging en volgens mij kunnen we prima lokale autonomie naast de invoering van federalisme waarborgen. Bovendien zou ik al bijzonder blij zijn als we in staat zijn een bestuur van negen leden te kunnen vormen. Het punt rond controle van het partijbestuur moet volgens mij veel eerder worden gezocht in de verplichting om bestuursnotulen openbaar te maken en om de mogelijkheid/cultuur/drempel om een congres uit te roepen voor leden te doen/geaccepteerd/niet te hoog te maken.

Garzón, Diego

Motivatie leden herstellen en vast houden

De lage motivatie onder leden is nu het meest urgente probleem waar De Socialisten mee kampt. Als dat niet opgelost wordt, wie blijft er dan over? Moet de relatief kleine groep alles blijven trekken? Om die motivatie hoog te krijgen moeten we naar mijn idee een duidelijke richting krijgen, wat mij betreft die van een socialistische partij op basis van een aantal voorwaarden waarvan de minimale (imo) verder in de zetekst beschreven staat. Tot de voorwaarden er zijn voor een partij moeten we in ieder geval fuseren, onder één naam opereren en werken aan de nodige voorwaarden die er nodig zijn om een socialistische/marxistische partij te beginnen. Het is dan ook belangrijk dat dit gecoördineerd wordt door een hiervoor bestemde comité. In de tussentijd moeten we vanuit de organisatie

bijdragen aan bewegingen/actiegroepen met potentie en zelf aan de slag gaan met thema's dat andere linkse organisaties links laat liggen. De voorwaarden die ik voor me zie is dat een politiek programma uitgewerkt worden waar de meerendeel van leden achter kan staan en toekomstige breuken mee vermeden kunnen worden, bepaalde onderwerpen zullen daarvoor eerst besproken moeten worden zoals het standpunt m.b.t. de NAVO. Naast de vanzelfsprekende voorwaarden zoals statuten moet er ook genoeg capaciteit zijn, genoeg actieve leden die zich willen toewijden aan het bouwen aan een partij, hoeveel dat er moeten zijn moet nog ingeschat worden maar met de huidige actieve leden kan het alleen maar falen. De richting van een partij opgaan kan naar mijn idee veel personen motiveren omdat het hun behoefte beantwoordt, het actief kunnen zijn binnen een partij waar ze achter staan en in kunnen geloven, dat hun principes vertegenwoordigt, i.p.v. zich inzetten voor een losse netwerk socialisten waar weinige verbintenis mee gevoelt wordt.

Voorwaarden voor steun/opzetten campagnes

Bij welke actiegroepen/bewegingen worden we actief? En onder welke voorwaarden zetten we er één op? Laten we gebeuren dat we ergens actief worden waar het vooruitzicht teleurstellend zal zijn, dat zorgt voor gedemotiveerde leden en misschien nog erger: Teleurgestelde nieuwe activisten na zo'n slechte ervaring niet snel weer mee doet of zelf tegen gaat werken. Ik zie nu te vaak dat er weinig rekening wordt gehouden met animo voor een campagne. Zoals de FNV doet moeten we eerst vooronderzoek doen om in te kunnen schatten of er genoeg activisten uit de doelgroep gemobiliseerd kunnen worden om de doelstellingen van de campagne te halen. Één manier is bijvoorbeeld om in gesprek te gaan met de doelgroep en reacties te peilen, hoe veel zijn er te agiteren? Hoeveel boze reacties zijn er op het probleem? Met sommige thema's kan dat ook door onze omgeving in de gaten te houden, zoals de oorlog in Oekraïne waar helaas steeds minder mensen zich mee bezig lijken te houden of de ernst er van beseffen. Het kan ook zijn dat de strategie van de beweging/actie de doelgroep niet overtuigd, dat kun je ook bij gesprekken achterhalen door deze te pitchen bij de doelgroep. Bij een campagne dat nog inhoudelijk ingevuld moet worden is het voordeel dat nieuwe activisten het zelf kunnen invullen en daardoor meer verantwoordelijkheid ervoor voelen. Dat zorgt er voor dat ze zich (meer) in zullen zetten maar ook dat als de actie/campagne niet lukt de schuld niet (volledig) op ons/de leiding afgeschoven kan worden. Er zijn weinig mensen actief in de verschillende bewegingen, overal zien we dezelfde gezichten, we moeten dus nieuwe mensen voor de bewegingen winnen, en dat gaat niet als ze bij de eerste campagne waar ze aan deelnemen moeizaam stand houdt of groeit en eindigt in teleurstelling. Een ander belangrijk uitgangspunt vindt ik dat het democratische actiegroepen/bewegingen moeten zijn. Bij Nietmijnschuld heb ik actieve leden (van verschillende comité's) hier veel over zien klagen met het verlaten van de campagne of minder actief worden als gevolg. Mijn voorstel is dus om criteria in te stellen voor campagnes voordat leden daarvoor gemobiliseerd worden of voordat we onze steun ervoor uitspreken. Kritiek en aanvullingen zijn welkom! Mijn voorstellen opgesomd:
Vorbereidingsfase door in gesprek te gaan bij de doelgroep/de doelgroep te verkennen
Actiegroepen/campagnes die weinig democratie hebben moeten we eisen aan stellen of anders overslaan
Actiegroepen/bewegingen die amper lijken te groeien moeten evalueren: animo (her)controleren onder de doelgroep en de strategie heroverwegen
Inschatting of de potentie/capaciteit aansluit bij doelstellingen

Heinen, Rosa

Beste Kameraden,

Als reactie op het tweede stuk van het koersdocument zou ik de volgende eisen willen stellen ter einde het oprichten van een partij. Na de conferentie kan er een comite worden opgericht die gaat werken aan het halen van deze doelen:

Aanname van 'Onze doelstellingen en ons politieke project' als programmatische basis voor toekomstige partij;

Omvorming van De Socialisten tot een actiecomité tot oprichting van een socialistische partij, fusie van de drie plaatselijke verenigingen en opname van werkgroepen;

Vaststellen aantal benodigde leden (bijvoorbeeld 400 actieve leden) en (plaatselijke en landelijke) bestuursleden, campagne om de naamsbekendheid van ons project te vergroten en leden te winnen voor een toekomstige partij, zoektocht naar bestuursleden;

Verkiezing van voorlopig bestuur, dat statuten en een structuur van een komende partij zal voorbereiden en de campagne zal leiden;

Vorbereiding tweede conferentie, waar de oprichting van de nieuwe partij zal plaatsvinden, zodra aan de voorwaarden is voldaan.

Vriendelijke Groeten,

Rosa Heinen

Rikhof, Walter en Horlings, Gerardus

Tekstuele opmerkingen

3 5: '. Geen amateurisme maar' weglaten; doet afbreuk.

3 7: na 'toekomstverhaal'toevoegen: 'waarmee we willen overtuigen' en dan regel 8 'We willen ermee...plaats van provoceren' weglaten; dat niet willen provoceren doet afbreuk.

3 8: ', ' vervangen door 'en' en 'kansrijk' weglaten; onze doelen zijn helemaal niet kansrijk, maar wel noodzakelijk voor een rechtvaardiger wereld.

3 8: zin 'Zo veel mogelijk...een revolutionair-marxistische incrowd' weglaten; doet afbreuk.

3 10: 'laten ons niet...destructieve hoek dringen' weglaten; doet afbreuk.

3 12: kameraden tussen aanhalingstekens plaatsen; maakt het luchtiger.

3 13: 'links' vervangen door 'socialistisch'; duidelijker.

3 14: 'en niet aan een voor velen geheimzinnige organisatie' weglaten; doet afbreuk.

3 14: 'Daarom bouwen we...velen geheimzinnige organisatie.' weglaten; dubbel op, want dat hadden we al gelezen.

3 20: 'alomvattende' weglaten; strijdig met samenwerking met buitenparlementaire bewegingen dat later aan de orde komt.

3 32: ', één waarin de...controle staat: socialisme' weglaten; het is een te beperkte definitie van socialisme en leidt af van de radicaal andere sociaal economische ordening.

3 35: i.p.v. 'Na 2000': 'De afgelopen decennia'; dit voorkomt discussies over het precieze moment waarop "zo'n inzet" geleidelijker is gaan ontbreken.

3 35: 'steeds' weglaten; overbodig.

3 36: tussen 'verdient' en 'voortzetting': 'naar onze stellige overtuiging'; sterker.

3 40: i.p.v. 'en': 'maar'; duidelijker.
3 41: i.p.v. 'wie wel de baas is over het kapitaal': 'degenen die daar wel zeggenschap over hebben'; duidelijker.
3 41: Na 'kapitaal.' toevoegen: de zin die op 4 11 begint 'Als socialisten streven...tegenover het kapitaal.'; hoort bij elkaar.

4 5: 'groeps' weglaten; het gaat net zo goed om de individuele belangen van...
4 10: 'al deze achtergestelde groepen' vervangen door 'iedereen'; duidelijker.
4 17: tussen 'door' en 'arbeidslonen' toevoegen: 'onder meer'; duidelijker.
4 19: tussen 'voor' en 'private': 'politiek-invloedrijke grote'; we hebben toch niets tegen gewone ondernemers?
4 20: tussen 'van' en 'wat' toevoegen: 'dat'; duidelijker.
4 28: 'ondertussen' weglaten; duidelijker.
4 28: i.p.v. 'verbeteringen opleveren op...inkomen en milieu': 'de positie versterken van werknemers, huurders en het milieu'; duidelijker.
4 30: 'zolang' vervangen door 'binnen' en 'bestaat' weglaten; duidelijker.
4 37: weglaten: 'van loonafhankelijken en uitkeringsgerechtigden' (regel 38); duidelijker.
4 39: tussen 'huidige' en 'woningcorporaties' toevoegen: 'commerciële, private'; duidelijker.
4 43: weglaten 'Versterking van de nu nog tekortschietende' en 'de'; duidelijker.
4 44: 'Afschaffing van wettelijke...handen hebben gegeven' (regel 45) weglaten; tenminste wanneer het wederom door de overheid ter hand nemen van die taken bedoeld wordt. Anders herformuleren naar wat wèl bedoeld wordt.

5 2: 'zoals die al...Britse Labour Party' weglaten; duidelijker.
5 28: tussen 'op'en 'winst' toevoegen: 'korte termijn'; verscherpt de bedoelde tegenstelling.
5 34: i.p.v. 'Socialisten behoren zich daarmee te verbinden': 'Wij verbinden ons daarmee'; duidelijker en minder hautain.
5 35: 'tussen 'zullen' en 'natuur': 'de belangen van'; duidelijker.
5 35: voor 'natuur' toevoegen: 'het behoud en de her-ontwikkeling van'; duidelijker.
5 35: voor 'milieu' toevoegen: 'een gezond'; duidelijker.
5 35: voor 'klimaat' toevoegen: 'een leefbaar'; duidelijker.
5 36: weglaten: 'moeten'; duidelijker.
5 39: 'te duur' weglaten en na huurden (regel 35) toevoegen: 'tegen te hoge huurprijzen'; duidelijker.
5 43: tussen 'macht' en ',': 'dan mannen'; duidelijker.

6 3: tussen 'is' en 'van' toevoegen: 'volgens ons'; duidelijker.
6 9: tussen 'van' en 'slaafgemaakten' toevoegen: 'tot'; het zijn immer tot slaafgemaakte mensen.
6 10: weglaten 'het meest'; duidelijker.
6 14: Helaas zijn niet alleen autoritaire staten oorlogzuchtig: zie inhoudelijke voorstellen.
6 21: tussen 'natuur' en 'al' toevoegen: 'inmiddels'; duidelijker.
6 28: i.p.v. 'verkiezingspartijen': 'politieke partijen'; duidelijker.
6 32: weglaten de zin 'Overheid en overheidsbeleid...partijen tegenover zich.'; sterker voor het geheel.
6 43: tussen 'laten' en 'zijn' toevoegen: 'en hun grip op (delen van) de samenleving willen vergroten'; duidelijker.

7 2: i.p.v. 'orde': 'kaak'; duidelijker.
7 7: Zin 'Resultaat in de...inslaan van zijpaden.' weglaten; voegt niets toe aan onze doelstellingen.
7 9: i.p.v. 'gewonnen te worden': 'duidelijk omschreven resultaten te bereiken'; duidelijker.
7 9: Zin 'Acties zijn er...resultaten te bereiken.' weglaten; voegt niets toe aan doelstellingen.
7 10: Herformuleren naar: 'Wij zullen deelnemen aan hun buitenparlementaire strijd, waarbij elke organisatie een eigen rol vervult'; duidelijker.
7 17: tussen 'partijen' en 'zoals' (regel 18) toevoegen: 'in Nederland'; duidelijker.
7 19: weglaten: 'maken er geen geheim van dat we'; duidelijker.
7 22: weglaten 'linkse'; duidelijker.
7 36: weglaten 'Goed'; duidelijker.
7 40: tussen 'verdedigen' en '.' toevoegen: 'en trachten te realiseren'; dàr gaat het toch om?

Inhoudelijke voorstellen

3 21: na 'als doel heeft.' toevoegen: 'In het huidige neoliberale kapitalisme zien wij een patroon van onrecht, dat onlosmakelijk voortkomt uit die manier van denken. Wij staan daarentegen voor een democratisch-socialisme zonder patroon ten nadele van bepaalde bevolkingsgroepen.'; dat lijkt ons de stellingname, die de rest van dit stuk omvat.
4 4: tussen 'vanuit' en 'de': 'een rechtvaardigheidsgevoel omwille van'; dit lijkt mij de noemer van onze kritiek.
4 6: zinnen 'Zij werken vaak...instellingen en overheden.' (regel 7) alleen laten staan als dat aantoonbaar waar is en van betekenis. Anders die zin en de zin daarna 'Ook voor die...elkaar tegengesteld blijven.' (regel 8) weglaten.
4 11: i.p.v. 'eenheid van de...tegenover het kapitaal.': 'zeggenschap over de productiemiddelen van iedereen, inclusief de werkende klasse.'
4 26: na 'garanderen.' toevoegen: 'De samenleving wordt er zoveel waardevoller, schoner en veiliger op wanneer mensen niet meer bezig zijn met financieel gewin en materialistische groei, maar met het beste bij zichzelf en bij de medemensen om hen heen naar boven te halen. Niet langer een strijd tegen mensen, maar met elkaar.'; de samenleving die wij voorstaan, lijkt ons.
4 31: zin 'Pas door het...strijd worden voltooid' suggereert dat de economie momenteel een zelfstandige maatschappelijke grootheid is, hetgeen niet waar is. Tekstvoorstel: 'Juist binnen een politiek waarbij de vrije markteconomie begrensd wordt, kan onze rechtvaardigheidsstrijd goed vormgegeven worden.'
4 35: tussen 'van' en 'openbaar': 'voor de samenleving vitale functies, zoals gezondheidszorg, openbaar vervoer, water- en energievoorziening'; duidelijker, overigens lijkt 'postbezorging' ons in dit digitale tijdperk geen eerste prioriteit meer.
6 12: i.p.v. 'fatsoenlijke behandeling en gelijkberechtiging': 'gelijke toegang heeft tot de hulpbronnen, die gelijke participatie als iedere andere burger in de onderbouw mogelijk maken. Gelijke participatiekansen in de bovenbouw volgen dan vanzelf'; dat is toch waarvoor we staan?
6 23: Toevoegen na 'oorlogsvoorbereiding. 'Wij ijveren ervoor dat Nederland zich terugtrekt uit de NAVO en zich aansluit bij de Beweging van Niet-Gebonden Landen.'
6 14: Heel de alinea vervangen door 'Geweld is onlosmakelijk verbonden aan het neoliberale, kapitalistische gedachtegoed. Van intermenselijke relaties tot geopolitiek. De

hunkering naar groei, financieel gewin, vertoon van (financiële) status resulteert in machtsvertoon, machtspolitiek, expansiedrift, gewelddadige onderdrukking, criminaliteit, oorlogen, autoritaire regimes, criminele organisaties, etc. Leiders van afzonderlijke landen, landenallianties, autoritaire regimes, bevolkingsgroepen, politieke organisaties, criminele bendes, etc. schuwen niet om de bevolking te gebruiken om persoonlijk voordeel na te streven. Door het creëren van onderlinge haat op basis van ras, religie, nationalistisme, economische status, veiligstellen van grondstoffen, angst, etc. wordt de bevolking aangezet tot en onderworpen aan geweld en haat. De wapenindustrie participeert in deze opzet en profiteert hier van en zal al haar macht en middelen gebruiken om op hun beurt hun belangen veilig te stellen. Atoombewapening bedreigt het voortbestaan van mens en natuur al vele decennia. Door oorlogen slaan mensen op de vlucht, vinden velen een vroegtijdige dood en worden natuur en cultuur verwoest. Wij verzetten ons tegen oorlogsdreiging en oorlogsvorbereiding. Wij ijveren ervoor dat Nederland zich terugtrekt uit de NAVO en zich aansluit bij de Beweging van Niet-Gebonden Landen. Tegelijk komen we op voor het recht van elke bevolking om zelfstandig hun eigen staat te organiseren, te behouden en te herstellen.'

6 28: i.p.v. 'juist': 'ook'; wanneer bijvoorbeeld een regeringscoalitie of college van burgemeester en wethouders afsprekt een van genoemde bewegingen te negeren en zich daaraan houdt, is de druk op de politiek praktisch niet op te voeren.

6 40: na 'overheid.' toevoegen: 'Wij staan achter hen.'; anders zegt de voorgaande zin niets over onze doelen.

7 10: na 'rol.' Toevoegen: 'Wij zullen deelnemen aan hun buitenparlementaire strijd.'; anders zegt deze alinea niets.

8 9: i.p.v. 'Juist': 'Ook'; zou Nederland niet voorop gelopen hebben dan waren wij ook nodig.

Onze doelstellingen en ons politieke project

Samen voeren we de strijd voor een socialistische toekomst!

Opzet/toelichting

Een document waarin niet alleen onze eigen ongenoegens en hobby's staan opgesomd maar waarmee we serieus naar buiten kunnen treden. Met de ambitie van een volwaardige partij vol ervaren mensen. Het gaat om een optimistisch toekomstverhaal waarmee we willen overtuigen. Alles geformuleerd op een wijze waarmee we laten zien dat verandering nodig en mogelijk is. We durven met iedereen het gesprek aan te gaan. We mikken op veel meer dan alleen de "kameraden" die recent zijn teleurgesteld in en uitgekotst door de SP. Doelgericht werpen wij ons op als het nieuwe stuur voor allen die een socialistisch alternatief willen voor het thans heersende kapitalisme.

Nieuwe start

Wij zijn niet de eerste of enige partij van links in Nederland. Ons bestaan als zelfstandige partij is geen doel maar middel. Onder partij verstaan wij meer dan een ontmoetingsplek voor activisten of een uitvalsbasis voor mensen met linkse opvattingen. Het gaat ons om een op de toekomst gerichte organisatie die een project van machtswisseling en maatschappijverandering als doel heeft. In het huidige neoliberale kapitalisme zien we een patroon van onrecht, dat onlosmakelijk voortkomt uit die manier van denken. Wij staan daarentegen voor een democratisch-socialisme zonder patroon ten nadele van bepaalde bevolkingsgroepen. De strijd voor het socialisme is al anderhalve eeuw aan de gang, op

wereldschaal en in Nederland. Van de vele partijen die hier met dat doel werden opgericht kregen achtereenvolgens SDB, SDAP, CPN, RSAP, PSP en SP voldoende kiezersbijval om door te dringen tot in het parlement. Als verse 'laatkomer' hebben we de plicht steeds te laten zien wat wij extra kunnen bijdragen aan de linkse beweging. Anderen aan de linkerkant zijn in de loop van de tijd uiteengevallen in vele partijen met elk een eigen geschiedenis, eigen kenmerken, eigen aandachtspunten en eigen doelgroepen. Wij komen ze niet in de weg lopen. Zij doen vaak nuttige voorstellen die wij graag ondersteunen. Wij zijn tegenstanders van sektarisme en vinden het belangrijk dat links samen stappen vooruit zet. Wat die anderen niet, niet meer of nog niet doen is het doelgericht werken aan de overgang van kapitalisme naar een radicaal andere sociaal-economische ordening. Voor opeenvolgende Nederlandse partijen was die transitie de belangrijkste reden voor hun oprichting en voortbestaan. De afgelopen decennia is zo'n inzet echter geleidelijk steeds meer gaan ontbreken. Die toespitsing op socialisme verdient naar onze stellige overtuiging voortzetting. Daarom maken wij daarmee een nieuwe start.

Tegengestelde klassenbelangen

Wij komen op voor de belangen van allen die nu geen zeggenschap hebben over de productiemiddelen maar hun inkomen moeten verwerven door als werknemer of als schijnzelfstandige hun arbeid te verkopen aan degenen die daar wel zeggenschap over hebben. Als socialisten streven we naar zeggenschap over de productiemiddelen van iedereen, inclusief de werkende klasse. Lang profileerden partijen die opkomen voor het socialisme zich vooral als 'arbeiderspartij' en was hun streven gericht op 'vorming van een arbeidersregering'. Tegenwoordig komt de meest uitgesproken kritiek op de bestaande kapitalistische samenleving ook van mensen die zichzelf niet in de eerste plaats zien als arbeider maar worden gemotiveerd vanuit een rechtvaardigheidsgevoel omwille van de belangen van vrouwen, studenten, politieke vluchtelingen, mensen met een kleur, LHBTIQ+-ers, arbeidsmigranten en alternatieve leefgroepen.

Binnen onze samenleving is ook de positie van mensen met een lichamelijke of geestelijke beperking kwetsbaar. Recht doen aan iedereen is een belangrijke taak voor socialisten. Daarom verzetten we ons tegen alle vormen van relatieve achterstelling en steunen we emancipatiebewegingen tegen alle vormen van onderdrukking en discriminatie.

Socialisme

Socialisten willen de wereld veranderen en hebben daarvoor een plan. Niet langer mag onze samenleving worden beheerst door de onvoorspelbare en vaak onredelijke vrije markt, die hoopt groei en winst te bevorderen door onder meer arbeidslonen en milieukosten laag te houden en ook de uitgaven voor sociale zekerheid, publieke diensten en volkshuisvesting te beperken. Wij keren ons tegen de B.V. Nederland, die uitgaat van verdienmodellen voor politiek-invloedrijke grote private ondernemers in plaats van dat wat we nodig hebben in een voor ons allen leefbare samenleving. De kern van ons veranderstreven is dat werkers, consumenten en gekozen volksvertegenwoordigingen samen beslissen over onze economie in plaats van op winst beluste kapitaalverschaffers. Gemeenschapsbezit van fabrieken, banken, delfstoffen, transportbedrijven, publieke diensten, grond en huurwoningen moet voortaan een veel verdergaande democratie, gelijkwaardigheid, kwaliteit, solidariteit, zekerheid en zorgzaamheid garanderen. De samenleving wordt er zoveel waardevoller, leefbaarder, schoner en veiliger op als mensen niet meer bezig zijn met financieel gewin, materialistische groei maar met het beste bij zichzelf, bij de medemens en de wereld om hen

heen, naar boven te halen. Niet meer een strijd tegen mensen maar met mensen. Socialisatie van de economie is de enige echte oplossing voor maatschappelijke tekorten en de ecologische crisis. Met deze socialisatie als einddoel komen we als socialisten op voor alle maatregelen die de positie versterkt van de werknemers, huurders en het milieu. We beseffen dat dergelijke maatregelen slechts deeloplossingen zijn, die binnen het kapitalisme permanent onder druk blijven staan van kapitalistische belangen. Juist binnen een politiek waarbij de vrije markteconomie begrensd wordt, kan onze rechtvaardigheidsstrijd mede vormgegeven worden.

De eerste stappen

We starten de socialisatie met zes maatregelen:

Het terugnemen van voor de samenleving vitale functies, zoals openbaar vervoer, en water- en energievoorziening in gemeenschapshanden

Instelling van een niet-commerciële staatsbank voor een veilig betalingsverkeer

Terugkeer van de huidige commerciële private woningcorporaties tot woningbouwverenigingen met een herstelde bewoners-democratie,

Onteigening van bouwgrond voor nieuwe woonwijken waardoor die sneller, gemakkelijker en goedkoper in het bezit van gemeenten komt,

Werknemerszeggenschap in bedrijven.

Uitschakeling van de private zorgverzekeraars door oprichting van een Nationale Gezondheids Dienst

Echte democratie

Vanouds bestaan er bevoorrechte elites die vanuit hun on-democratische overmacht de rest van de samenleving hun wet willen opleggen. Lang geleden vooral adel en grootgrondbezitters, later private ondernemers in industrie en handel die hun markt steeds verder willen verruimen. Tegenwoordig gaat het vooral om aandeelhouderswaarde, lastenverlichting, winstmaximalisatie en managers-macht. Die elites willen niet worden gehinderd door zeggenschap van hun werknemers binnen het eigen bedrijf of concurrentie door niet op winst gerichte coöperaties en overheidsbedrijven. Gemeenten, provincies en staat zijn vaak meer dienstbaar aan de wensen van ondernemers dan aan de behoeften van de inwoners en de bescherming van hun leefmilieu. De parlementaire democratie zoals wij die tot nu toe kennen beperkt zich tot wetgeving, overheidsfinanciën en het uitspreken van richtinggevende wenselijkheden. In de meeste bedrijven en overheidsdiensten hebben de werkers weinig invloed. De economie maakt nog geen deel uit van de democratie. Wij willen een echte democratie. Bewoners van sociale huurwoningen beslissen over de betaalbaarheid, het onderhoud en de verbetering van hun woningen. Wijkbewoners beslissen over de kwaliteit van hun nabije woonomgeving. Werkers beslissen over de koers van hun bedrijf. Studerende samen met docenten het recht om mee te beslissen over de opzet van hun onderwijs. En wij allen samen bewaken de kwaliteit van de uitkomst van het totaal.

Ecologie

Het voortbestaan van onze wereld is in gevaar. Landschappen worden verwoest voor de winning van delfstoffen en niet-hernieuwbare grondstoffen worden uitgeput. Voortgaande opwarming veroorzaakt de groei van woestijnen en vernietiging van laagland door overstromingen. Zeeën worden leeggevist. Soorten planten en dieren sterven uit. De

gevolgen van winstgevende productieprocessen worden afgewenteld op natuur en gemeenschap. Altijd gericht op korte termijn winst is het kapitalisme niet in staat tot lange-termijn maatregelen die noodzakelijk zijn om de ecologische crisis aan te pakken. Innovatie, gericht op een groene technologie, is een nuttige stap vooruit maar ontoereikend als er verder niets verandert. Met tegenzin beginnen regeringen zich te bemoeien met de problemen van klimaatopwarming, koolzuurgas en stikstofverbindingen, maar dat wordt vaak nog sterk afgeremd door de belangen van ondernemingen en de vrees voor hoge kosten. Initiatieven en acties voor ingrijpende andere keuzes nemen toe. Wij verbinden ons daarmee. In onze besluitvorming zullen de belangen van het behoud en de her-ontwikkeling van natuur, een gezond milieu, een leefbaar klimaat en dierenwelzijn de overhand krijgen.

Feminisme

Lang ging het in de strijd voor het socialisme voornamelijk om een strijd van vooral witte mannen om de belangen van diegenen die hun arbeid verkochten en te slechte woningen huurden tegen te hoge huurprijzen. De socialistische beweging organiseerde altijd al veel daarmee solidaire vrouwen, maar hun eigen ongelijkwaardige en achtergestelde positie speelde daarbij veel minder een rol. Vrouwen vormen ruim de helft van onze samenleving. Zij hebben vanouds minder macht dan mannen, ze verdienen minder en met hun behoeften wordt minder rekening gehouden. Daarin verandering brengen is niet alleen een kwestie van het plaatsen van meer vrouwen op topposities maar een verantwoordelijkheid voor ons allen. Nieuw is dat wereldwijd transgenders en non-binaire personen opkomen voor hun belangen. Ook hun gelijkberechtiging is volgens ons van het grootste belang.

Strijd tegen racisme

West-Europese landen hebben een traditie van koloniale veroveringen, slavenhandel en andere pogingen om de rest van de wereld te overheersen. Er werd een superioriteitsgevoel aangekweekt, waarin de wereld draait om witte mensen en alle anderen slechts geschikt waren voor het aanleveren van goedkope arbeid en goedkope grondstoffen. Kleinkinderen van gastarbeiders en nazaten van tot slaafgemaakten ondervinden nog steeds discriminatie, vooral op het gebied van werken en wonen. Vaak uitzichtloos is de positie van mensen die recent zijn gevlucht voor oorlog, rampen, politieke vervolging of economische ineenstorting. Wij steunen hun strijd voor gelijke toegang tot de hulpbronnen, die gelijke participatie als iedere andere burger in de onderbouw mogelijk maken. Gelijke participatie in de bovenbouw volgt dan vanzelf.

Vrede en ontwapening

Geweld is onlosmakelijk verbonden aan het neoliberale, kapitalistische gedachtengoed. Van intermenselijke relaties tot geopolitiek. De hunkering naar groei, financieel gewin, vertoon van (financiële) status resulteert in machtsvertoon, machtspolitiek, expansiedrift, gewelddadige onderdrukking, criminaliteit, oorlogen, autoritaire regimes, criminele organisaties, etc. Leiders van afzonderlijke landen, landenallianties, autoritaire regimes, bevolkingsgroepen, politieke organisaties, criminele bendes, etc. schuwen niet om de bevolking te gebruiken om hun eigen ambities na te streven. Door het creëren van onderlinge haat op basis van ras, religie, nationalistische gevoelens, economische status, veiligstellen van grondstoffen, angst, etc. wordt de bevolking aangezet en onderworpen aan geweld. De wapenindustrie neemt hier aan deel en zal haar macht en geweld gebruiken om op hun beurt hun belang veilig te stellen. Atoombewapening bedreigt het voortbestaan van

mensen en natuur al vele decennia, Door oorlog slaan mensen op de vlucht, vinden velen een vroegtijdige dood en worden natuur en cultuur verwoest. Wij verzetten ons tegen oorlogsdreiging en oorlogsvoorbereiding. Wij ijveren ervoor dat Nederland zich terugtrekt uit de NAVO en zich aansluit bij de Beweging van Niet-Gebonden Landen. Tegelijk komen we op voor het recht van elke bevolking om zelfstandig hun eigen staat te organiseren, te behouden en te herstellen.

Bewegingen voor verandering

De echte pressie en volksmobilisatie voor verandering vinden niet enkel plaats via politieke partijen maar ook via vakbeweging, woonbeweging, klimaat-milieu- natuurbeweging, migrantenorganisaties, ouderenbonden, patiëntenverenigingen, jongerengroepen, consumentenorganisaties, dierenwelzijnsbeweging, vredesbeweging, pressiegroepen voor internationale solidariteit en vele anderen. Samen omvatten zij miljoenen mensen, een veelvoud van de georganiseerde linkse kiesverenigingen.

Die uiteenlopende belangenorganisaties en ideële bewegingen hebben met elkaar gemeen dat ze vaak botsen op verdienmodellen, overheidsbezuinigingen en marktbelangen. Die belangentegenstelling maakt ze in uiteenlopende mate antikapitalistisch. Bewegingen verbinden zich liefst niet met één voorkeurspartij maar trekken wel graag op met een groep van voor hun doelstellingen bruikbare partijen. Linkse partijen zijn van nut als tussenschakel tussen de vele verbeterbewegingen en de aan hun wensen aan te passen overheid. Wij staan achter hen.

Actie als strijdmiddel

De veranderingen die wij nastreven zullen we niet cadeau krijgen. De belangen van machtige minderheden die alles bij het oude willen laten en hun grip op (delen van) de samenleving willen vergroten, zijn te sterk. Buitenparlementaire actie is een middel tot bewustwording en het uitoefenen van druk om misstanden aan de kaak te stellen en door brede steun veranderingen door te zetten. Vaak ook het enige middel om betrokkenheid van slachtoffers te organiseren en toegevingen af te dwingen. Voor groepen die als gevolg van bezuinigingen of winststreven door anderen hun werk, woonruimte en voorzieningen dreigen te verliezen is actie een onmisbaar redmiddel. Doel is een meerderheid in de publieke opinie bijeen te brengen en stukje bij beetje veranderingen te organiseren die telkens smaken naar meer. Wij zullen deelnemen aan hun buitenparlementaire strijd waarbij organisaties elke een eigen rol vervullen.

Sociale revolutie

De tegenstelling tussen arbeid en kapitaal kan alleen worden opgeheven door de transformatie van kapitalisme naar socialisme. Dit overgangsproces wordt vanouds door socialisten aangeduid als een sociale revolutie. Om daarin te slagen moet links onafhankelijk blijven van elke verplichting om het kapitalisme in stand te houden. Dat is een goede reden om de bestuursmacht niet te delen met partijen die vooral zijn opgericht om het kapitalisme meer ruimte te geven. Daarin zit een belangrijk verschil tussen ons en andere linkse partijen zoals in Nederland PvdA, SP en GroenLinks, die eventueel wel bereid zijn tot langdurige afspraken over zo'n 'klassensamenwerking'. Wij streven naar een regering die los staat van belangenvertegenwoordigers van private op winst gerichte ondernemingen. Noodzakelijke compromissen tussen partijen mogen wat ons betreft niet ten koste gaan van handelingsvrijheid van op verbetering gerichte organisaties en van depositie van allen die

afhankelijk zijn van de verkoop van hun arbeid of een inkomensvoorziening door de overheid.

Linkse frontvorming

Socialistische pioniers zagen zichzelf als een eenheidsbeweging, soms wel intern verdeeld over revolutie op eigen kracht of meerderheidsvorming door bestuurlijke samenwerking met progressieve krachten van niet-socialistische en burgerlijke herkomst. Nadat rond 1920 de georganiseerde socialistische wereldbeweging (de Socialistische Internationale) als gevolg van wereldoorlog 1 en de rode revolutie in Rusland was uiteengevallen werd in de afzonderlijke landen samenwerking tussen de nationale afdelingen van de wereldbewegingen van sociaaldemocraten en communisten nodig in wat men toen eenheidsfront of volksfront noemde. Met de opkomst van een afzonderlijke groene stroming rond 1990 en het daarop volgende ontstaan van min of meer linkse doelgroep-partijen werd partijpolitiek links nog wat sterker opgedeeld, en het belang van samenwerking tussen afzonderlijke partijen nog meer actueel. Samenspel tussen verschillende linkse stromingen blijft noodzakelijk om de macht van het kapitalisme te breken en meerderheden te vormen voor verandering. We streven naar samenwerking in sociale bewegingen en politiek tussen linkse en progressieve krachten. Tegelijkertijd zullen wij onze eigen socialistische voorstellen verdedigen en trachten te realiseren. Linkse samenwerking is noodzakelijk om te verhinderen dat delen van links zich laten misbruiken voor steun aan rechtse regeringen en meehelpen rechts beleid uit te voeren.

Internationalisme

Het gaat socialisten om een wereldstrijd. Vooral binnen Europa wordt al voortdurend intensief gewerkt in een grensoverschrijdende gezamenlijke strijd. Die wordt mede mogelijk doordat het bestaan van de EU ons voorziet van gemeenschappelijke bedreigingen én van een gemeenschappelijk strijdperk, waarin de tegengestelde belangen van enerzijds kapitalisme en militarisme en anderzijds de arbeidersbeweging en de milieustrijd scherp zichtbaar worden. Nederland liep in de EU jarenlang voorop in de druk om te bezuinigen op overheidstaken, private markten te verruimen en, ten koste van armere landen, handelsvoordelen te oogsten. Ook dat maakt een actieve socialistische inbreng vanuit Nederland noodzakelijk. Samen met vakbeweging en milieubeweging komen binnen de EU linkse partijen op voor veranderingen in sociale en ecologische richting, en wordt gekozen voor internationale solidariteit met gebieden buiten Europa waar de mensen het slechter hebben dan bij ons. De meest linkse posities in Europa worden ingenomen door de linkse koepelpartij 'European Left' en de parlamentsfractie 'The Left in the European Parliament'. Die fractie (1995-2021 bekend als: GUE/NGL) is een belangrijk aanspreekpunt voor op Europees niveau actieve veranderbewegingen, heeft altijd grote invloed op wat andere linkse fracties doen en organiseert vaak samen met die fracties en anderen meerderheden voor verbetering. Die twee meest linkse koepelorganisaties op Europees niveau brengen uiteenlopende socialisten bijeen, vaak onderscheiden in linkse sociaaldemocraten, de meest linkse groenen, communisten, trotskisten, maoïsten, enz. Socialisten.org wil volwaardig meedoen aan dit gezamenlijke Europese werk.

Jacobs, Emil

Pagina 3, regel 5: "Geen amateurisme maar met de ambitie van een volwaardige partij vol ervaren mensen."

Verander naar: “Geen amateurisme, maar met de ambitie richting een volwaardige partij vol ervaren mensen.”

Pagina 3, regel 8: “Zo veel mogelijk vermijden we de voor anderen afstotende geheimtaal van een revolutionair marxistische incrowd.”

Schrappen. Onnodig negatief, voegt niks toe.

Pagina 3, regel 11: “We mikken op veel meer dan alleen de kameraden die recent zijn teleurgesteld in en uitgekotst door de SP. “

Schrappen. Amateuristisch taalgebruik. Onnodig afzetten tegen andere partij. Voegt niks toe.

Pagina 3, regel 14: “... voor het thans heersende kapitalisme.”

Schrap ‘thans’. Antiek taalgebruik. Voegt niks toe.

Pagina 3, regel 14: “en niet aan een voor velen geheimzinnige organisatie.”

Schrappen. Voegt niks toe.

Pagina 3, regel 17: “Wij zijn niet de eerste of enige partij van links in Nederland. Ons bestaan als zelfstandige partij is geen doel maar middel.”

Verander naar: “We zijn niet de eerste of enige linkse organisatie in Nederland, noch is ons streven naar een partij uniek. Dit is geen doel, maar middel.”

Pagina 3, regel 29: “Wij zijn tegenstanders van sektarisme en vinden het belangrijk dat links samen stappen vooruit zet.

Wat die anderen niet, niet meer of nog niet doen is het doelgericht werken aan de overgang van kapitalisme naar een radicaal andere sociaal-economische ordening, een waarin de economie onder democratische controle staat: socialisme.”

Verander naar: “Wij zijn ook tegenstanders van sektarisme en streven naar de eenmaking van de socialistische politieke beweging met de beste onderdelen van de arbeidersbeweging.

De Socialisten onderscheiden zich van de overige proletarische partijen slechts doordat zij enerzijds in de verschillende nationale klassengevechten, van de proletariërs de gemeenschappelijke, van de nationaliteit onafhankelijke belangen van het gehele proletariaat naar voren brengen en tot hun recht laten komen en anderzijds, doordat zij in de verschillende fasen die de strijd tussen de arbeidersklasse en kapitalistenklasse doorloopt, steeds het belang van de gehele beweging vertegenwoordigen.”

Pagina 3, regel 33: “Voor opeenvolgende Nederlandse partijen was die transitie...”

Verander ‘transitie’ naar ‘overgang’.

Pagina 4, regel 2: “Tegenwoordig komt de meest uitgesproken kritiek op de bestaande kapitalistische samenleving ook van mensen die zichzelf niet in de eerste plaats zien als arbeider maar worden gemotiveerd vanuit de groepsbelangen van vrouwen, studenten, politieke vluchtelingen, mensen met een kleur, LHBTIQ+-ers, arbeidsmigranten en alternatieve leefgroepen.”

Feitelijk onjuist. Er is een lange traditie hiervan. Daarom vervang met:

“Traditioneel is onze strijd voor socialisme breder dan alleen de dimensie arbeider-kapitalist en steunen socialisten ook de zelf-emanipatoire bewegingen voor vrouwenrechten; de strijd tegen discriminatie en racisme bij mensen van kleur, arbeidsmigranten en vluchtelingen; de studentenbeweging; en de LHBTIQ+-ers.”

Pagina 4, regel 33 en verder: “De eerste stappen”

Dit is staatsocialisme. Dit is natuurlijk een oude discussie die teruggaat tot aan de felle kritiek die Marx had op het programma van Lassalle. Een wijziging is hierin daarom lastiger, maar is wellicht op de volgende manieren te ondervangen:

Een korte inleiding die aangeeft dat deze stappen op zich niet leiden naar socialisme, maar pogen de positie van de arbeidersklasse te versterken ten opzichte van de kapitalistische status quo.

Vooraf ook de eigen beweging van de arbeidersklasse benadrukken als iets waar stappen vooruit mee te maken zijn. De bevrijding van de arbeidersklasse is haar eigen zelfbewuste daad!

Democratische hervormingen centraal stellen. Dat heet, beperkingen op het bureaucratisch apparaat van de staat: De volledige openbaarheid van informatie, verkiezen van alle posities, collectief bestuur, afschaffing van de Eerste Kamer, alle gekozen vertegenwoordigers op een gemiddeld arbeidersloon, regelmatige verkiezingen, ontmanteling van de veiligheidsdiensten, voor lokale democratie (subsidiariteit).

Pagina 5, regel 22: Ecologie

De oorzaak van de ecologische problemen kan bondiger en correcter door te benoemen dat kapitalisme altijd maar moet blijven groeien, daardoor meer grondstoffen verbruikt, en inherent verkwistend is. Dit maakt ons doel ook duidelijker: een planeet waarin mens en natuur kunnen floreren, zonder elkaar tekort te doen.

Pagina 5, 32: Vervang ‘koolzuurgas’ met ‘CO2’.

Pagina 5, regel 38: “Lang ging het in de strijd voor het socialisme voornamelijk om een strijd van vooral witte mannen om de belangen van diegenen die hun arbeid verkochten en te duur slechte woningen huurden.”

Gezien de strijd voor vrouwenrechten al sinds eind 19e eeuw onlosmakelijk is verbonden met de socialistische beweging, is ‘lang’ hierin wel wat kort door de bocht. Dit mogen we best claimen. Ik stel voor de eerste twee zinnen te schrappen.

Pagina 6, regel 4: Strijd tegen racisme

Deze tekst laat achterwege dat kapitalisme een inherent racistisch systeem is. Daarmee laat je net een belangrijk stuk in de analyse achterwege. Dit mis ik ook in de andere stukjes van deelstrijden die we 'ondersteunen'. Leuk dat we ze steunen, maar het punt is net dat het kapitalisme deze problemen met ecologie, vrouwenrechten, racisme, etc veroorzaakt. Socialistena zijn dus solidair omdat we de grondoorzaken willen bestrijden via de zelf-emancipatie van de arbeidersklasse die strijdt voor socialisme.

Pagina 6, regel 14: "Autoritaire staten zijn oorlogszuchtig."

Dit is problematisch. Oorlog is onderdeel van het kapitalisme als zodanig. Deze formulering lijkt te zijn geschreven met de oorlog in Oekraïne in het achterhoofd, maar creëert alleen onduidelijkheid. Is de VS, met haar vele oorlogen, bijvoorbeeld ook een autoritaire staat? En zo ja, is dan niet elke staat autoritair? Wat voegt 'autoritair' dan nog toe?

Pagina 6, regel 21: Na 'decennia' moet een punt volgen.

Pagina 6, regel 23: "Tegelijk komen we op voor het recht van naties om zelfstandig hun eigen staat te organiseren, te behouden en te herstellen."

Dit is incompleet. Ja, we zijn voor zelfbeschikking, maar tegelijk zijn we ook voor de grootst mogelijke vrijwillige eenheid van de arbeidersklasse. Bovendien zijn we niet voor het recht op zelfbeschikking van staten, maar voor die van volkeren. Dit is een belangrijk onderscheid en moet daarom duidelijker.

Waar is overigens het standpunt om uit de NAVO te stappen?

Pagina 6, regel 39: "Linkse partijen zijn van nut als tussenschakel tussen de vele verbeterbewegingen en de aan hun wensen aan te passen overheid."

Dit mist gevoelig het punt. Bewegingen voor verbeteringen zijn onderdeel van de kapitalistische samenleving, aangezien ze een reactie zijn op de problemen veroorzaakt door het kapitalisme. Dat wil niet zeggen dat deze bewegingen de beste uitdrukking zijn van de reactie op deze problemen. Ze zijn als zodanig een onderdeel van het systeem, ontstijgen het niet.

Neem bijvoorbeeld de vakbonden. Natuurlijk ondersteunen we de vakbondsstrijd voor betere lonen, arbeidsomstandigheden en zekere banen. Maar vakbonden ontstijgen op zichzelf niet de kapitalistische productiemodus. Ze zijn daar een gevolg van, zijn er met huid en haar mee verbonden. Wat de Socialistena net toevoegen is juist de visie op een socialistische transformatie van de maatschappij. Die visie, dat doel, dat brengen we in bij de beweging. We willen de bestaande beweging transformeren en eenmaken door precies dat doel te omarmen. Zo maken we van een Klasse an sich een Klasse für sich: een zelfbewuste massabeweging die, in al haar verscheidenheid, streeft naar socialisme.

Pagina 7, regel 5: "Doel is een meerderheid in de publieke opinie bijeen te brengen en stukje bij beetje veranderingen te organiseren die telkens smaken naar meer."

Neen. Ons doel is om politieke helderheid te verschaffen in onze doelen voor de maatschappij als geheel. Uit deze doelen volgt dan de steun voor deelstrijden die in heel de maatschappij plaatsvinden. Dit is geen semantisch verschil. In onder meer de trotskistische traditie is het zo dat de arbeidersklasse op een bevoogdende manier worden benaderd met 'steeds radicalere' eisen. De partij is in deze opzet de spin in het web die naar buiten treedt met de 'correcte eisen'. Deze methode is problematisch, onder meer omdat het leidt tot een volgzaam beweging in plaats van een beweging die zelf-emanipatoir strijd voert voor een fundamentele beëindiging van de oorzaken van haar strijd.

Pagina 7, regel 40: "Linkse samenwerking is noodzakelijk om te verhinderen dat delen van links zich laten misbruiken voor steun aan rechtse regeringen en meehelpten rechts beleid uit te voeren."

Dit moet preciezer. Onze basis van eenheid is die van democratie, internationalisme en de politieke onafhankelijkheid van de arbeidersklasse. Zonder deze meest minimale basis ben je gewoon met andere politiek bezig. We kunnen dus enkel samenwerken in een plek vanuit oppositie aan het systeem, het versterken van de arbeidersklasse en voor een socialistische maatschappij. Het is daarom niet voldoende om ons af te zetten tegen 'rechtse regeringen' en 'rechts beleid', want dit laat de illusie open voor een 'linkse regering' binnen de context van kapitalisme. We zijn tegen regeringsdeelname onder het kapitalisme. Wij nemen geen verantwoordelijkheid aan het beheren van het kapitalisme. Onze deelname is pas dan een actueel thema op het moment dat we het kapitalisme kunnen ontmantelen.

Pagina 8, regel 1: Internationalisme

Prima dat we willen samenwerken met andere linkse partijen, maar ik mis hier het streven naar een eengemaakte Socialistische Partij van de Europese Unie. Het kapitalisme is een internationaal fenomeen en we dienen ons ook op internationale schaal te organiseren. Daar komt bij dat de EU een politieke realiteit heeft gecreëerd die ons dagelijks leven beïnvloed. Het streven naar een omverwerping van de EU (en haar lidstaten) en haar vervanging door een Europese Democratische Republiek, dat heet, het aan de macht komen van de arbeidersklasse op Europese schaal is daarin een voor de hand liggend streven. Vice versa zou een streven naar een socialistische revolutie op nationale schaal gedoemd zijn te mislukken. Hiervan zijn historisch talloze voorbeelden.

Pagina 11, extra punt: "Deze uitgangspunten vervallen automatisch wanneer de partij de 10.000 leden bereikt. Een speciaal congres besluit tot een nieuw aan te nemen statuten."

Door een 'sunset clause' op te nemen forceren we een reflectiemoment en krijgen we niet de situatie zoals bijvoorbeeld bij FvD waarin de statuten de facto niet meer zijn aan te passen.

Opmerking bij tekst 3: Ik mis hier het hebben van een centrale publicatie waarin we als gehele organisatie discussie kunnen voeren over politieke standpunten. Zoiets voelt wellicht 'ouderwets', maar is een goed middel om een gemeenschappelijke identiteit te vormen als daadwerkelijke partij, in plaats van een 'federatie' van lokale groepen en aangesloten organisaties.

Joziasse, Maggie

Socialisten 010

Wat vinden jullie dat De Socialisten toe zou moeten gaan voegen aan het landschap van linkse organisaties die zich bezighouden met linkse partijpolitiek, belangenbehartiging en ideële doelstellingen?

Deze vraag, en vraag 3, heb ik hieronder geïntegreerd beantwoord.

Ik ben ervoor om het vormen van een politieke partij na te gaan streven aan de hand van een stappenplan, gebaseerd op een tijdlijn van een afgebakende tijd, zeg twee jaar. De frisse energie die er nu nog inzit moeten we benutten om te gaan groeien, voordat de kromme inspanning - resultaat ontmoedigend gaat worden. We moeten gaan groeien, om voldoende politiek, juridisch en bestuurskundig talent in ons midden te kunnen verzamelen en om in de nabije toekomst voldoende leden te hebben om financieel gezond te kunnen werken, voorlopig nog onbezoldigd.

We zijn Echt Links en Echt Groen, geïntegreerd met elkaar. Dat zouden wij in ieder geval moeten zijn volgens mij, om aan de vragen van de huidige maatschappij en economische realiteit te kunnen gaan werken. Daartoe moeten we praktisch en slagvaardig zijn, met een programma waar iedereen met rechtvaardigheidsgevoel en een groen hart zich in kan vinden. In dat programma moeten we de spijkers op hun koppen slaan, door met doordachte oplossingen te komen, uitgewerkt in realistisch doorgerekende, praktisch makkelijk uitvoerbare plannen.

We zijn geïnspireerd door het Marxisme en passen dit toe op deze huidige maatschappij, die een verouderd en achterhaald bestuursmodel heeft.

Ook moeten we niet overhaast te werk gaan, maar ons goed inbedden in de actuele maatschappelijke realiteit qua tweedeling en scheefgroei en de uitbuiting en uitputting van de natuur en natuurlijke hulpbronnen en de klimaatverandering die daarvan het resultaat is. Inmiddels zijn we wel veel efficiënter met energie en grondstoffen en wordt er het een en ander gerecycled, maar dat borgt onvoldoende de toekomstige vraag naar grondstoffen, energie en productiemiddelen met een exponentieel groeiende wereldbevolking. Dit alles schreeuwt om een natuurinclusieve, mensgerichte aanpak, geïnspireerd door het Nieuw-Zeelandse model in plaats van de huidige op het vergroten van het nationaal inkomen gerichte aanpak, met een overheid die er voor de bedrijven is en veel te weinig regelt voor een gezond publiek terrein en eerlijke verspreiding van welvaart en het bevorderen van welzijn.

Hierbij moeten we niet eindeloos discussiëren over theoretische richtingen, maar zeer pragmatisch te werk gaan. We moeten ons verhaal zo breed mogelijk kenbaar maken via media en activiteiten, gericht op het aanboren van kiezerspotentieel en het bereiken en overtuigen van potentiële leden.

Laten we ons niet verliezen in acties maar ons machtpotentieel vergroten. Zodat we zonder concessies te doen aan principes maar wel heel strategisch aan de knoppen kunnen gaan draaien.

Om een werkelijke gooi te kunnen doen naar politieke macht zullen we ons waarschijnlijk in een brede linkse beweging moeten gaan bewegen. Laten we in die beweging nu eens niet de fout maken elkaar voortdurend te bekritisieren en aan te vallen op kleine punten. Hier moeten we heel goed strategisch over nadenken. We hebben elkaar in ieder geval keihard nodig om een echte tegenbeweging te kunnen mobiliseren.

Maar laten we vooral met effectieve oplossingen voor hedendaagse problemen komen zonder ons blind te staren op de zieke symptomen van de keuzes die al sedert tientallen jaren schade toebrengen aan de samenleving, in dienst van de winst van bedrijven. Wanneer we met pragmatische en makkelijk te begrijpen oplossingen zoals hieronder komen, dan denk ik dat we veel kiezers van andere partijen kunnen overhalen om op ons te gaan stemmen.

Die politieke partij moet de verandering zijn in haar programmapunten. In de redactiestukken tot nu toe lees ik veel over het oproepen tot revolutie. De politieke partij zoals nu hartstikke nodig is laat de revolutie concreet in haar partijprogramma zien. Om te komen tot in potentie revolutionaire wijzigingen in het politieke systeem, dat te weinig correctie ondervindt van de 'gewone' burger.

Geïnspireerd door politiek neutrale boeken als 'Donut-economie' van Kate Raworth en samenvattend gekopieerd uit (de eerste drie hoofdstukken van) 'Het boek dat groeit' van Martin Schuurman en Jurriaan Kamp, die de vinger op de zwerende plek hebben gelegd, stel ik voor dat de partij een grondwetswijziging als hoofdprogrammapunt heeft. Daarnaast heb ik groene, linkse en democratische oplossingen, waar ik goed bekend mee ben, en die volgens mij in ons partijprogramma als Echt Linkse en Echt Democratische partij zouden moeten staan, toegevoegd in schuine letters en in de kleur paars.

Mijn oplossingen heb ik niet uitputtend op rij en zal nog wel discussie oproepen. En aanvullingen ook of alternatieven. Prima!! Maar zoals gezegd moeten we niet veel tijd meer verliezen.

Hieronder wat ik vind dat onze partij heeft toe te voegen aan het linkse spectrum. Het kon niet korter, sorry....!

Waarom een grondwetswijziging? Onze grondwet regelt namelijk de werking van de staat en beschermt de essentie van het samenleven. Het samenleven staat onder economische hoogspanning. Het woord 'economie' komt in onze grondwet niet voor evenmin als de woorden 'schuld' of 'rente', laat staan 'groei'. Er wordt niets gezegd over bedrijven, aandelen, beurzen of banken. De grondwet zegt dat het geldstelsel bij wet wordt geregeld. En daarmee moeten we het doen. Ook de woorden 'natuur', 'welzijn' of 'werkdruk' komen niet in de grondwet voor. De overheid moet zorgen voor 'de bestaanszekerheid der bevolking' en 'spreiding van de welvaart', 'de woonbaarheid van het land en de bescherming en verbetering van het leefmilieu'.

Die samenleving is sinds de Grote Depressie en de Tweede Wereldoorlog in de vorige eeuw gericht op het vergroten van het Bruto Binnenlands Product oftewel het nationaal inkomen. Toen was dat een uitstekend idee, welvaart en welzijn gingen hand in hand, tot de boel stagneerde in 1970 en men naar mogelijkheden om toch nog te groeien zocht. Groeiverslaving! Het neo-liberalisme zorgde voor die groei sedert 1980 met alle gevolgen,

maatschappelijke tweedeling met uitkleden van publieke diensten, zorg, fysiek, geestelijk, die ondergebracht is in de commerciële markt, de natuur die achteruit is gehold met verlies van biodiversiteit, woningnood door vermarkting, een zeer groot aandeel flexibele arbeid tegen te laag loon en met eigen verantwoordelijkheid voor arbeidsrisico's.

Het nationaal inkomen was uitstekend tot 1970. Inmiddels is het verouderd en een dom meetinstrument ten aanzien van de huidige problematiek. De statistiek ervan ziet deze problemen niet, het is dus dom om je daar als politiek op blind te staren. Rechts wil de voordelen van de blinde vlekken voor hun kapitaalkrachtige bezitters niet loslaten, links staart zich blind op de symptomen ervan. We moeten met een alternatief komen dat wel werkt en niet onze energie verspillen aan het trekken aan een dood paard.

We moeten het nationaal inkomen als meetlat gaan vervangen door een wel zinvolle meetlat. Want wat is het nationaal inkomen? De kosten worden niet afgezet tegen de baten, nee, het is een optelsom van alle kosten en baten in de samenleving! Als gebouwen worden vernietigd in een oorlog met alle ellende van dien zien we dat niet terug in het nationaal inkomen, maar de wederopbouw wel. Ook het leegvissen van de Noordzee laat ons nationaal inkomen groeien. Net als het vervuilen van grond en toenemende misdaad, want de bestrijding ervan brengt geld in het laatje van het nationaal inkomen.

De schadeposten die buiten het huishoudboekje van het nationaal inkomen vallen, die komen voor rekening van de samenleving. De prijs van burn-outs, de prijs van verdwenen planten- en diersoorten, het opraken van grondstoffen, vervuiling. De groeiverslaving die onze samenleving in de kladden heeft, maakt het lastig om fabrieken te laten opdraaien voor de vervuiling die zij veroorzaken. En die maakt het waarschijnlijk ook lastig om onszelf verantwoordelijk te voelen. Druk als iedereen is met het bijbenen van die groei, rennend van een nieuwe auto hier naar een salarisverhoging daar. Alleen verdeling van welvaart is daarom ook de oplossing niet. De schadeposten komen voor rekening van de samenleving. En dus van de toekomst, van de jongste generatie.

Het alternatief is een Meetlat instellen voor negen aandachtsgebieden en laten we dat nou eens grondwettelijk zien te verankeren. Deze aandachtsgebieden moeten, naar percentuele stijging of daling, afgemeten worden aan de tijd dat groei van welvaart en welzijn nog hand in hand gingen, zo ongeveer 1980. Hieronder de mening van wetenschappers over de noodzaak beter te meten:

'The state doesn't see, because of the absence of statistics, is invisible in policy making. Statistically invisible phenomena do not feature in political debate until they become unsustainable. GDP (BBP) never pretended to be a measure of economic welfare. In practice, however, it very much is used as one. So we should not be surprised that GDP did a bad job of measuring progress. The long-term alternative we propose, motivated by the range of assets needed to maximize individuals' capabilities to lead the life they would like to lead, would have told a different story about the recent past.' Diane Coyle.

' Getting the measure right –or at least a lot better- is crucially important, especially in our metrics-and performance-oriented society. If we measure the wrong thing, we will do the wrong thing. Fortunately, a variety of advances in methodology and technology have provided us with better management tools, and the international community has begun to

embrace them. What we have accomplished so far has convinced me and many other economists of two things. First, that it is possible to construct much better measures of an economy's health. Governments can and should go well beyond GDP (=BBP). Second, that there is far more work to be done.

Het jaarlijks meten van het Nationaal Inkomen of BBP moeten we daarom gaan vervangen door het meten van Nine Capitals naar hun onderlinge balans en effecten op elkaar, zodat alle kosten en baten worden meegeteld in het huishoudboekje van onze samenleving. En worden gemeten in procenten stijging of daling ten opzichte van een bepaald jaartal waarin welvaart en welzijn nog algemener verspreid en met elkaar in een gezonde balans waren, zoals in 1980. Die Nine Capitals zijn: financieel kapitaal, tastbaar kapitaal, intellectueel kapitaal, menselijk kapitaal, geologisch kapitaal, het levende organismes kapitaal en het meteorologisch kapitaal en publiek kapitaal (gezondheidszorg, het onderwijs, de openbare veiligheid). Uitgewerkt naar concrete aandachtsgebieden in drie hoofdlijnen met drie afgeleide lijnen zijn de Nine Capitals:

De financiële draagkracht van onze samenleving wordt bepaald door:

- . Ons geld: het financiële kapitaal. Alle financiële tegoeden, aandelen, leningen, pensioenen, reserves en voorraden in onze samenleving –na aftrek van schulden en toekomstige verplichtingen zoals de AOW.
- . Ons materieel: het tastbare kapitaal. Alle gebouwen, inventaris, land, dijken, wegen, spoorwegen, (lucht)havens, rioleringen, energienetten en andere tastbare en digitale infrastructuur, voertuigen, machines, computer met hun software en alle waardevolle data in onze samenleving – na aftrek van achterstallig onderhoud.
- . Onze kennis: het intellectuele kapitaal. Alle collectieve kennis en inzichten, wetenschap, filosofieën, zienswijzen en strategieën, protocollen en procedures, patenten en copyrights in onze samenleving.

De ecologische draagkracht van onze samenleving wordt bepaald door:

- . Onze aarde: het geologisch kapitaal. Alle delfstoffen zoals metaalertsen en fossiele brandstoffen, het landschap, een vitale bodem, water en schone lucht.
- . Onze natuur: het levend kapitaal. Alle bomen, planten en dieren, in hun diversiteit en hoeveelheid, in Nederland en wereldwijd.
- . Ons klimaat: het meteorologisch kapitaal. Alle weersomstandigheden: een prettig en veilig klimaat voor mens en natuur.

De sociale draagkracht van onze samenleving wordt bepaald door:

- . Onze mensen: het menselijk kapitaal. Alle persoonlijke vaardigheden, kennis en kunde, vakmanschap, talenten. Ervaring, gezondheid, creativiteit, motivatie, leiderschap, productiviteit, persoonlijke waarden en normen, betrokkenheid, wijsheid, geluk, zingeving, dankbaarheid, liefde en levensovertuiging in onze samenleving.
- . Onze binding: het sociaal kapitaal. Alle familieverbanden, vriendschappen, verenigingen, gemeenschappen, netwerken, genootschappen, charitatieve instellingen, gedeelde waarden en normen, vertrouwen, samenwerking en verbinding in onze samenleving.
- . Onze faciliteiten: het publiek kapitaal. Alle gezondheidszorg, scholen en universiteiten, sociale instellingen, ouderenzorg, overheden, democratie en vrijheid, wetten, politie,

gerechtelijke instanties, brandweer, defensie, bibliotheken, kunst en cultuur, musea, openbaar vervoer en verdere publieke voorzieningen en instellingen in onze samenleving.

Uitgangspunten bij het meten moeten Drie Gezonde Grenzen zijn:

Elkaar Helpen

De economie van vandaag speelt ons uit elkaar en versmalt ons tot 'consument'. Het wordt steeds lastiger om gewoon mens te zijn. Terwijl we in het gewone leven juist geven om saamhorigheid. Daar willen we gewoon voor elkaar klaarstaan. En elkaar wat gunnen, oog hebben voor elkaar. Wij willen gezien worden, niet als een nummer worden behandeld en we willen de ander zien. Wij willen een economie die meer over samenwerken gaat dan over harde cijfers alleen en winnaars en verliezers. Wij willen niet alleen vrijuit kunnen werken en ondernemen, we willen daarbij ook zien wat anderen nodig hebben.

We kiezen niet voor geld maar voor relaties en onderlinge verbinding als de basis van onze economie. We moeten in onze economie Elkaar Helpen.

Wij brengen de zorg onder in het Nationaal Zorgplan. Er komen weer club- en buurthuizen voor alle doelgroepen: volwassenen, jeugd en kinderen. Met de disciplines Sociaal-Cultureel Werk, Vormingswerk, Buurt Opbouwwerk, Maatschappelijk Werk en Kinderopvang. De Jeugdzorg, de GGZ en de Jeugd GGZ worden voorzien van de benodigde middelen om beschadigde, kwetsbare mensen in staat te stellen een bevredigend leven te leiden.

Hangjeugd en Hangouderen en sociaal isolement worden zo gelukkig verleden tijd tenzij dit eigen keus is natuurlijk.

Daklozen worden maximaal drie maanden tijdelijk opgevangen. In die periode kunnen zij eventueel middelengebruik afwennen en toegeleid worden naar een reguliere woning. Werkende en normaal functionerende daklozen zonder psychische problemen worden zo snel mogelijk ondergebracht op een eigen, tijdelijk adres van waar zij in staat gesteld worden een reguliere woning te vinden. Eventuele schuldenproblematiek, niet ontstaan door middelengebruik of koopverslaving, mag hierbij niet in de weg staan.

Eerlijk delen

Het is niet goed dat de meeste rijkdom bij een kleine groep mensen terecht is gekomen. Het is niet eerlijk en het ondermijnt ons vertrouwen in elkaar. Als de welvaart verder toeneemt mag die niet wéér bij die kleine groep belanden. Die moet een stap terugdoen en ruimte maken voor welvaart die breed wordt verdeeld. Schaarse grond en economische groei bijvoorbeeld zijn van iedereen. En de overheid en het bedrijfsleven moeten de rekeningen van de uitdagingen waar onze samenleving voor staat niet meer doorschuiven naar de mensen die het al moeilijk hebben, economisch en sociaal, maar eerlijk verdelen.

We gaan de belasting op bezit en vermogen sterk verhogen evenals de erfbelasting op grote vermogens vanaf een bepaalde grens (€50.000?). De erfbelasting op kleine vermogens brengen we juist naar beneden. Ook verhogen we de belasting op het gebruik van grondstoffen en natuurlijke hulpbronnen en verlagen de belasting op arbeid.

Alle bedrijven gaan een serieus percentage aan belasting betalen. Met dat geld kan het publiek terrein eindelijk weer opgebouwd worden.

Het steeds weer doorverkopen van bedrijven om nieuwe aandeelhouders te spekken leggen we aan banden. Werknemers bezitten het merendeel van de aandelen en delen mee in de winst door vermogenswinstdeling.

We stellen een basisinkomen in voor iedereen zonder regeltjes en toeters en bellen aan toeslagen. Zodat de overheid daar niet te veel menskracht op hoeft te zetten en er dus geld overblijft voor nog meer publieke zaken.

Laten we het oude concept van prof. econoom Tinbergen van stal halen en afspreken dat de meestverdienenden maximaal vier keer zoveel mogen verdienen als de minstverdienenden. Het minimumloon moet omhoog, niet naar 14, maar naar 18 euro, zoals dat berekend is in vergelijking met de stijging van de inflatie (toch?).

Grond is geen speculatie object en wordt niet doorverkocht aan de meest biedende projectontwikkelaar, bank of andere particuliere partij, maar blijft in eigendom van de (gemeentelijke)overheden, die in ruil voor het gebruik ervan een lage erfpacht vragen. Alle grond die in particuliere eigendom is, komt weer in handen van de overheden.

Woningcorporaties voor huurwoningen worden organisatorisch teruggebracht naar hoe zij ooit begonnen waren. Namelijk niet een commerciële bedrijfsvoering gerund door een zwaar overbetaalde CEO en managers met winstoogmerk, maar onder beheer gesteld van de bewoners zelf, zonder winstoogmerk. Zij bezitten de woningen en pachten de grond goedkoop van de gemeente. We stellen mensen in staat om gezamenlijk een wooncoöperatie te vormen waarbij de woningen deels of geheel of helemaal niet zelf worden gebouwd. Huurverhoging als verdienmodel omzeilen we op deze manier gewoon. Hierbij moet in eerste instantie, vanwege het huidige gebrek eraan, de helft bestemd worden als (echt) goedkope sociale huurwoning wat mogelijk moet worden gemaakt door subsidiering van de overheid, zodat de hoogte van de hypotheek van de gezamenlijke woningen en grond geen belemmering vormt om een deel van de woningen sociale huurwoningen te maken (zoals dat in huidige CPO-projecten vaak wel het geval is).

Er worden veel woningen, in eerste instantie voor de kleine beurs, bijgebouwd. Alle woningbouw dient rond 2030 circulair te zijn en betonvrij, met gebruik van duurzaam hout, karton, stro, kalkhennep, leem en bamboe als voornaamste bouwmaterialen.

We kiezen voor welvaart en welzijn voor iedereen en natuurinclusief, door dik en dun. We moeten in onze economie ten allen tijde Eerlijk Delen.

Niks Opmaken

We willen rekening houden met onze jongste generaties. We willen de natuur niet vernietigen, ook niet door vervuilende en eenzijdige, schaalvergroete landbouw maar behouden en herstellen – de wereldwijde bossen, onze natuurgebieden, de diversiteit aan planten en dieren en groenten en kruiden, fruit en diverse rassen landbouwdieren. We moeten ook zeer zuinig omspringen met de weinige aardolie die nog kan worden verbruikt totdat de aarde 1,5 graad is opgewarmd en daarom ook zo snel mogelijk van fossiele brandstoffen af.

Bedrijven mogen niet vervuilen en moeten de natuur gaan zien als belanghebbende partij. We geven natuurgebieden en natuurfenomenen juridische rechten, zodat ze zich kunnen verweren tegen schade, aangericht door menselijke activiteiten ten koste van die natuur en het natuurlijke evenwicht. Die rechten worden gehandhaafd door een (inter)nationaal gerechtshof, die niet slechts geldboetes op kan leggen, die voor mega-instellingen makkelijk

op te hoesten zijn en zelfs onderdeel kunnen vormen van het verdienmodel, maar ook daadwerkelijk straffen kan opleggen in de vorm van gevangenisstraf.

We dwingen bedrijven in een transparant plan voor de korte termijn aan te geven hoe zij zelf en in samenwerking met hun hele keten de CO₂-uitstoot, waar ze verantwoordelijk voor zijn met hun activiteiten, met minimaal 45% terug gedrongen zullen hebben in 2030. Shell, die de klimaatrechtszaak van Milieudefensie heeft verloren, en andere olie- en gasmaatschappijen en de petrochemische industrie mogen huidige en toekomstige nieuwe olie(-proef-) boringen niet meer uitvoeren, zich terugtrekken uit de Noordelijke IJszee en mag zich uitsluitend en alleen nog gaan richten op niet-fossiele energie. Industrie en oliemaatschappijen gaan samen ervoor zorgen dat er fossielvrij geproduceerd kan worden.

Er schijnt kernenergie beschikbaar te zijn, die geen kernafval veroorzaakt. Die mogelijkheid moet serieus worden onderzocht, alvorens er nog maar over te denken om kernenergie met nucleair afval, waar nog steeds geen oplossing voor is, weer beschikbaar te maken voor de zware industrie.

Elektrisch autorijden moet voor iedere portemonnee beschikbaar worden en moet dus door de overheid gesubsidieerd worden. Elektrisch rijden mag niet het einddoel van fossielvrij rijden zijn, want waterstof is pas echt een milieuvriendelijke 'brand'stof.

In steden autorijden wordt verboden, met uitzondering van werkverkeer voor bedrijven. Er komen fietspaden en het openbaar vervoer wordt waar nodig flink uitgebreid.

In het landschap en langs snelwegen komen palen, die CO₂ afvangen en ook andere hier niet genoemde, wellicht bestaande maatregelen die CO₂ afvangen worden genomen.

Ook het gebruik van stookolie voor scheepvaartverkeer wordt teruggedrongen en vervangen door schonere energie. Grote transporttankers en schepen met autoflats dienen vervangen te worden door transport per trein. Lokale productie dient gestimuleerd te worden alsmede recycling van materiaal en grondstoffen. De kwaliteit van het zeewater in de oceanen is namelijk van cruciaal belang voor onze zuurstofvoorziening, middels de algen die het grootste deel van de zuurstof in de atmosfeer van de Aarde brengen en die dreigen beschadigd te raken door de opwarming van ook het oceaانwater.

We streven naar het voorbeeld van Denemarken, die dit al gerealiseerd heeft, naar een biologisch landbouwareaal dat op korte termijn 30 % van het totale landbouwareaal gaat innemen, waarbij het streven op iets langere termijn 100% is. We produceren alleen voor binnenlands gebruik vlees en zuivel. Boeren mogen weer aan huis slachten en worden streng op de hoogste mate van diervriendelijkheid in dat proces gecontroleerd. Ook slachterijen worden streng gecontroleerd en consequent op regels gehandhaafd. Bedwelming door CO₂ wordt rigoureus afgeschaft, dit is zeer pijnlijk. Laboratorium gekweekt vlees wordt opgeschaald en uitgebreid naar soorten vlees.

De totale landbouw wordt zo snel mogelijk gekenmerkt door kleinschaligheid en diversiteit in de bedrijfsuitvoering. Gezonde grond met veel bodemleven en de juiste schimmels en water- en bodemkwaliteit zijn hierin leidend. Wageningen onderzoekt nu al de teelt van groenten, fruit en aardappels die beter bestemd zijn tegen warmte en verdroging. Dat is praktisch

gezien handig, maar het mag niet zo zijn dat huidige en oude en vergeten rassen geen kans meer krijgen. Die moeten, minimaal op kleine schaal, geteeld blijven worden om diversiteit ook qua teelt te behouden. Zaadloos telen door genenmanipulatie moet tegengehouden worden.

De verzuurde bodem wordt met kalk meer basisch gemaakt en ook met compost verrijkt, waar de natuur dat nodig heeft.

Door de opwarming van de Aarde heeft ook Nederland last van verdroging. We gaan verdroging tegen door het grondwaterpeil hoog te houden. We bouwen buitendijks en op verhoging.

De bloemen- en kamerplantensector moet snel omschakelen naar biologische teelt. We accepteren geen landbouwgiften meer. Ze verhogen in sterke mate het risico op de ziekte van Parkinson en Alzheimer; beide zeer ingrijpende en immobiliserende ziektes met een vroegere dood tot gevolg.

De grond waarop nu met pesticiden en hormonen geteeld wordt, moet gifvrij worden gemaakt. Er mogen geen Hollandse bloemen- en huiskamerplantentelers actief meer zijn in landen buiten Nederland en in Afrika (of andere tropische, droge, lage lonen landen). Dit verbruikt onnodig water dat ter plaatse voor de lokale bevolking juist van levensbelang is.

We importeren geen bronwater meer uit andere landen volgens het principe dat lokaal water voor de lokale bevolking is. We willen geen producten van bedrijven met het verdienmodel zoals dat van Nestlé, waar de lokale bevolking (in Frankrijk) helemaal geen toegang meer heeft tot hun bronnen. Dergelijke producten boycotten we.

We bekijken kritisch of wij de natuur elders geen schade toebrengen door groenten en fruit te importeren. Sowieso streven we ernaar, in een Smart-stappenplan, om tropisch fruit en groenten en afgeleide producten hier in Nederland in de kas te kweken of ze per fossielebrandstofvrije schepen kunnen vervoeren of per waterstof gedreven vliegtuig te vervoeren wanneer dit mogelijk is geworden.

We stellen mensen in staat om gezamenlijk, lokaal, een biologisch-dynamische landbouwcoöperatie te vormen met een gedeeltelijk door de leden betaalde en gedeeltelijk door overheden gesubsidieerde boer waar de leden tegen lage prijzen voedselwaren kunnen kopen, in winkels of bij de boer zelf. We kunnen daarvoor bestaand akkerland of braakliggend land gebruiken alsmede nieuw land creëren door daken te gebruiken en voedsel flats, verticale landbouw, lokaal te creëren. We dwingen supermarkten in hun contracten met boeren een goede prijs te betalen voor hun waren en dwingen hen 'hun' boeren te compenseren voor kosten die zij moeten maken om om te schakelen naar biologische landbouw.

Maatregelen om de visserij in staat te stellen milieuvriendelijk te vissen, zonder het weggooiden van bijvangst, moeten genomen worden. Er moet een quotum vastgesteld worden en gehandhaafd en de soorten mogen niet bevestigd worden in hun paaitijd. Paling wildvangst moet verboden worden, de paling een beschermde diersoort worden. Viskwekerijen mogen niet zeer intensief per m³ kweken zoals nu gebeurt met bv. pangasius maar de natuurlijke ruimte die een vis nodig heeft respecteren. Ook de visvangst moet

verdoofd en zo diervriendelijk mogelijk gebeuren, ook hier werkt dat waarschijnlijk het beste op kleine schaal.

De voorraden in de natuur zijn dus niet van bedrijven, maar van iedere burger (met inachtneming van grenzen, die de natuur zelf stelt aan het gebruik van die voorraden). Denk aan grondstoffen, bodem en bodemleven, water en het leven erin en lucht. We kiezen ervoor om zuinig te zijn op alles waar we vandaag of morgen te weinig van hebben. We moeten in de natuur Niks Opmaken.

Niet de omvang van de economie moet voorop worden gesteld. Aanhangers van greengrowth en consuminderen stellen die omvang voorop, dat is niet een juiste houding. De economie moet een uitkomst zijn. Stel je de omvang van de economie voorop, dan kom je niet uit bij de beste oplossingen. De omslag van aardolie naar groene energie levert veel nieuwe banen en fabrieken op en kost andere banen en fabrieken de kop. Het doel is niet om hierdoor meer of minder geld te gaan verdienen, het doel is om snel van de aardolie af te komen.

De Meetlat van het Leven gaat ervoor zorgen dat de aandacht verschuift van consumptie vandaag naar blijvende overvloed. Voor het nationaal inkomen hadden mantelzorg en vrijwilligerswerk bijvoorbeeld geen waarde. Volgens de Meetlat voor het Leven is het winst voor het menselijk kapitaal, want je verrijkt het leven van een ander. Volgens het nationaal inkomen staat toenemende ongelijkheid gelijk aan winst zolang de totale geldstapel er groter van wordt. Volgens de Meetlat van het Leven wordt ongelijkheid verlies, zodra een scheve verdeling van inkomen of rijkdom de samenleving berooft van menselijke of sociale waarde.

Het Centraal Planbureau, dat jaarlijks de groei of krimp van de nationale geldstapel meet, moet minder invloed krijgen en moet niet alleen indicatoren gaan toevoegen maar gaan denken en rekenen in termen van balans. Welk effect heeft het één op het ander? Er moet meer bestuurlijke ruimte komen voor het Sociaal en Cultureel Planbureau dat naar de mens kijkt en voor het Planbureau voor de Leefomgeving dat naar de natuur kijkt. De Meetlat voor het Leven moet ingebouwd worden in de politieke besluitvorming. De politiek moet de metingen niet zien als uitkomsten achteraf. Daarom moet deze gaan vallen onder de verantwoordelijkheid van het Ministerie van Algemene Zaken, naar het voorbeeld van Nieuw-Zeeland: daar moeten ministers die geld willen uitgeven, laten zien hoe hun plan gaat uitwerken op het brede welzijn vandaag en morgen. Een individuele kapitaalsoort kan het nog zo goed doen, als hij de balans verstoort moet erin ingegrepen worden.

De burgers kunnen elke periode van, zeg drie jaar, geënquêteerd worden naar hun ervaring van zaken die minder exact te meten zijn, aan de hand van uitgekende vragenlijsten.

Wat zijn jullie ideeën en wensen voor een democratische organisatiestructuur en hoe voorkomen we dat we ondemocratisch worden?

Ik ben het eens met andere redactiestukken indieners die stellen dat de lijnen helder moeten zijn zonder veel gelaagdheid. Evenals dat het ledencongres de bevoegdheid heeft knopen door te hakken. Ik stel voor dat consensus de doorslag geeft en niet numerieke meerderheid. Bij het ontbreken van zwaarwegend bezwaar kan een voorstel aangenomen worden.

Welke thema's zouden prioriteit moeten hebben bij het opbouwen van De Socialisten en hoe gaan we ons concreet op de lange termijn inzetten voor die thema's?

Deze vraag heb ik onder vraag 1 uitgebreid beantwoord.

Wat hebben we gedaan/wat zijn onze ervaringen/wat hebben we bereikt? Deze vraag is vooral gericht aan lokale groepen en netwerken, wij waarderen het als jullie ons informeren en verslag uitbrengen over jullie activiteiten, omdat het landelijke organisatiecomité onmogelijk van alles precies op de hoogte kan zijn. We willen ook graag vragen of de lokale groepen deze oproep voor inbreng via hun eigen kanalen en sociale media bij hun betrokkenen kan promoten.

Deze vraag is door Socialisten 010 reeds beantwoord.

Meijer, Erik

Discussieinbreng: zo maken we onze partij sterk en machtig

WE STONDEN ER BIJZONDER GOED VOOR.

Er is reden tot optimisme. We hadden een prachtige uitgangpositie. Velen wilden een SP 2.0. Een partij die weer krachtadig streeft naar socialisatie van de productiemiddelen, die zich niet door de VVD laat misbruiken in bestuurlijke coalitievorming, die zichzelf ziet als het alternatief voor de vaak te slappe en afwachtende aanpak van PvdA-GroenLinks, die ook betrokken is bij linkse veranderacties die vallen buiten de klokkenluiders-selectie die de SP-leiding tegenwoordig maakt. En die machtswisseling en maatschappijverandering weer maakt tot inzet van buitenparlementaire campagnes én verkiezingsstrijd.

Dat wilden we bereiken door het ideologisch SP-congres van 22-10-2022 te winnen. En door betere kandidatenlijsten in de gemeenteraadsverkiezingen maart 2022, liefst nog steeds onder de SP-paraplu maar desnoods zelfs buitenom. Wij wilden weer Tweede Kamerleden als Sadet Karalulut en Cem Laçın, weer raadsleden als Leo de Kleijn en Michel Eggermont. En in 2024 wilden we met behulp van onze eurozetels weer toegang krijgen tot het steeds belangrijker strijdperk EU waaruit de onhandige SP zich had laten wegstemmen. Of - als ons voortijdig die weg versperd werd – zouden we desnoods buiten de bestaande SP-structuur om gaan werken, als nieuwe concurrent binnen links in de verkiezingsstrijd. Als de SP zo dolgraag iets heel anders wil zijn dan de meest linkse parlementair vertegenwoordigde partijen elders in Europa verdient ze het om volwaardige concurrentie te krijgen van een partij die daar wel goed bij past, maar vooral geen ruzie zoekt met wat nog overblijft van de SP.

Bijna 700 SP-leden toonden zich openlijk solidair met de verstoten SP-jongerenorganisatie ROOD. ROOD sprak zich uit voor de vorming van een verwante nieuwe partij. Ruim 100 mensen namen op 12-12-2021 deel aan een zoom-bijeenkomst, met de inzet dat we zelf iets concurrerends gaan opbouwen als definitief blijkt dat de SP ons echt niet meer wil. En toen onze door afdelingsledenvergaderingen gekozen lijstaanvoeders door de SP-top werden geroyeerd konden we in vliegende vaart gemeenteraadslijsten in grote steden indienen, met daarop de resultaten van SP-ledenvergaderingen en met meer kandidaten dan het restant van de SP zelf bijeen kon brengen. Onze nieuwe partij leek al gestart.

WE ZOCHTEN DE VERKEERDE KENMERKEN.

Na die vliegende start was de vaart eruit. Januari 2022 was het meest ideale moment om een landelijk werkzame partij op te richten, en vooral onmiddellijk een grootscheepse ledenwervingscampagne te starten. Je moet het ijzer altijd smeden als het heet is, maar we lieten het rustig afkoelen. We hadden nog niet geleerd hoe je een startende partij tot een onverbiddelijk succes kunt maken. We hadden ook niets geleerd van de manier waarop al eerder na een nederlaag van de linkervleugel binnen een grote partij in 1909, 1932 en 1957 nieuwe links-socialistische partijen van de grond waren gekomen. Over hoe je dat doet hadden de meesten van ons geen kennis. We somden alleen onze vele frustraties op over het verloren gegane paradijs SP. Te gematigd, te bestuurlijk, te centralistisch, te selectief, te weinig democratisch, te buiten-Randstedelijk, te 'klassencollaborationistisch', teveel alleen maar verkiezingspartij, te vaak verkiezingsverliezer, te onduidelijk over de bedoeling van meeregeren, te weinig doelgericht op weg naar het socialisme. We hadden allemaal onze eigen ideeën over hoe 'een betere SP' zou moeten worden.

We liepen snel vast in ontelbare bijzaken en oneindig veel vragen. Hadden we wel genoeg kader beschikbaar voor een volwaardige nieuwe partij? Hoe gaan we om met het in communistische en aanverwante partijen ooit ontwikkelde besluitvormings- en disciplineringsysteem van democratisch centralisme of willen we juist een vrije federatie van afdelingen zijn? En moesten we niet eerst volop de tijd nemen om allerlei details voor eens en altijd uit te discussiëren? Past de nieuwe partij wel perfect in de opvattingen van een van de vele over de landsgrenzen heen georganiseerde marxistische sub-stromingen? Wat voor socialisme wilden we nou precies en hoe zag de enig begaanbare weg daarheen er precies uit? In hoeverre was de snel opgekomen maar slecht georganiseerde en nog niet uitgekristalliseerde verkiezingspartij BIJ1 toch misschien al het best mogelijke antwoord op alles wat wij zochten? En moet het ons eigenlijk wel gaan om veranderwil, of zoeken we vooral een uitweg voor onze boosheid?

VASTGELOPEN IN TE VEEL VRAGEN.

Allemaal zinvolle vragen. Te veel vragen om met spoed een succesvol concurrerende partij te kunnen vormen. Misschien zelfs wel te veel vragen om ooit nog zover te kunnen komen. Moesten we het eerst over al die toekomstige keuzes eens worden voordat we een partij kunnen opstarten die het streven naar socialisatie vooropstelt? We kwamen er niet snel uit. Dus gingen we gedreven op zoek naar onze onderlinge detail-verschillen, en niet naar de ontelbare overeenkomsten tussen al diegenen die een SP 2.0 wilden. Ondertussen verdwenen we uit de publiciteit en veel van onze eerder verzamelde leden werden passief en afwachtend. Mensen die aan de slag wilden gaan raakten op ons uitgekeken. Bij gebrek aan beter bleven ze toch maar achter in de ook voor hen niet langer ideale SP. Of ze maakten individueel de overstap naar de bij verkiezingen succesvolle nieuwkomer BIJ1, die een antikapitalistische indruk maakt. Of ze sloten zich aan bij een oproep tot fusie die PvdA en GroenLinks tot nieuw machtsblok maakt en inzet op het onttronen van regeringspartij VVD.

Dat wijzelf een jaar na de onoverbrugbare escalatie van de interne SP-conflicten nog steeds niet zijn geslaagd in een enthousiaste start als concurrerende partij roept twijfel op over de levensvatbaarheid van een partij voor echte socialisten in Nederland. Wijzelf bleven beneden een voor de radar waarneembaar niveau. Wie nu van buiten af tegen ons aankijkt denkt dat we eigenlijk al helemaal niet meer bestaan. We verloren kostbare tijd, tijd die we eigenlijk niet hadden. De door mij in een interview met De Volkskrant op 17-2-2022

aangekondigde oprichting van een beter soort SP leek er niet meer te komen. Op 22-10-2022 zal de SP feestelijk willen vieren dat de interne vijand definitief is verslagen, in de mist verdwenen. De media zullen dat bericht zien als ons einde. Gaan we ze gelijk geven?

HET PERMANENTE DEBAT GAAT ALTIJD VERDER.

Die hierboven genoemde detail-verschillen zullen er altijd blijven. Het gevaar is dat we blijven doordiscussiëren totdat alleen de eenling met het meest juiste standpunt overblijft. We worden het echt niet snel eens over of en hoe onteigening van bedrijven door de overheid financieel moet worden gecompenseerd, en wat voor gevolgen dat heeft voor onze pensioenfondsen en de sympathie van kleine spaarders. We worden het er waarschijnlijk ook niet over eens of het handig is om nu te starten met een campagne voor het door ons lang gewenste uittreden uit de NATO, juist op een moment dat diezelfde NATO opeens onverwacht populair dreigt te worden als verzetsorganisatie tegen autoritair Poetin-bestuur en agressie tegen Oekraïne. En we zullen het waarschijnlijk nooit helemaal eens worden of we in een zo links mogelijke regering onder nog steeds kapitalistische verhoudingen moeten bijsturen door zelf ministers te leveren of haar slechts moeten helpen overleven als kleinste kwaad.

Zulke verschillen onder socialisten zullen er altijd blijven, en dat is naar goed ook. Ze zijn onderdeel van de noodzakelijke permanente discussie over wat op dat moment de slimste zet vooruit is. Een partij bestaat uit mensen die het op enkele kernpunten eens zijn, maar op allerlei details daarbuiten verschillend blijven denken. Wie die discussie voortijdig wil voltooien of beëindigen, hoe goedbedoeld ook, maakt een partij kapot. We hebben helemaal niets aan het voortijdig innemen van een ferm detailstandpunt dat we op het moment dat het erop aankomt niet overtuigend kunnen verdedigen naar een veranderingsgezinde massa. Dan lopen we hopeloos vast in onze eigen dogma's. Zo produceren we slechts een vluchtig woordradicalisme, en geen overgang van kapitalisme naar socialisme. Uiteindelijk gaat het niet om 'de juiste lijn' maar om 'het boeken van overwinningen'. Daarin moeten we voortdurend flexibel durven te zijn. Ons nadenken stopt niet op het moment dat we een nieuwe partij oprichten. Alles vooraf willen dichttimmeren met één standaardoplossing is de dood in de pot. Niet het recept voor een groeiende partij maar voor een doodlopende sekte. Niet het geschikte instrument om een voor velen waardevolle aanvulling te kunnen leveren op de vele zinnige zaken die PvdA, SP, GroenLinks, Partij voor de Dieren of BIJ1 nu al doen. We hebben alleen een zelfstandig bestaansrecht zolang we samen iets extra's kunnen bieden dat door die anderen aan de linkerkzijde helaas wordt verwaarloosd.

INSPIRATIE DOOR BUITENLANDS SUCCES.

Dit vraagstuk van het vooruitlopen op de juiste keuzes en het weg selecteren van wie daarover anders denkt speelt niet alleen in Nederland. Buitenlandse kameraden gaan daar vaak heel wat praktischer mee om dan wijzelf. Succesvolle links-socialistische partijen of samenwerkingsverbanden in andere landen hebben inmiddels geleerd hoe dat moet. Ze bieden welbewust ruimte aan facties en tendensen, groepen leden die het met elkaar over meer details eens zijn dan met vele anderen. Die minderheidsgroepen proberen elk om een meerderheid van hun partij daarvan te overtuigen. Tussen groepen en individuen binnen die partijen bestaan best flinke meningsverschillen, en dat die blijven voortbestaan is hun kracht. De verschillende sub-stromingen zijn voortdurend met elkaar in debat en proberen daar van buiten af steeds meer mensen bij te betrekken.

Maar ze hebben ook heel veel gezamenlijk. In veel Europese landen hebben na 2000 radicale roodgroene nieuwkomers hun plek in de publieke opinie opgeëist en gewonnen. Dat leverde een onverwacht sterke positie op in gemeenteraden, nationaal parlement en Europees Parlement. Dat werd mogelijk doordat kleine tot dan toe met elkaar concurrerende revolutionair-marxistische organisaties hun pogingen tot parlementair werk hebben overgedragen aan eenheidslijsten die ze delen met uiteenlopende verwante anderen. Hun gezamenlijke inbreng is niet alleen marxistisch maar ook verbonden met radicaal groen en met opstandige emancipatiebewegingen. Ze beseften dat ze afzonderlijk de strijd gaan verliezen, maar samen een belangrijke machtsfactor met een breed bereik kunnen worden. En dat bleek fantastisch uit te pakken. Voorbeelden daarvan zijn Rødt in Noorwegen, Enhedslisten de Rød-Grønne in Denemarken, La France Insoumise in Frankrijk, Bloco de Esquerda in Portugal. Actief op straat en in de bedrijven, maar ook sterk vertegenwoordigd in het parlement en de stadsbesturen.

Zulke initiatieven worden door buitenstaanders uiteenlopend omschreven als democratisch-socialistisch, radicaal groen, extreem links of postcommunistisch, maar ze lijken sterk op elkaar. En ook de Duitse Die Linke, hoewel wat anders ontstaan, lijken op zoiets omdat ze intern ruimte laten voor ideologische minderheidsgroepen. Zulke 'kiescombinaties' blijken verschillende radicaal-linkse inspiratiebronnen langdurig te kunnen combineren. Zij zijn ontstaan uit samenwerkingsverbanden van kleine zeer uitgesproken radicale roodgroene clubs. Die hadden elk afzonderlijk eerder met bedroevend resultaat aan verkiezingen deelgenomen, en ontdekten daarna dat ze alleen samen geloofwaardig konden worden en kiezers winnen. Voor zichzelf hebben die splinters nog altijd de waarheid in pacht, maar ze worden voor het grote publiek het meest zichtbaar vanwege de gebleken overeenstemming met hun naaste burens.

Gezamenlijk worden die splinters nu vooral enthousiast over hun onverwacht grote invloed in de vakbondsstrijd, over hun greep op linkse voorbeeldgemeenten, over hun grote nationale parlamentsfracties die de rest van links meeslepen en over het via hun europarlementariërs vertegenwoordigd zijn in het belangrijke Europese strijdperk tussen arbeid en kapitaal. Succes van hun parlementaire samenwerkingsproject heeft kleine voorheen onopgemerkte revolutionair gezinde linkse groepjes opeens heel belangrijk gemaakt. Gezamenlijk schitteren ze in de media en hebben ze gematigd linkse regeringen van zich afhankelijk gemaakt. Zulke parlementaire samenwerkingsverbanden ter linkerzijde van de traditionele sociaaldemocratische massapartijen maken socialisten eindelijk weer relevant voor een groot publiek.

In Nederland moeten we geen genoegen nemen met iets dat minder is dan die succesvolle buitenlandse projecten. Zij moeten voor ons een bron van inspiratie zijn. Wat daar lukt kan hier ook. Het is de rol die eigenlijk de SP had moeten vervullen, maar nu ze dat helaas niet blijkt te willen moeten we het zelf gaan doen.

KERNPUNTEN VOOR EEN NIEUWE PARTIJSTART.

Wie serieus een nieuwe partij wil doet er verstandig aan om niet te veel aandacht te verspillen aan wat je naaste burens allemaal ooit verkeerd hebben gedaan. Dat vindt een groot publiek uiteindelijk volstrekt oninteressant. Je komt pas verder met overduidelijke aanvullingen op enkele belangrijke punten die we bij anderen helaas blijven missen. Alleen zo bewijzen we ons eigen bestaansrecht.

Om met redelijke vooruitzichten te kunnen starten moeten vier dingen duidelijk zijn. 1: Wij streven meer dan anderen naar socialisatie van de productiemiddelen. 2: Wij gaan niet de

linkse solidariteit doorbreken door ons door vertegenwoordigers van de bezittende klasse te laten binnen rommelen in foute bestuurs-coalities. 3: Wij brengen niet alleen de meest overtuigde marxisten bijeen, maar ook andere antikapitalisten zoals groene fundamentalisten, mensen uit emancipatiebewegingen en mensen die hun keuze voor het socialisme motiveren vanuit ethiek, utopie, idealisme en fatsoen. 4: Wij zijn solidair met de niet-parlementaire verbeterbewegingen die botsen met het kapitalisme, en in ons parlementaire werk proberen we daarvoor klinkende overwinningen te helpen boeken. Dus wij willen iedereen bijeenbrengen die deze vier punten ondersteunt, en gaan daarbinnen absoluut niet selecteren of afstoten. En voor alle goede dingen die mensen zoeken bij onze naaste burens kunnen ze ook prima bij ons terecht. Met die bundelende aanpak willen we groot, sterk en machtig worden. De toekomst is aan ons. Alleen met die houding zijn we in staat tot onze taak als meest geschikte verbeteringspartij. Durven we dat aan of schrikken we ervoor terug?

EEN WERVENDE OPROEP NAAR BUITEN.

Ons ontwerp voor een politiek koersdocument 'SAMEN VOEREN WE DE STRIJD VOOR EEN SOCIALISTISCHE TOEKOMST' is vooral bedoeld als oproep naar buiten. Naar de velen die zich socialist of antikapitalist voelen maar zijn afgeknapt op partijen en van geen enkele partij nog een oplossing verwachten. Het gaat om een groter publiek, dat vindt dat PvdA, GroenLinks, SP, PvdD en BIJ1 prima allerlei dingen doen maar ook dat het nog véél beter kan en dat een VVD in de regering de noodzakelijke vooruitgang hindert. We streven dus niet naar een splinterpartij van 500 leden maar binnen enkele jaren minstens 10.000. We motiveren ermee waarom duizenden mensen die ook zoiets willen zich nu bij ons initiatief moeten aansluiten. We laten zien dat we meer willen zijn dan alleen maar een korte termijn groepje met inzet op antiracisme, ecologie, feminisme of vrede. Anders dan anderen leggen wij nadruk op het bereiken van radicale veranderingen in de economie. Kans op succes hebben we alleen als we het brede verzamelpunt worden voor allen die ter linkerzijde van PvdA-GroenLinks en SP staan. Dus ook voor de grote groep die altijd zal willen wegblijven bij meer uitgesproken organisaties zoals NCPN, VCN, SAP, GML, IS of CP, maar daarmee vaak wel een aantal overlappende standpunten heeft. Voor die mensen is het belangrijk dat we snel boven de radar uitkomen en we zo ook erin slagen om bij verkiezingen flink wat zetels te oogsten. Op 25 september zal moeten blijken of we rijp zijn voor een grootscheepse campagne naar buiten, naar mensen die de grote lijn van onze doelstellingen delen maar nooit veel interesse zullen hebben voor allerlei details die leven onder onze vele fijnproevers.

Dus die oproep moet vooral niet een naar binnen gekeerd stuk worden, iets dat voldoet aan alle verwachte toekomstige uitkomsten van partijdebatten of aan enkele voor delen van onze aanhang belangrijke maar voor anderen volstrekt onbegrijpelijk details of jargon. En het moet ook geen kerstboom worden, die we alvast volhangen met alle detail-eisen waarvoor we in de toekomst mogelijk gaan knokken. Die aankleding draagt niet bij aan onze externe werfkracht naar mensen die alleen willen behoren bij een sterke succesrijke verbeterpartij. We kunnen deze oproep zeer ernstig beschadigen door een reeks voorspelbare en begrijpelijke amendementen. Bij voorbeeld gericht op minder nuances, minder doelgroepen, meer jargon, meer op 'de juiste lijn', meer vooruitlopen op mogelijke toekomstige keuzes, meer nadruk op de actie die we al deze week willen voeren. Goedbedoelde aanvullingen of simplistische inkortingen kunnen hem veranderen in een naar binnen gekeerd document,

waarvoor buiten ons om niemand meer interesse heeft. Dan is die oproep al bij voorbaat mislukt.

MET BOOSHEID BEREIK JE GEEN SOCIALISME.

Het ontwerp voor ons politieke koersdocument hebben we opgebouwd rondom een optimistische en positieve boodschap. We willen voortdurend laten zien dat grote groepen mensen kiezen voor de overgang naar een beter soort samenleving en dat wij die overgang reëel mogelijk helpen maken. Kort samengevat: “Wij gaan straks samen met de breedst mogelijke massasteun een nieuwe en betere samenleving opbouwen, een socialistische democratie. Wij voelen ons verbonden met buitenparlementaire veranderbewegingen, vooral met de meest strijdbare delen daarvan. En bij ons hoeft je niet te vrezen dat wij aanschuiven bij een daarvoor schadelijke VVD-regering.”

We hadden ook iets heel anders kunnen voorstellen, een beetje het spiegelbeeld van het in de afgelopen jaren opgekomen rechtse populisme zoals ook de SP dat tevergeefs heeft uitgetoet. Niet gericht op een positieve uitkomst maar op spontane woede hier en nu over overheids-falen en bedrijfsschandalen. Daarvoor kiezen leidt tot een heel andere beeldvorming naar buiten: “Wij zijn ontzettend boos, wij willen de heersende partijen angst aanjagen, wij wantrouwen de leiding van massaorganisaties, wij willen met alles en iedereen onverzoenlijke confrontaties aangaan. Wat er dan uiteindelijk met onze boosheid gebeurt zien we later wel weer.” Of anders gezegd: “Fuck het parlement. Fuck de ondernemingsraden. Fuck de Cao-onderhandelingen. En we vinden effectieve veranderbewegingen altijd al bij voorbaat veel te slap. Laten we ze voortdurend ontmaskeren. Liever dan het oogsten van opeenvolgende te kleine overwinningen houden we van doorknoken en verliezen. Voortdurend nederlagen lijden sterkt ons het meest.” Wie nu eventueel die weg van de absolute boosheid kiest oogst daarmee misschien enig kortstondig applaus bij mensen die ook over heel andere zaken boos zijn, maar wordt door vakbeweging, milieubeweging en de massa van de linkse kiezers weinig serieus genomen als effectieve veranderkracht. Je wordt daarmee vooral gezien als onpraktische buitenstaander. En het blijkt onder ‘normale’ omstandigheden vrijwel onmogelijk om vanuit die rol van buitenstaander duurzaam een echte aanhang op te bouwen. Echt ‘revolutionaire’ omstandigheden zoals in 1870 en 1968 in Parijs, 1917 in Sint-Petersburg of 1958 in Havana doen zich slechts zelden voor, en met alleen maar hopen op zulke schaarse momenten leggen we onszelf enorme beperkingen op.

Voor onze politieke en economische tegenstanders is alles volstrekt duidelijk. Er heerst kapitalisme en dat zal altijd zo blijven. En er zijn mensen die daar tevergeefs conflicten mee zoeken, vol hoop op actie, oppositie, protest en verzet. Die zullen er ook wel altijd wel blijven, maar die hebben geen samenhangend toekomstplan zodat ze niet echt kwaad kunnen doen. Onze taak is het doorbreken van die stilstand. Als we echt vinden dat we iets beters willen en kunnen zijn dan wat het nieuwe machtsblokje van PvdA-GroenLinks of klokkenluidersbedrijf SP straks aankunnen moeten we onze positieve opbouwhouding dagelijks uitstralen. Anders laten we de hoop op een betere samenleving aan anderen over.

EENHEID VOOR MACHTSWISSELING EN MAATSCHAPPIJVERANDERING.

Twijfel over of we een partij moeten oprichten komt voort uit twijfel over wat een partij eigenlijk is. Voor velen van ons is de SP de enige en eerste partij-ervaring, en die is niet erg leerzaam voor wat je van een partij allemaal mag verwachten. De SP was (en is) sterk in zaken die elke linkse partij er als extra activiteit ook nog bij kan nemen, zoals een

hulpdienst, deurkloppen, klokkenluidersondersteuning, zorgbescherming en de stem zijn van vergrijzende leegloopgebieden. Niks mis mee, maar volstrekt onvoldoende. De echte kerntaak van een linkse partij is machtswisseling en maatschappijverandering, en juist daaraan komt de SP nog wat minder toe dan PvdA en GroenLinks.

Ons antwoord op dit tekortschieten blijft ontoereikend als we alleen een vrijblijvende ontmoetingsplek voor uiteenlopende activisten willen zijn. Die hebben ons daarvoor niet nodig. Ze kunnen ook al terecht bij FNV, Milieudefensie, woonprotest of vredesbeweging. En ook vaak bij kiesverenigingen als BIJ1, PvdA, SP, GroenLinks of PvdD. Het gaat erom wat wij méér in de aanbieding hebben dan al die anderen. En we zijn uiteraard bereid tot fusie met iedereen die dezelfde aanpak in de aanbieding wil hebben.

Ons uitgangspunt moet zijn dat we niet alleen aanklagen en protesteren, maar samen Nederland daadwerkelijk veranderen. Geen partij voor alleen het hier en nu maar vooral ook voor de opbouw van een betere toekomst. Vandaar dat we die rol van partij kernachtig omschrijven in ons ontwerp-koersdocument:

“Onder partij verstaan wij meer dan een ontmoetingsplek voor activisten of een uitvalsbasis voor mensen met linkse opvattingen. Het gaat ons om een op de toekomst gerichte alomvattende organisatie die een project van machtswisseling en maatschappijverandering als doel heeft. De strijd voor het socialisme is al anderhalve eeuw aan de gang, op wereldschaal en in Nederland. Van de vele partijen die hier met dat doel werden opgericht kregen achtereenvolgens SDB, SDAP, CPN, RSAP, PSP en SP voldoende kiezersbijval om door te dringen tot in het parlement.”

De grote uitdaging is om met de grootst mogelijke spoed en een maximale inzet van menskracht in Nederland (opnieuw) zo'n partij te vormen en tot succes te maken. En mensen vast te houden of aan te trekken die daarvoor het gezicht naar een brede massa kunnen zijn. Als we het nu niet doen lukt het pas weer na een volgende grote partijscheuring, waarbij opnieuw een linkervleugel breekt met een grote gevestigde partij. Dus misschien pas over enige decennia. Daarop moeten we niet willen blijven wachten.

Motie: resolutie

De conferentie van De Socialisten, bijeen op 25 september 2022 in Utrecht,

Overwegende dat op dit moment in Nederland een op alle terreinen actieve partij ontbreekt die streeft naar de daadwerkelijke overgang van het kapitalisme naar een socialistische democratie, terwijl zulke partijen wel bestaan in andere Europese landen,

Besluit:

Toe te werken naar een partij met socialistische doelstellingen waarvan het buitenparlementaire en parlementaire werk gericht is op machtswisseling en maatschappijverandering,

Daarbij uit te gaan van een goed samenspel met alle buitenparlementaire bewegingen die streven naar maatschappijverbetering en naar belangenbehartiging in antikapitalistische richting,

Te streven naar samenwerking met alle sociale en politieke bewegingen die streven naar progressieve verandering en het versterken van socialistische en antikapitalistische krachten in deze bewegingen.

Een ledenwervingscampagne te starten, gericht op het interesseren van iedereen die de strijd tegen het kapitalisme en voor het socialisme belangrijk vindt,
Te bouwen aan een volwaardige partijorganisatie en naast de algemene uitgangspunten in document I ook een actieprogramma voor de komende jaren,
Te verkennen in hoeverre gezamenlijk optrekken met de nieuwe partij BLJ1, die meer dan andere parlementair vertegenwoordigde partijen afwijzend staat tegenover het kapitalisme, kan bijdragen tot de strijd voor gezamenlijk nagestreefde doelstellingen en stappen vooruit,
Te verkennen hoe we aansluiting kunnen vinden bij de Europese samenwerkingsverbanden 'European Left' en 'The Left in the European Parliament',
Onszelf de komende tijd te presenteren als partij-in-oprichting en ons optreden als volwaardige partij te starten vanaf het moment dat een volgende conferentie conclusies heeft getrokken met betrekking tot de verkenningen en een beslissing heeft genomen met betrekking tot statuten en huishoudelijk reglement.

Turner, Colin

Antiracistische taal en schrappen vage discriminatieaanpak

De strijd tegen racisme en de strijd tegen discriminatie zijn fundamentele klassenkwesties. Internationaal gezien is de objectief gedefinieerde arbeidersklasse (d.w.z. gedefinieerd aan de hand van hun positie in het productieproces) niet in meerderheid wit. Zelfs als we naar Nederland kijken, zijn mensen van kleur (PoC) en mensen met een migratieachtergrond onevenredig vaak niet alleen afhankelijk van hun loonarbeid, maar bevinden zij zich ook bijzonder vaak in onzekere en laagbetaalde arbeidssituaties. Zowel de internationale opdeling van klassen als de opdeling van arbeidskrachten op basis van zogenaamd ras, etniciteit of afkomst zijn instrumenten van overheersing door kapitalisten en autocratische systemen. Niet alleen de direct betrokkenen hebben daaronder te lijden, maar het verzwakt ook fundamenteel onze klassenpositie.

Dit uitgangspunt moet ook in de basisdocumenten terug te vinden zijn, zonder enige ambivalentie. Ook al neem ik nota van de pogingen om hier een socialistisch antiracistische grondhouding aan te nemen, toch moeten de ambivalenties in de tekst uit de weg geruimd worden.

1. Bij het gebruik van benamingen is altijd terug te grijpen op de zelfbenaming van activistische groepen van de betrokkenen:
Bijvoorbeeld op pagina 4, regel 5: "mensen van kleur". Hetzelfde moet worden gedaan voor kwesties over etniciteit, gender of geaardheid.

2. Andere termen moeten worden gebruikt die consequent kritisch is op racisme en aansluit bij het huidige (wetenschappelijke) debat.

Bijvoorbeeld: Pagina 6 regel 9: "van zogenaamde/zogenaemde gastarbeiders [...] van tot slaafgemaakten".

Het gaat hier niet in de eerste plaats om gevoeligheden, maar ook om onze geloofwaardigheid terzake.

3. Schrappen: pagina 4 regel 6: "Zij werken vaak in dienst van niet-commerciële instellingen en overheden." Deze zin is feitelijk onjuist of op zijn minst misleidend als hij uitsluitend

betrekking had op de mensen met een specifiek bewustzijn. In ieder geval is dit de beste manier om de klassenverdeling in stand te houden.

4. Het zou wenselijk zijn de systematische verwevenheid van onderdrukkingsmechanismen met de hedendaagse klassenmaatschappij aan te scherpen en de tegenstelling tussen "wij" en degenen die door racisme worden getroffen op blz. 6 ("Strijd tegen racisme") op te heffen.

Otterdijk van, Matthijs

Kritiek op onze visie en de partijvorm

Hoewel ik heb begrepen dat de redactie graag in dit stadium al concrete wijzigingsvoorstellen ziet op de rondgestuurde stukken, zal ik mij hier richten op meer fundamentele kritiek over op welke basis wij ons verenigen, en hoe wij ons deze vereniging voorstellen.

Onze visie

In de geschreven stukken is gekozen voor een bepaalde vorm van partij. Deze vorm is er een waarbij we, op basis van een aantal punten van eenheid en een lijstje strijdeisen, ons verenigen, zonder dat daar per se een diepere ideologische visie achter zit. Die punten van eenheid komen weliswaar grotendeels voort uit de verschillende ingestuurde stukken, maar missen de onderlinge verbinding. Ze zijn dus inderdaad een afspiegeling van de meningen van de mensen en groepen die De Socialisten in een landelijke organisatie wil verenigen, maar er wordt geen achterliggende analyse gepresenteerd waarom juist deze punten belangrijk zijn en hoe ze samenhangen. Dit wordt in de inleiding van stuk 1 verklaard met de melding dat we geen 'afstotende geheimtaal van een revolutionair-marxistische incrowd' zouden willen bezigen. Dat vind ik op zich een prima argument als het hier enkel ging om een stuk om ons als organisatie voor te stellen aan de buitenwereld, of als dit enkel een stuk was op basis waarvan wij onze samenwerking beginnen. Op de conferentie zal dit echter dienen als het manifest op basis waarvan wij ons verenigen in een partij. Dit vind ik zorgwekkend.

Het ontbreken van een analyse leidt ertoe dat we als organisatie, buiten de genoemde punten van eenheid, geen posities kunnen innemen zonder dat daar of over wordt gestemd door de hele organisatie, of dat mensen in bestuursposities hier op eigen houtje over beslissen. Om maar een voorbeeld te noemen, uit de stukken hier wordt het niet duidelijk wat ons standpunt rond het bewapenen van Oekraïne door de NAVO zou moeten zijn (er is weliswaar een kopje 'vrede en ontwapening', maar daarin komt ontwapening totaal niet ter sprake). Noch bevatten de stukken een idee over hoe wij als organisatie tot een standpunt zouden kunnen komen hierin. Er wordt veel aandacht besteed aan het idee dat de organisatie verschillende tendensen zou mogen hebben, waar ik het mee eens ben, maar ik denk dat er desalniettemin op den duur een analyse moet worden uitgewerkt tot iets van een programma, waar dan misschien niet iedereen 100% achter staat, maar wel een die wordt geaccepteerd als basis van onze politieke besluitvorming, en als leidraad voor beslissingen die gekozen bestuurders (en misschien ooit gekozen volksvertegenwoordigers) nemen. Dat betekent niet dat we nu al een programma zouden moeten hebben voordat we de samenwerking aangaan. Ik denk dat de stukken zoals ze er nu liggen een prima basis voor

een beginnende samenwerking zijn. Maar het is een beginpunt. We zouden moeten streven naar meer.

De partijvorm

Dan over de vorm partij. De stukken laten in de huidige vorm volledig achterwege wat het precies toevoegt om ons als partij te beschouwen, bovenop wat we zouden zijn als wij onszelf een vereniging zouden noemen. Dit terwijl het woord 'partij' grote verwachtingen schept, zowel in onze eigen radicaal-linkse kringen, als in de rest van de samenleving.

Zoals de inleiding op de redactiestukken opmerkt is er in de ingezonden stukken nogal verschil in mening over of er nu een partij moet worden opgericht. Er is echter ook nogal een verschil in mening wat een partij eigenlijk inhoudt. Onder mensen die een partij willen heb je aan het ene uiterste mensen die als partij een centralistische organisatie willen, met één gezicht naar buiten, één strategie, één ideologie. Aan het andere uiterste heb je mensen die de op te richten partij vooral zien als een samenvoeging van iedereen die maar mee wil doen, zonder coherente visie, en zonder gezamenlijke strategie.

Onder veel mensen die op dit moment geen partij willen oprichten, maar een vereniging, heeft partij ten slotte de betekenis van een brede arbeiderspartij, een massapartij die verschillende arbeidersorganisaties verenigt, en die een programma heeft als leidraad voor haar handelen.

Het moge duidelijk zijn dat wij hier niet bezig zijn met het oprichten van een dergelijke arbeiderspartij. Wij zijn een radicaal-linkse club mensen die weliswaar hopen dat hun ideeën weerklank zullen vinden in de rest van de samenleving, maar daar zijn we nog lang niet. Onze op te richten 'partij' kan niet de zelforganisatie van de arbeidersklasse zijn. Het kan geen massapartij zijn. Hiervoor ontbreekt nu simpelweg de basis in de samenleving.

Noch zijn we hier bezig met het oprichten van een voorhoedepartij naar leninistisch model. Immers, dat vereist een hoge mate van ideologische en strategische eenheid, wat een heel stuk verder gaat dan een manifest in de huidige vorm. Bovendien heb ik niet het idee dat veel mensen (op enkele uitzonderingen na) zitten te wachten op een dergelijke partijvorm. Ook ik zit hier niet op te wachten.

Het enige wat dan naar mijn idee overblijft dat je met de term 'partij' zou kunnen bedoelen is een intentie om mee te gaan doen aan verkiezingen. Echter worden verkiezingen maar sporadisch in de stukken genoemd, en dan met name om te benadrukken dat wij toch vooral niet enkel een verkiezingspartij moeten zijn, maar juist buitenparlementair bezig moeten zijn. Het enige wat eigenlijk concreet uit het 3e stuk naar voren komt is dat we niet gaan meedoen aan de provinciale statenverkiezingen. Of we wel mee zullen doen aan de eerstvolgende landelijke verkiezingen wordt in het midden gelaten.

Juist deze derde betekenis zal echter voor veel mensen de logische conclusie zijn als wij ons gaan presenteren als partij. De Socialisten wordt daarmee een merk, naast de SP, Groenlinks en BIJ1, met bepaalde figuren op de voorgrond die ons vertegenwoordigen in de pers, in debatten, en uiteindelijk in het parlement. Dit terwijl wij ons, op basis van de rest van

de stukken, eigenlijk juist niet hierop willen richten, maar juist willen werken aan de opbouw van een sterke socialistische beweging.

Willen we daadwerkelijk een overgang naar socialisme, dan kan dit niet bereikt worden door een meerderheid te halen in het parlement en socialisme erin te stemmen. Socialisme is een fundamentele herordering van de samenleving, een waarin de werkende klasse de macht in handen neemt. Dat is een heel stuk meer dan een kiesvereniging die namens de werkende klasse een meerderheid van de zetels in het parlement heeft en op basis daarvan een regering vormt. Het betekent dat waar nu de controle over onze samenleving in handen is van bedrijven en hun belangenorganisaties, deze in handen komt van arbeidersorganisaties en hun belangenorganisaties. Dat kan enkel als die arbeidersorganisaties daadwerkelijk bestaan en een grote massa mensen en initiatieven verenigen. Natuurlijk kan meedoen aan verkiezingen hierin helpen, met name vanwege de mogelijkheden om daarmee bekender te worden onder een groot publiek en onze standpunten breed uit te kunnen dragen, maar het helpen opbouwen van die beweging moet ons hoofddoel zijn, niet het meedoen aan verkiezingen.

Ik zou willen dat wij voor onszelf de ambitie stellen om ons dus te richten op het opbouwen van tegenmacht, om te werken aan een georganiseerde arbeidersbeweging, om zo op lange termijn een basis te kunnen hebben voor een echte arbeiderspartij, een massapartij die daadwerkelijk enige kans maakt om de samenleving fundamenteel te veranderen. Wij zijn niet die partij. En naar mijn mening zouden wij onszelf ook niet zo moeten noemen. Op z'n minst zouden wij duidelijk moeten maken wat (buiten het meedoen aan verkiezingen) ons tot partij zou maken, en dit niet in het midden laten. Ik denk dat vaagheid rond dit standpunt enkel kan leiden tot een situatie waarin De Socialisten in de komende jaren zal afglijden naar niet veel meer dan een kiesvereniging, ondanks alle mooie buitenparlementaire en revolutionaire standpunten. We zouden niet de eerste groep zijn die dat overkomt.

Als laatste wil ik nog graag noemen dat, ongeacht deze kritiek, ik in de stukken wel degelijk een goede basis zie voor ons om nu een landelijke organisatie op te richten en aan de slag te gaan met de genoemde thema's. Ik wil alleen dat wij realistisch en duidelijk zijn over wat wij zijn, en wat we willen worden.

Visser, Fetse

Hierbij enkele overwegingen naar aanleiding van het discussiestuk voor de conferentie.

Congres

Op pagina 11 van het stuk wordt bij punt 12 gesproken over een ledencongres met een afdelingsafvaardiging. Bij punt 15 wordt aangegeven dat getrapte besluitvorming nu nog niet aan de orde is.

Hoe rijmt dit met elkaar? Een afdelingsafvaardiging lijkt mij een getrappt systeem. Mijn voorstel zou zijn om voorlopig aan te houden dat ieder lid kan deelnemen aan een congres. Dit is ook de beste garantie dat minderheidsopvattingen worden gehoord. Als de vereniging dusdanig groot wordt dat dit uitloopt op Poolse landdagen, is altijd een ander model mogelijk.

Voor dit laatste zie ik echter weinig noodzaak. Bij partijen waar iedereen als individu mee kan doen aan de ledendemocratie (bijvoorbeeld PvdA, PvdD of D66) is nog nooit een congres gecancelled vanwege een te grote toeloop van leden. Daarnaast zijn er tegenwoordig ook veel digitale mogelijkheden om op afstand deel te nemen. Ik denk dat het uitgangspunt van een democratische beweging zoveel mogelijk moet zijn dat een ieder ongetrapt zijn stem kan laten horen. Bij de SP is duidelijk geworden hoe het mis kan gaan als dit niet zo is.

Landelijke partij (pagina 13, vanaf regel 11)

Om leden te werven zou ik denken dat het vooral goed is om acties te voeren/op te zetten die een groot publiek bereiken, over actuele noden gaan en daarmee dus niet specifiek te richten op (ex)-sp-ers. Denk bijvoorbeeld aan zoiets: Enough is Enough - A campaign to fight the cost of living crisis (wesayenough.co.uk) of We Own Our Cooperatives | We Own It. En wat mij betreft moeten die ook zoveel als mogelijk met andere organisaties worden gevoerd.

De vraag is ook of het nodig is dat SP-ers overstappen naar de Socialisten, zoals in regel 25 wordt genoemd, of gewoon van beide lid kunnen zijn? Als ervoor wordt gekozen om (nog) geen politieke partij te worden (onderwerp van discussie op congres) kan dit ook nadrukkelijk worden opgenomen in de statuten, waardoor er juridisch geen sprake kan zijn van een dubbellidmaatschap van een andere politieke partij. Te denken valt ook aan een andere vorm van lidmaatschap om discussie hierover te omzeilen, bijvoorbeeld dat mensen ervoor kunnen kiezen om vriend/donateur te worden in plaats van lid. Ze krijgen dan geen stemrecht en doen niet actief mee aan het democratisch proces, maar kunnen ondersteunen de Socialisten wel en kunnen actief worden geïnformeerd over initiatieven en ideeën van De Socialisten. Ook dit kan natuurlijk alleen als er wordt besloten geen partij te worden. Wellicht dat dit voor socialisten binnen PvdA, GL, BIJ1 en PvdD ook een interessante optie is.

Progressive International (blz 15, regel 38)

Naast de activiteiten die zijn omschreven in het hoofdstukje over Europa nog een idee: Voor het Europese en internationale netwerk is het wellicht zinvol aan te sluiten bij de organisatie Progressive International (Progressive International).

Hartelijke groeten,

Fetse Visser